

TAXIURILE: FURĂ APARATELE?

• Această rută a fost măsurată — are 4,900 km

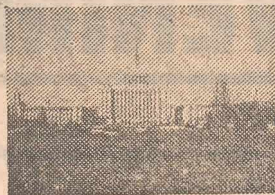


BD. ANA
IPĂTESCU



PIAȚA VICTORIEI

ȘOSEAUA
KISELEFF



PIAȚA

PRESEI LIBERE

Reporterii noștri au luat taxiul din Piața Romană pînă la Casa Presei (în fața Bursei Române de Mărfuri). Rezultatul : nouă curse, aproape tot atitea tarife diferite ! Au fost contabilizate și taxările la stopurile de pe traseu. Diferențele enorme înregistrate pe aparate nu

se justifică și se acoperă din punga cetățeanului. La semnalul nostru, în apărarea acestuia, așteptăm răspuns de la Garda Financiară, Poliție și, dacă e cazul, de la Procuratură.

Amănunte în pag. 4

Cel mai mare tarif înregistrat : 700 lei



Cel mai mic tarif înregistrat : 515 lei

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată
de



Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 9 • 3 — 9 III
1993

Infracțiunile, violența,
starea de teamă —
prezente tot mai des
în Capitală, Constanța,
Buzău și alte orașe

pag. 4-5



BĂUTURILE FALSIFICATE FAC RAVAGII

pag. 8

Accident misterios

DOI GENERALI RUȘI STRIVIȚI DE UN CAMION MILITAR

pag. 7



Cît
costă un
AUDI?

• Prețuri în Germania și în România

pag. 12

Interviu

Catherine
Deneuve
în Vietnam



pag. 18

OPOZIȚIA ACUZĂ GUVERNUL VĂCĂROIU DE ILEGALITĂȚI

DECLARAȚIE

Luînd act de atitudine a Guvernului României, care a procedat în mod repetat la încălcarea flagrantă a legii ;

Constatînd că asemenea acte continuă, în ciuda numeroaselor interpelări și întrebări adresate de membrii Camerei Deputaților și rămase fără răspuns ;

Apreciînd că este vorba de o atitudine abuzivă, care tinde să compromită statul de drept și să aducă executivul într-un conflict ireconciliabil cu legislativul ;

Grupurile parlamentare mai jos menționate sesizează prin prezenta declarație în mod oficial Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru patii, în vederea inițierii unei anchete privind actele de ilegalitate săvîrșite de Guvernul Văcăroiu, printre care amintim :

— Hotărîrea de Guvern privind schimbarea celor cinci membri ai Consiliului de Administrație al FPS din partea Guvernului României ;

— Încălcarea atribuțiilor FPS prin Hotărîrile de Guvern nr. 793 și 794/1992, care transferă atribuțiile de funcționari în afara legii nr. 31/1991 ;

— Hotărîri de Guvern care vizează divizări și fuziuni de societăți comerciale, cu nesocotirea vădită a Legii societăților comerciale ;

— Reintroducerea unor modalități specifice unui sistem supercentralizat, cum ar fi aprobarea mandatului de deplasare externă al societăților comerciale cu capital de stat de către Ministerul Comerțului ;

— Obligarea societăților comerciale cu capital de stat la raportări false către ministere sau efectuarea unor astfel de raportări de către ministere către Guvern.

Grupul parlamentar al F.S.N.
Grupul parlamentar al PNT-CD — PER
Grupul parlamentar al UDMR
Grupul parlamentar Liberal
Grupul parlamentar PAC
Grupul parlamentar Social-Democrat

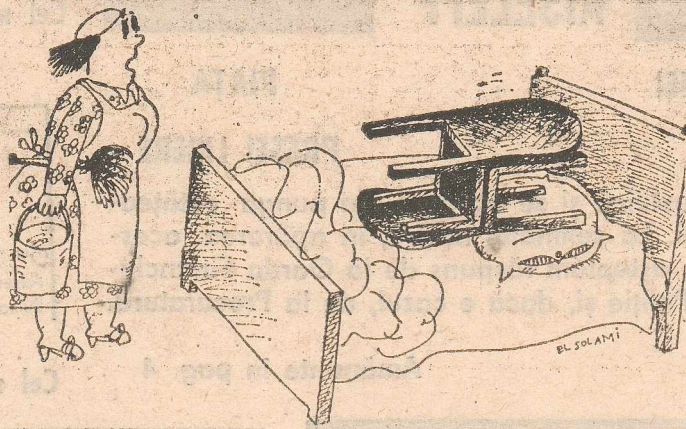
GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

● A murit delfinița Iulia din delfinariul de la Constanța. Unii spun că a murit deoarece a jătrat în delfinariu bolnavă, Marea Neagră fiind poluată. Alții sînt de părere că Iulia ar fi murit deoarece fusese exclusă de colectivitatea delfinilor din delfinariu, cu toții masculi care se obișnuiseră cu relații sexuale între ei. ● Onorabila Curte Constituțională, formată din nouă preafierici judecătorești, n-a avut de soluționat în ultima vreme decît „aproximativ” două (două) cauze. Șomajul-i gata și aici! ● Răspunsul la cererea de recurs extraordinar în procesul mareșalului Ion Antonescu este amînat pe zi ce trece, după cum e vremea la Moscova. Următorul termen de aducere la cunoștință a răspunsului e sfîrșitul lunii martie a.c. ● Surse apropiate ministerului de profil afirmă că România a importat anul trecut peste 40. de tancuri din Rusia. Blindatele au fost folosite, potrivit acelorasi surse, în războiul din Afganistan. ● O informație șocantă pentru noi, românii, care atîția ani am fost obsedați de datoria externă: în prezent datorăm 4 miliarde dolari SUA, iar

EVENTIMENTE MARI...

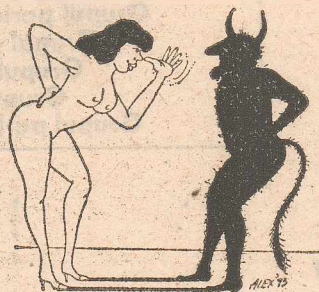


Știrea săptămînii

„Cronica Română” oferă, din surse guvernamentale, știrea care, în țări cu legi mai clare și mai respectate ar produce un cutremur guvernamental: Aurel Dragoș Munteanu, ambasadorul nostru la ONU a recuperat trei demnitari năuci care, trimiși să tranzacteze un împrumut la BIRD, au măturat, abia la New York, că nu știu engleza, nu știu cu cine trebuie să se întâlnească și nici ce au de făcut. Știrea e, totuși, incompletă în sensul că cei trei demnitari nu mai știu nici cum îi cheamă. Nu mai rămîne decît să deschidem „concursul săptămînii” pentru aflarea numelor celor trei, a numelor celor care i-au trimis și, mai ales, a numelor celor care trebuie să plătească timpenia.

Slujba săptămînii

O prostie spusă sau scrisă se numește propozițiune. Mai multe propozițiuni alcătuiesc un articol. Prostia, ca să facă impresie, trebuie să aibă gravitate. Cea mai mare prostie a gazetăriei române de după confuzia din decembrie o produce, în „Evenimentul zilei”, un domn, pe nume Relu Mocanu, care povestește pur și simplu solemn cum un preot a scos dracii din femeia Maria A. din Tîrgoviște. Poze data a fost adusă între sănătoși prin cîteva slujbe trase pe casete audio care vor fi, la rîndu-le, puse pe calculator. Textul nu ne spune ce fel de draci au bîntuit muierea și nici în ce relație se găsea



CUTIA CU PRECIZĂRI

Sindicatul șoferilor au cerut primului ministru scuze pentru faptul că, la înfățișarea pe care au avut-o, acesta li s-a adresat, la un moment dat, cu BĂ! De fapt, șoferii nu reclamă că le-a zis-o cu „bă”, ci că a folosit i din i în loc de â din a.

preacucernicul Ioanichie Bălan cu aceștia. Fapt e că SRI-ul s-a pus pe picioare!

CUTIA CU PERLE

„Noi, membrii partidului, urcăm și coborâm zilnic de 20—30 de ori la etajul VI, iar butonul de la etajul nostru, de doi ani este distrus de excreci, fiind puși de securiști ceaușisti, care mi-au rupt piciorul stîng, vrînd să mi-l rupă și pe celălalt”. Am citat din contestația formulată de PUP (Partidul Umanitar al Păcii) pe cale de a fi evacuat din cele trei apartamente ocupate revoluționar și democratic în blocul P 5 B Unirii.

Întrebarea săptămînii

O formulează, tot în „Evenimentul zilei”, Cristian Munteanu din București: „Am aflat de la TV că, în momentul în care accidentezi pe cineva și fugi de la locul faptei, poți primi de la 6 luni la 5 ani. Cum trebuie să fugi, ca să ieși 6 luni? Cum trebuie să fugi, ca să ieși 5 ani?”

Realizarea săptămînii

Bat la mașină acest text cu i din i, deoarece mașina mea de scris nu are â din a. Pur și simplu nu pot să mă conformez indicațiilor de o nea-semuită valoare teoretică și practică ale Academiei. Ca mine mai sînt alte mii de persoane, din care nenumărați posesori de mașini de scris chinezești produse special pentru România. Ele prezintă inconvenientul că au literele orînduite ori de un chinez care nu știa românește cum trebuie, ori de un român care nu știa să scrie la mașină. Acum, toți acești virtuozii ai unei claviaturi deficiente, după ce ne-am construit un număr de reflexe utile, trebuie să ne scărpinăm iarăși cu stînga în dreapta, deoarece niste moși fără treabă se joacă de-a munca academică. Sînt absolut sigur că toți academicienii scriu de mină, ca să nu mai vorbesc de faptul că jumătate din ei mai folosesc încă „miagkii znac” și „tviordii znac”.

Partidul săptămînii

E vorba de partidul fostei reviste „Săptămîna”, deve-

nit între timp „România Mare”. Deși televiziunea nu reușește să înfățișeze decît foarte puține din activitățile acestui partid, presa procedea ză mai democratic, dezvăluind baza de mase a politicii sale. Recent, președintele PRM Alba Iulia, Munteanu Aurel Diamant, a săvîrșit o gîlhărie extrem de valoroasă sub raport ideologic, dovedind ce resurse există încă la membrii marcanți. Beat ca un lider PRM după o sedință de alegeri, domnul cu nume de lăutar a bătut-o plenar, cu pumnii și picioarele, pe Maria Arion. Diamantul județean al PRM-ului mai fusese cercetat pentru că deținea 4,85 kg de mercur. De istoria cu mercurul a scăpat după ce a dovedit că provenea de la termometrele cu care cotizanții își luau temperatura, după ce citeau organul central al partidului.



Arestarea săptămînii

Deși pădurarul Doru Juru-biță e reținut pentru că l-a împușcat mortal pe Ion La-

CUTIA CU ZVONURI

Din surse autorizate apropiate de Camera Deputaților se zvonește că, în Parlament, 27 de senatori și deputați au numai studii medii, iar cîțiva și pe acestea la „fără frecvență”. Cum orice zvon trebuie dezamorsat, așteptăm de la secretariatul Parlamentului nu o dezmințire tăioasă, ci un răspuns exact. Un parlamentar cu studii medii e un handicapat. Presa trebuie să intervină să i se recunoască acest drept.

zăr din Ciolpani și, mai ales, în ciuda faptului că Ion Lazăr e a patra victimă împușcată pe domeniul prezidențial de la Scroviștea, arestarea cea mai interesantă a momentului a avut loc la Partidul Democrat Agrar din România, al domnului Victor Surdu. Mihail Croitoru, secretarul coordonator al partidului de opoziție consensuală și Aurel Diaconescu, contabilul șef, adică doi oameni care au muncit pentru cauză sub conducerea nemijlocită a liderului PDAR, au furat covoare din fosta Gospodărie a CC-ului. Fapta a fost posibilă deoarece Surdu nu aude și nu vede decît ce i se comandă ierarhic. Tărănimea poate să stea un timp liniștită: liderul e curat ca lacrima de Cotnari.

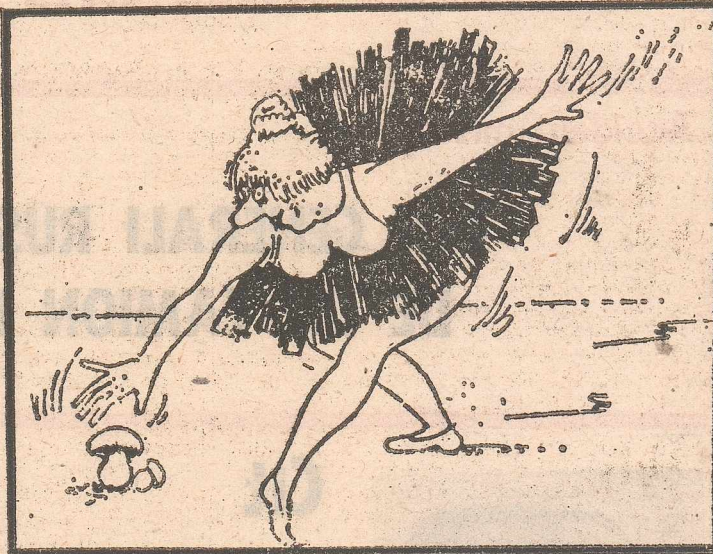
CUTIA CU ȘANTAJE

Iată ce a scris în Adevărul senatorul Petre Sălcudeanu, apropo de cei care nu-l mai vor în fruntea CNC-ului: „Să fie foarte liniștiți, pentru că nu au absolut nici o posibilitate de a mă înălțura înainte de doi ani. În acești doi ani, oamenii vor afla despre ei atâtea lucruri, încât mă îndoiesc că vreunul dintre ei va rămîne un virtual candidat la viitoarea președinție”. Nu ne îndoiim că senatorul a strâns de-a lungul anilor destule hîrtii prin care îi poate face pe mulți oameni să afle despre ei fel de fel de lucruri — mai ales că a avut sprijinul, se pare, al unor aflători profesioniști — dar ca să afirmi, la trei ani după ciuruirea lui Ceaușescu, zis cel veșnic, că nu există nici o posibilitate pentru a fi eliminat mi se pare nițel exagerat.

Testul săptămînii

Testat de mai multe ori în ziua de 22 februarie, aparatul electronic de vot nu a reușit să reziste ingeniozității deputaților. Aceștia au reușit să înnebunească rețeaua, votînd în neștiire și pentru absenți. Adrian Năstase a propus „să se inventeze ceva, astfel încît deputații să voteze numai pentru ei...”. Ceva-ul e, de fapt, inventat și se cheamă detectorul de minciuni. Un import masiv de detectoare de minciuni ar putea dovedi, însă, la oamenii politici cu totul alte idei și sentimente decît acelea pentru care cotizează.

TUDOR OCTAVIAN ■



...EVENTIMENTE MICI

CU VARUJAN VOSGANIAN DEPUTAT — UNIUNEA ARMENILOR DIN ROMÂNIA, DESPRE:

- Programul de guvernare Văcăroiu
- Impozitul pe profit și măsurile de stimulare a exportului
- Consultările de la Președinție cu partidele din Parlament

— Domnule Vosganian, vă solicităm să ne spuneți pentru faptul că sunteți parlamentar, cit pentru acela că aveți o conduită, în Camera, exemplară. Dacă mi-am exprimat de atâtea ori lipsa de considerație pentru modul în care înțeleg unii deputați și senatori să se manifeste ca persoane publice, îngăduiți-mi să-mi exprim și simpatia. Vă rog să comentați „chestiunile arzătoare” ale momentului politic.

— Părerea mea e că aceste consultări cu liderii unor partide la Cotroceni n-au cum să aibă nici un rezultat practic.

— Toată presa consideră că sunt iminente niște schimbări: de echipă, de direcție...

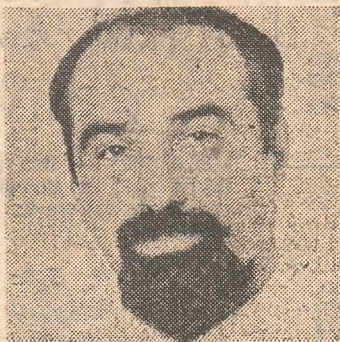
— Ele sînt sortite să producă un frează în rîndurile opoziției, să creeze suspiciuni între liderii opoziției, față de eventualitatea participării lor la guvernare. Deși unii cred asta, nu cred că e vorba de o slăbiciune în FDSN. E o strategie. Președintele vrea să aplece punctele sensibile ale opoziției, pentru a fructifica unele disensiuni. În acest context, un rol interesant îl are mișcarea liberală.

— De ce spuneți „interesant”?

— Mișcarea liberală suportă un proces centripet, de unificare. E interesant, deoarece liberalismul a căpătat o arie mai largă de manifestare. În PAC, se pregătește o mișcare liberală susținută de o fracțiune foarte importantă. Se speculează asupra unei unificări cu Partidul Liberal. Dacă din punctul de vedere al platformei faptul e posibil, din cel al ambițiilor personale ale liderilor e mai greu. O tendință liberală există și în FSN. Într-o bună zi, FSN-ul ar putea avea probleme, din cauza tendinței liberale, cu unitatea internă. Și UDMR se confruntă cu o mișcare liberală puternică. Ea cere ca UDMR-ul să abdice de la principiile preponderent etnice și să se angajeze ideologic. PNȚed se menține încă în rezervă, dar această rezervă îl duce uneori în situații paradoxale, în sensul că PNȚed prin unii reprezentanți pare să sprijine mai puțin reforma. Și în FDSN asistăm la o frământare, concretizată în acest program de guvernare, tinut pînă acum într-o misterioasă clandestinitate. E discutat cu ușile închise. Mă număr printre cei care l-au citit și constat că are o puternică tentă liberală.

— Fiți, vă rog, mai exact.

— Ei nu se situează în linia programului preelectoral al FDSN-ului și nici în aceea a mini-programului Văcăroiu, la primirea investiturii Guvernului. Iată câteva exemple: privatizarea devine o acțiune fermă. Comerțul, turismul ar urma să se privatizeze integral în doi, trei ani. Reforma microeconomică e profilată clar. Unitățile care nu vor răspunde unor criteriilor minime de eficiență vor fi închise. Se preconizează o politică salarială destul de severă, o deschidere spre străinătate și o politică valutară fermă, fără concesiile de conjunctură. La investire, domnul Văcăroiu observa că neoliberalismul nu e potrivit economiei noastre. Dar acest program e liberal. Oricum, îndejuns de liberal pentru a



crea probleme de natură politică.

— Care ar fi acestea?

— În primul rînd o anumită nuanțare a pozițiilor aliaților de stînga. Dacă aceștia vor să fie aliați cu FDSN-ul în continuare, trebuie să facă unele concesii. Mari concesii. În al doilea rînd, el obține de la opoziție o cauciune morală. Opoziția nu poate critica un program în care își regăsește ideile. Ea poate manifesta doar temerea că modul de aplicare a programului nu va fi cel corespunzător. E un program deasupra politicii stricte de partid. A preluat elemente din programele Roman și Stolojan, din ideile guvernării lor, precum și multe elemente din programele opoziției. Va nuanța chestiunea raporturilor dintre politic și economic, încercînd să ridice economicul în domeniul meta-politicului.

— Domnule Vosganian, nu cumva e vorba de un program sau, mai bine zis, numai de acel program prin care se poate discuta cu Europa?

— Era plauzibil să cîștige în alegeri, ținînd cont de moștenirea în mentalități, de sărăcia țării, acea formațiune care făcea cele mai multe promisiuni și care, avea cele mai puține remușcări, dacă nu și le respecta. Perioada post-electorală presupune un anumit tip de construcție care, în conjunctura politică și economică europeană nu poate fi decît de natură liberală. Principiul eficienței elimină din discuție principiul egalității în forma egalitarismului. De aici contradicțiile. Iată două dintre ele: dezbaterile privind Legea regimului investițiilor străine și politica fiscală. Legea investițiilor străine e trăgănată tocmai datorită poziției refractare din gruparea majoritară. Prevederile Constituției sînt foarte clare.

— Votul împotriva e deci un vot contra Constituției? Contra Constituției, susținută și impusă de majoritari?

— Da. Ei cer îngrădiri pentru dreptul de proprietate al persoanelor juridice române, chiar dacă o parte din capital e de proveniență externă, ceea ce e anticonstituțional. Prejudecățile aripilor dure din FDSN sînt mai puternice decît bunul simț politic. Iată și al doilea fapt: de cîteva luni, guvernul insistă să înăsprească fiscalitatea, deși prima promisiune a domnului Văcăroiu a fost că fiscalitatea nu va fi în nici un caz înăspriată. Culmea acestei politici e proiectul de lege privind impozitul pe profit, care ajunge pînă la 60%. Sînt surprins că acest proiect de lege a trecut în Senat, fără ca formațiunile din opoziție să-i sesizeze deficiențele. Sînt

convins că în Camera deputaților dezbaterile vor fi încinse și vor împărți Parlamentul distinct în două.

— E comparabilă legea propusă cu altele, din țări cu o fiscalitate mai echilibrată?

— E greu de făcut o comparație, fiindcă România se află într-o anumită etapă, care nu comportă comparație cu țări din Vest. Legea însă e clar contra reformei. Ea nu face decît să inhibe inițiativa particulară de dragul redistribuirii profitului de la sectoarele economice eficiente spre cele inefficiente. Mai mult, în țări ca Suedia, unde fiscalitatea e severă, prin sistemul de asigurări sociale foarte bine pus la punct acești bani se întorc la populație, asigură protecția. Or, la noi ei trebuie să mențină în funcțiune sectoare sortite să piardă oricum.

La noi, cele mai mari probleme le au exact categoriile a căror existență e legată de bugetul de stat. Și, atunci, de ce să promovezi o astfel de fiscalitate excesivă, dacă nu onorezi principiile protecției sociale? În legea de acum doi ani am avut o fiscalitate onorabilă, stimulatoare. Ea a fost modificată de o hotărîre a guvernului, hotărîre care — deși după votarea Constituției a devenit anticonstituțională — e încă în uz. Nimeni nu se scandalizează că modul de prelevare a impozitelor în România e anticonstituțional și că există prevederi în fiscalitate care ar fi trebuit să conducă la sesizarea Procuraturii. Constituția spune că impozitele se stabilesc prin legi, dar ele se percep acum prin hotărîri guvernamentale.

— Prin indicații și decrete, adică?

— Datorită ineficienței Parlamentului trecut, multe deficiențe ale legilor adoptate erau rezolvate prin măsuri corective la executiv. Treburile importante ale țării au fost rezolvate sub regimul abilității guvernului. Parlamentul actual prezintă o deficiență, ale cărei efecte le vom simți mai clar în viitor: raportul extrem de strîns între opoziție și majoritate, aproximativ 53% la 47%. Asta face ca orice lege organică să se blocheze, dacă majoritatea nu face concesii de fond opoziției. O lege organică trebuie votată cu 50% plus 1 din numărul total al deputaților și senatorilor. Dacă deputații sînt 341, ar trebui cel puțin 173 de voturi. Or, în sală nu sînt niciodată mai mult de 250—270 de persoane. Asta înseamnă că 171 de voturi reprezintă 70% din cei prezenți. Prezent practic imposibil de realizat. Partidul de guvernămînt și susținătorii lui n-au cum să-l obțină. Mă tem că se va recurge din nou la o deturare a competențelor către executiv. Vom fi conduși iar prin hotărîri ale Guvernului.

— Domnule Vosganian, mi-a venit așa, o idee: nu cumva, dacă opoziția e prezentă în sală zilnic sută la sută, partidul majoritar — ai cărui membri lipsese mult, între altele și pentru aceea că sînt cuprinși în tot felul de delegații — nu mai poate funcționa ca partid majoritar?

— E o idee. TUDOR OCTAVIAN ■

CU O FLOARE SE FACE CACEALMAUA

Așa cum bine se știe, cu o floare nu se face primăvară nicăieri, niciodată — cu atît mai virtos în viața noastră politică. Și cu toate acestea, ultimele două, trei săptămîni au fost marcate de rumoarea stîrnită de iluzia unei eventuale reorientări a executivului prin participarea opoziției la un guvern de uniune națională. Invitarea partidelor la Cotroceni, „pentru consultări” s-a făcut pe fundalul acestei zvonistici intens mediatizate. Liderii principalelor partide s-au întrecut în declarații care luau în serios această alternativă (mergînd chiar pînă la detalii tehnice, ce ministere să fie atribuite cutărui sau cutărui partid, cine să da și cine să nu etc.). S-a speculat chiar pe tema unei neașteptate, dar benefice schimbări de atitudine a președintelui Iliescu, uitîndu-se că fluturașii care au prostul obicei să se avînte în zbor prea aproape de imaginea radioasă a Cotrocenilor se întorc aproape axiomatic cu aripioarele pîrlite. Pînă și furtunosul și pătîlul domn Petre Roman s-a lăsat ademinit de glasul de sirenă al respectivei iluzii; pe care trebuie s-o numim, simplu și sănătos, cacealma; pentru că distinsele consultări de la Cotroceni au abordat probleme cite-n lună și-n stele, numai pe cea a participării opoziției la un nou guvern nu. Păi cum altfel? Doar consultările cu partidele fac parte din atribuțiile și practica politică a președintelui și totul este numai și numai pentru binele țării! Cum de v-ați gîndit la altceva, oameni buni? A zis dl Iliescu ceva, a promis, a declarat domnia sa ceva, vreo intenție de schimbare, vreo propunere concretă? Pe ce v-ați bazat? Păi se poate?! Să fim rezonaibili și să concludăm, că altfel...

După conferința de presă a președintelui Iliescu, lucrurile s-au lămurit. În locul unei atitudini relaxate, calde, marcate de bucuria firească și omenească pentru succesul de importanță istorică înregistrat în configurarea noilor raporturi cu NATO, președintele ne-a oferit o mină marcată de o satisfacție orgolioasă, cu accente de suveranitate fără drept de replică, respirînd consecvența ideologică și „voința de neclintit” cu care ne-a obișnuit. Astfel stînd lucrurile, se vede cu ochiul liber că, în ceea ce privește schimbarea, pe scena noastră politică nu s-a jucat nici de data asta altceva decît celebra piesă a conlucrării pozitive cu toate forțele democratice etc., etc., etc.

În acest context, clarificările și coagulările de ultimă oră din cadrul partidelor liberale — cunoscute, de altfel, previzibile pînă la amănunt (inclusiv „amănuntul” debarcării lui Radu Câmpeanu) — nu mai au decît un caracter de rutină și fără efecte politice majore imediate. Primăvara calendaristică a sosit, cea politică poate să mai aștepte pînă prin toamnă...

EUGEN CHIROVICI ■

Poetul cu gorile

PROCESUL POATE DURA ȘI 10 ANI!

• Un fotoreporter agresat
de gorila lui Vadim

Miercuri, 24 februarie, la Judecătoria Municipiului Ploiești a avut loc un nou termen al celebrului proces. Evident — nici una dintre părți nu s-a prezentat. Avocați — Constanța Robu și Viorel Dumitrescu; președintele completului de judecată dl Tudorache.

Guinness Book ar trebui să conțină nu numai numărul record al proceselor de calomnie intentate lui C.V. Tudor, ci și acest... cel mai lung proces de calomnie. Astfel se „judecă” de peste doi ani procesul intentat de dl Gh. Robu, despre care „România Mare” scria că „fugea în pielea goală prin Turnu Severin”.

Esențial este faptul că nici la ultimele 4.5 termene V. Tudor nu s-a prezentat. Comentariile noastre sînt de prisos, dar ținem să le menționăm pe cele ale lui Viorel Dumitrescu, avocatul lui V. Tudor: „Ca și în procesele cu Ana Blandiana și Andrei Pleșu, C.V. Tudor se consideră absolut nevinovat. În plus, n-aș vrea să bagatelizați înfîlțirea pe care o are azi la Președinție” (?). Da, dle avocat, ne-am speriat îngrozitor cînd am aflat!...

În finalul procesului, una dintre cele două „gorile” din spatele avocatului lui V. Tudor (peste 100 de kg/bucată) se repede la un fotoreporter în exercițiul funcțiunii bruscîndu-l: „Ce mă, vrei să mă pozezi tu pe mine?!”

Citînd din pledoaria dnei Robu, nu putem decît să aprobăm că: „E incredibil ce se petrece în justiție după Revoluție și încerc un deznost total în ceea ce privește statul de drept din România”!

D-na Constanța Robu declară revistei noastre: „Avînd în vedere că în acest proces nu se aplică procedurile Codului Penal și legislația în vigoare, procesul nostru poate să dureze și... 10 ani!”

RALUCA VRABIE ■

TAXIURILE: FURĂ APARATELE?

TRASEU: Piața Romană — Piața Victoriei — Șoseaua Kiseleff — Piața Presei Libere

Vă prezentăm chitanțele curse'or efectuate pe aceeași rută. La una dintre căătorii am prins „roșu” la 3 din cele 4 stopuri de pe traseu; taxarea a însumat, la cele 3 opriri, adunate, un total de 38 de lei. Pe aparat. Tariful oficial al curse'or: kilometrul — 100 de lei; pornirea — n-am izbutit să aflăm cu precizie cât costă. Traseul măsoară 4.900 km și are 4 stopuri (nu e obligatoriu să prinzi „roșu” la ele). Ne abținem de la orice comentariu.

S.R. NICOLAE TECLU Nr. 5
Sect. 3 BUCUREȘTI

REGIM SPECIAL

Autotaxi nr. 23455

CHITANȚA Seria H nr. 23455

Data 24.02.93

Am primit suma de 600 lei

reprezentând c/val. cursei de la ROMÂNIA la PIAȚA PRESEI LIBERE

Pornirea autotaxiului 100 lei

Km. parcursi X lei/min. lei

Staționare minute X lei/min. lei

Total suma încasată 600 lei

Sofor nr. 1000

Semnătură

Decret 10/1988

24.02.1993 — Ora plecării: 12.20; pornire: 20 lei; Dacia 1325 CN bleu; nr. 1-B-47632 (de stat și cu aparat taxare defect). Chitanță H e 23455 — 600 lei.

REGIM SPECIAL

Autotaxi nr. 05752

CHITANȚA Seria A nr. 05752

Data 24.02.93

Am primit de la 560 lei

Adresa: Piața Romană

Suma de lei 560

Reprezentând

Decret 10/1988

1.03.1993 — Dacia 1310 bej; nr. 1-B-48185; pornire: 20 lei. Chitanța nr. AJ 05752 — 560 lei. Ora plecării: 10.30.

Cea mai mare diferență: 185 lei (vezi pag. 1)

515 lei — 25.02.1993, ora plecării: 13.32; pornire: 20 lei; Dacia 1310 alb-bej; nr. 1-B-47989 (taxi de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța AV 283460.

700 lei — 24.02.1993, ora plecării: 15.37; pornire: 87 lei (!!!); Dacia 1310 alb; nr. 1-B-75248 (particular — S.C. MODEL — cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța AZ 32.

TAXI SERVICE TITAN S.A.

S.R. NICOLAE TECLU Nr. 5

Sect. 3 BUCUREȘTI

REGIM SPECIAL

Autotaxi nr. 015419

CHITANȚA Seria B nr. 015419

Data 24.02.93

Am primit suma de 650 lei

reprezentând c/val. cursei de la ROMÂNIA la BORSA

Pornirea autotaxiului 100 lei

Km. parcursi X lei/min. lei

Staționare minute X lei/min. lei

Total suma încasată 650 lei

Sofor nr. 500

Semnătură

Decret 10/1988

24.02.1993 — Ora plecării: 15.00; pornire: 40 lei; Dacia 1310 alb-bej; nr. 1-B-47533 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța B 015419 — 650 lei.

REGIM SPECIAL

Autotaxi nr. 021090

CHITANȚA Seria H nr. 021090

Data 25.02.93

Am primit suma de 610 lei

reprezentând c/val. cursei de la ROMÂNIA la ȘOSEA KISELEFF - BURSĂ

Pornirea autotaxiului 100 lei

Km. parcursi X lei/min. lei

Staționare minute X lei/min. lei

Total suma încasată 610 lei

Sofor nr. 411

Semnătură

Decret 10/1988

25.02.1993 — Ora plecării: 13.11; pornire: 20 lei; Dacia 1310 alb; nr. 1-B-48074 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța H e 21090 — 610 lei

VIS-TOUR S.R.L.

Bon de decont

Piața Romană

Bursa Română

625 lei



26.02.1993 — Ora plecării: 10.50; pornire: 60 lei; Dacia 1310 gri-petrol; nr. 2-B-47826 (particular, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanță de mină (?) — 625 lei.

206 160 S. 30

24.02.1993

Am primit suma de 650 lei

reprezentând c/val. cursei de la ROMÂNIA la BORSA

Pornirea autotaxiului 100 lei

Km. parcursi X lei/min. lei

Staționare minute X lei/min. lei

Total suma încasată 650 lei

Sofor nr. 500

Semnătură

24.02.1993 — Ora plecării: 13.33; pornire: 40 lei; Dacia 1310 bej galben; nr. 1-B-22614 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanță de mină (?) — 650 lei.

REGIM SPECIAL

Autotaxi nr. 08583

CHITANȚA Seria A nr. 08583

Data 24.02.93

Am primit de la 600 lei

Adresa: Piața Romană

Suma de lei 600

Reprezentând

Decret 10/1988

24.02.1993 — Ora plecării: 12.57; pornire: 20 lei; Dacia 1310 alb; nr. 1-B-47791 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța A j 08583 — 600 lei.

Domnului ministru de interne, fără comentarii

SE NAȘTE MAFIA LA CONSTANȚA?

• „Am văzut Europa întreagă. Nicăieri nu mi-a fost frică așa cum mi-a fost în România!”

Atacul în bandă organizată și instituirea, în cadrul acestor bande, a legilor specifice (conform modelelor mafiote) — legea forței, legea teroarei, legea panicii, legea pedepsei cu moartea pentru cei care se opun, depun mărturie sau trădează — terorizează până la paroxism hotelurile și restaurantele constănțene.

În contextul acestor nenorociri, deși chemați la fața locului, am reușit cu mare greutate să luăm câteva declarații, această dificultate provenind din teama firească a oamenilor pentru viețile lor.

Din tot personalul hotelului Palace din Constanța, singurii care au avut curajul să dea declarații sub semnătură au fost domnii Ioniță Adrian și Bercean Dan, detectivi particulari în cadrul acestui complex hotelier:

„Încercăm să aplanăm conflictele din incinta hotelului și restaurantului, dar fără un sprijin prea mare din partea poliției este dificil. Noi fim o permanentă legătură cu poliția, dar prezența lor fizică nu este prea simțită. De câte ori am avut probleme cu bișnițarii sau vaporenii, poliștii au apărut după ce trecuse deja bătaia.”

Atmosfera apăsătoare și teama sînt prezente în rândul personalului hotelier, iar cadrele de conducere, recepționerii, cameristele evită să dea răspunsuri clare,

concrete. Totuși, nu aceeași atitudine au avut-o clienții hotelului și persoanele din afară ce luau masa în restaurant. Revoltați, aceștia au dat declarații categorice și tranșante:

Dobrotă T., (funcționar, „Poufinas”):

„Este inadmisibil ca, într-o țară civilizată, străinii să fie jefuiți în closetele restaurantelor. Am văzut cu ochii mei cum un cetățean grec, după ce a părăsit restaurantul, pentru a merge la toaletă, s-a întors aprăpe terminat: tumefiat și ușurat de bani. Din discuțiile purtate cu comensii lui în limba greacă am înțeles că l s-a smuls și un lanț de aur și brățara.

I-am mai auzit vorbind de bișnițarii români ce intră

în camerele hotelului și sînt atotăstăpînitori. Aceste lucruri se petrec sub ochii poliției, sau, mai exact, poliția este dispărută. Sînt de două zile aici, în interes de serviciu. Ce-am văzut în acest hotel nu am văzut în viața mea. Să fără ciini! Ce are de gînd poliția?”

Mircea Gheorghe (emigrant, Canada):

„Am văzut Europa întreagă. Nicăieri nu mi-a fost frică cum mi-a fost în România. Ce-a devenit România? Cuibul Mafiei? Este imposibil să mîncînc liniștit, privind prostituatele adunate într-un colț al ringului de dans, vulgare și ostentative, cum îți fac semn, sau chiar se așază la masa ta. Poliția doarme, sau sînt în cîrdășie? În ce hotel din Occident s-a mai pomenit ca oamenii să fie obligați să mîncînc cu noduri din pricina indivizilor dubioși, tăiați și tatuați, și a prostituatelor ce nu mai au rușine?”

Civilizația este în agonie, se fură piese din televizoarele din camere, se sparg obiecte, indivizi în stare de ebrietate urinează în flori. Ar

fi atît de simplu să se înființeze un serviciu permanent de poliție în incinta hotelului.”

Crișan Andrei (patron):

„Am venit să mă simt bine într-o seară, împreună cu soția mea... Ca oamenii și noi! Ne-am întors acasă nervoși și indignați. Turcii puseseră ochii pe nevastă-mea, iar prostituatele pe mine.

Poliția numai la mitinguri se înființază? Omul dă niște bani. Vrea o seară plăcută. Ce i se oferă? Un spectacol vulgar și dezgustător. Duceți-vă și la „Continental” să vedeți! Poate-i chiar mai rău!”

Că Poliția, la ora actuală, se confruntă cu o serie de probleme — lipsa echipajelor, a mijloacelor de transport — este o realitate. Dar să motivezi că nu ai cadrul legal pentru reținerea infractorilor și, mai ales, că aplici Drepturile Omului, ni se pare aberant!!!

Ar fi timpul, tocmai pentru a se termina cu bănuiele în ceea ce privește complicitatea poliției cu mafia constănțeană, ca organele Ministerului de Interne să se

implice mai mult în curățarea hotelurilor de elementele declasate.

Această situație nu este înființată în nici un alt oraș al țării.

Chiar dacă Constanța este supranumită „Chicago al României”, sîntem siguri că există metode pentru soluționarea acestor aspecte cu multiple implicații nedorite.

Dacă această stare de fapt, în condițiile în care se prezintă — ca nucleu al organizațiilor majore infracționale de tip mafiot — este destul de greu de ținut sub control de către poliția constănțeană, trebuie avut în vedere că, fără conștiință, operativitate și un înalt grad de profesionalism, se va ajunge în mod sigur la incapacitatea de a mai repara daunele aduse de acest flagel social care se naște aici — Mafia. Teamă poate duce la paralizie și asta se doarește! Este timpul ca Poliția să-și învingă teama. Acum este nevoie de curaj! Acum, cît nu este prea tîrziu!

EVELINA MAZILU

Hoji de cai... la zoo !

În noaptea de 2 spre 3 februarie, ora 0.30, trei țigani înarmați cu cuțite au pătruns în incinta Grădinii Zoologice, atacându-l pe paznicul ZĂVOIU FRĂȚILA și furând 3 cai reformați, destinați hranei animalelor din parcul zoologic. Valoarea cabalinelor este de 150 000 lei.

Apar posesori ilegali de pistoale !

Indivizi înarmați cu pistoale au pătruns prin violență în locuința pensionarei PAUNESCU TAMARA, 55 de ani, în prezent plecată în S.U.A., locuința fiind situată în comuna Voluntari.

După ce-au fost agresați, ȘTEFAN SAVETA și IANCU-LESCU ALEXANDRU (ce aveau vila în îngrijire) au fost sechestrați într-o debara. Înfractorii au furat un autoturism din fața casei și alte bunuri de valoare.

Mamă și fiu au asistat neputincioși la jefuirea casei

4 țigani au pătruns prin violență în casa Mariei Cristian de unde au furat un video.

400.000 lei și bijuterii în valoare de 100.000 lei.

Pentru a putea prăda liniștiți, infractorii i-au legat pe CRISTIAN MARIA și fiul acesteia, imobilizându-le în acest mod mâinile și picioarele.



Un paznic de noapte atacat, s-a aflat la un pas de moarte !

PERJOIU IOAN, 62 ani, paznic de noapte la firma „BENECORP”, în noaptea de 23 februarie a fost atacat de un individ, deocamdată necunoscut, ce i-a aplicat o lovitură în zona capului cu un corp dur. Paznicul a căzut în stare de inconștiență, fiind la un pas de moarte.

Jaf în căminele studentești!

În ziua de 3 februarie, ora 9.45, trei indivizi, sub pretextul că vor să cumpere țigări, au intrat în camera nr. 300 C din Căminul Studențesc situat în Bd. Mihail Kogălniceanu nr. 64. Acolo au imobilizat-o cu un cablu electric pe CURTEANU PATRICIA VIOLETA, 24 ani, studentă în anul III la Universitatea București — Facultatea de Litere și i-au aplicat victimei un căluș în gură. Tînăra a fost deposedată de un dublu radiocasetofon, 20 fo-uri și 30 mărci germane.

Minor violat de un bătrîn pervers

În ziua de 16 ianuarie a.c., minorul Nicolae Cătălin (9 ani, elev), a fost acostat de un necunoscut, în comuna Otopeni. Copilul a fost condus într-un apartament și forțat cu bătaa să suporte perversiuni sexuale. În urma cercetărilor întreprinse de poliție, autorul s-a dovedit a fi Gheorghe Vasile, 71 de ani, domiciliat în comuna Otopeni. În prezent, este cercetat în stare de arest.

EVELINA MAZILU

La Buzău,

PROLIFEREAZĂ ALARMANT VIOLURILE, TÎLHĂRIILE, TENTATIVELE DE OMOR

● Scade vîrsta infractorilor :

ei au, adesea, între 14 și 18 ani

În județul Buzău, au avut loc în anul care a trecut 3 736 acțiuni polițienești ; dintre acestea, 1 824 au vizat infracțiuni de natură judiciară, 1 212 de natură economică etc. În ianuarie a.c., în raport cu aceeași perioadă a anului trecut, au scăzut furturile săvîrșite în dauna avutului particular și public. Infracțiunile în comerț și neglijența în serviciu aproape nu există. Din totalul de 363 infracțiuni pentru care s-au întocmit dosare, se remarcă o creștere a ponderii infracțiunilor comise de persoane cu antecedente penale și minori între 14 și 18 ani. Actele de violență și tentativele de omor s-au dublat. O proliferare explozivă au înregistrat violurile, tîlhăriile și ultrajele. În contrast, numărul țișanilor depistați a fi săvîrșit infracțiuni a scăzut. Impertinența și familiaritatea cu care aceștia tratează polițiștii sînt însă în creștere.

În această situație, locțiitorul inspectorului-șef al Inspectoratului General al Poliției județului Buzău, dl. colonel Maximilian Marinescu, ar fi îngrijorat dacă soția domniei-sale, întîrziind după căderea întinericului, ar veni pe jos acasă. Poliția nu are, deocamdată, în vedere acțiuni speciale pentru stăvilirea valului infracțional. Cu privire la suspiciunile declarate de cetățenii orașului față de cinstea și profesionalismul polițiștilor, domnia-sa le consideră „inertii ale unei mentalități anxioase depășite”. Pe plan local, Poliția nu preconizează o improspătare a profilului moral al lucrătorului polițist ; nu o consideră necesară.

Există, în rândurile polițiștilor buzoieni, cîteva cazuri de luare de mită (trei, la începutul anului trecut). Nu se practică, după părerea colonelului Marinescu, bătaia ilegală în aresturile Poliției. Cazurile de ultraj asupra polițiștilor sînt foarte rare.

Două grupuri de proxenești și prostituate, antrenate în „exploatare” sexuală în Turcia și Cipru, sînt în cercetare. Două prostituate — Vizitiu Victoria Melania (28 de ani) și Bandaji Ludmila Valeria (20 de ani) — sînt în arest. Un număr de 46 de indivizi angajați în activitatea constantă de schimb valutar pe piața neagră sînt cunoscuți Poliției locale. Luna trecută, doar trei dintre ei au fost confirmați infracțional.

Lt. col. Ion Giurgea, șeful Biroului de relații cu publicul la I.G.P. Buzău : „Valul reclamațiilor și plîngerilor către Poliție a scăzut. Anul trecut am primit chiar și șapte sau opt scrisori de mulțumire”.

„Pentru noi, 1500 de lei sînt c...t!”

● Teroarea apare pe străzile și în magazinele Bucureștiului !

Trist, dar adevărat ! În ultima vreme a crescut vertiginos numărul jafurilor la drumul mare, al violurilor și crimelor. Este un fenomen deosebit de grav, avînd în vedere faptul că — se pare — nici poliția nu mai poate face față numărului din ce în ce mai mare al acestui gen de „acte”. În consecință, sentimentul care se însinuează în psihologia maselor este... TEROAREA !

Pe Bd. Magheru, „responsabilă” cu ordinea și disciplina este... o bandă de tîlhari. Aceștia sfidează legea și opinia publică, ziua în amiaza mare. La magazinul particular „Closeum”, o doamnă ținea în mină propria poșetă și pe cea a fiicei sale, care era în cabina de probă. O înconjoară „usc patru indivizi. Doamna nu are curaj decît să-l întrebe speriată „Mi-ai umblat în poșetă, nu ?” La ieșire, unul

dintre ei o așteaptă „politicos” și îi întinde buletinul și portofelul cu 1 500 de lei, afirmînd „Poftiți, doamnă ! Pentru noi 1 500 de lei sînt c...t ! După ce că vi i-am dat înapoi, mai vroiați să faceți și scandal”. Nimeni nu a zis nimic. Cu o săptămînă înainte, un domn care „îndrăznește” să se ia de ei fusese tăiat pe față cu lama. Vinzătoarele îi acceptă în magazin de frică să nu pătască la fel.

O bandă asemănătoare are ca sector de acțiune Calea Victoriei și nu se amestecă în treburile „vecinilor” de pe Bd. Magheru. Astfel, în magazinul de cristaluri de lingă magazinul Muzica, întîlnim cazuri asemănătoare, dar din păcate nedecarate poliției, de frică.

Este evident că avem de a face cu o rețea bine organizată : este repartizată pe marile artere bucureștene, astfel încît nimeni să nu se amestece în „treaba” altuia. Se pare că, din păcate, pe actualul fond social se extinde foarte rapid tîlhăria organizată, tîlhăria ca profesie. Continuăm să sperăm în măsuri urgente împotriva lor !

Primim la redacție :

„Am fost obligat, sub ploaia de lovituri, să semnez o declarație ce nu-mi aparține”

Subsemnatul Ștefan Chițescu, președintele Asociației pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme, vă aduc la cunoștință următoarele :

După audiența pe care am avut-o la Secretariatul General al Guvernului, la care au participat dnii Iliescu Gheorghe, Petrescu Dumitru, Soare Petre, subsemnatul și dl. Radu Virgil, președinte al Ligii pentru Dreptate, am hotărît să informăm, prin dl. Iliescu Gh., mulțimea care aștepta afară, despre cele discutate. Informația a fost comunicată de îndată în toată țara. După plecarea noastră, cei prezenți au rămas în continuare cu ing. Radu Virgil, care i-a stîrnit împotrivă mea, după care, împreună, s-au deplasat la domiciliul meu. Patru oameni, numiți de Radu Virgil, au venit la mine și m-au invitat afară, în curtea interioară a blocului spunîndu-mi că sînt așteptat de mai mulți cetățeni pentru a le da unele relații. În curte se găsea Radu Virgil, înconjurat de circa cincizeci de persoane care m-au luat și m-au tras spre zidul din spatele blocului. Acolo, Radu Virgil mi-a cerut să semnez o adeziune prin care APCA să devină membră a Ligii pentru Dreptate, recunoscînd statutul acesteia. Le-am comunicat că o asemenea hotărîre trebuie luată la Adunările Generale și comitetului APCA și numai aceștia au dreptul de a lua o hotărîre în sensul celor solicitate. Radu Virgil, agîtîndu-i și pe ceilalți, a început să strige că cei prezenți în curte reprezintă Adu-

narea Generală și comitetul APCA. Menționez că nici unul dintre cei prezenți nu făcea parte din acest comitet. Deoarece mai bine de patru ore am refuzat să semnez această adeziune, am fost permanent insultat, calomniat, jignit, lovit în piept, tras de gulerul paltonului. Fiindcă stăteam sprijinit într-un baston (am suferit un accident de mașină, cu o săptămînă înainte, pe cînd ieșeam tot de la o audiență de la Guvern), am ridicat bățul și le-am spus oamenilor, incitați permanent de Radu Virgil, să-mi dea în cap cu el, să mă omoare, că dacă nu am murit pe front măcar acum să fiu omorît de ei. În fața celor prezenți, l-am rugat pe Radu Virgil să le spună ce a făcut el ca președinte al Ligii pentru Dreptate, pentru drepturile cumpărătorilor de autoturisme, care nu au primit obiectul achitat. Radu Virgil nu a fost în stare să răspundă la întrebarea pusă. Avînd în vedere că datorită poziției mele dirze, de a nu semna adeziunea, amenințările, loviturile în piept se înteau, am solicitat să mi se dea adeziunea pentru a o semna. Radu Virgil a menționat că va trebui să scriu pe verso minuta pe care mi-o va dicta. Am acceptat toate și am semnat sub forță. Radu Virgil mi-a mai cerut să merg la Asociație și să aplic pe cele scrise ștampila asociației.

Cînd i-am replicat lui Radu Virgil că am pierdut o cheie și nu pot intra în casă, acesta mi-a spus următoarele : „Mergem și spargem ușa”. Pentru a nu



face zgomot, a adus un muncitor care a găurit butucul clantei.

Peste două zile, Radu Virgil s-a întîlnit la tribunal cu circa zece dintre oamenii care semnaseră minuta și cărora le-a arătat adevărata sa față, spunîndu-le că dorește să devină președintele asociației, să preia activul și pasivul etc.

Acest caz, însoțit de declarațiile celor care nu au vrut să semneze în seara respectivă minuta dictată de Radu Virgil, și care s-au prezentat la asociație și au declarat în scris, cu lux de amănunte, cele petrecute, a fost deferit Procuraturii, Judecătoria Sectorului 1 București, Poliției Municipiului și Secției a 4-a București, pentru cercetare și luare de măsuri conform Codului Penal.

Materialul a fost expediat la 62 de ziare din țară și presei din București. Halal de așa președinte al Ligii pentru Dreptate.

ȘTEFAN CHIȚESCU
Președintele APCA

DESPRE BASARABIA, FĂRĂ MENAJAMENTE

Presă românească a dovedit cu multe prilejuri că poate fi și lovacă, și dură. Nu însă când a fost vorba de Basarabia. În acest caz, mass-media din țara noastră — cu fericele, dar puține excepții — a dat în mod inexplicabil dovadă și de zgârcenie, și de o incommensurabilă pudoare. Și astfel, opinia publică românească pur și simplu nu știe ce s-a petrecut în ultima lună de zile în Moldova de la răsărit de Prut. O ocazie de analiză serioasă ar fi putut-o constitui trecerea prin România a lui Petru Lucinschi, președintele parlamentului de la Chișinău. Dar n-a fost să fie.

A spus-o însă presa rusească, și a făcut-o cu sinceritatea aceea brută, venită cu cinismul, pe care și-o poate permite cel ce se simte stăpân pe situație, cel ce are în mână atuurile, punea și cuțitul, puștile și tancurile. Iată, de pildă, ce scria în numărul său din 24 februarie săptămânalul moscovit „Megapolis Express”: „La începutul lunii februarie, forțele de orientare extremistă din conducerea Moldovei au suferit o înfrângere zdrobitoare. Din înalte funcții parlamentare au fost înlăturați politicienii orientați spre România — Moșanu, Hadărcă și Matei. Noul președinte al parlamentului a devenit Petru Lucinschi, fost secretar al C.C. al P.C.U.S., a cărui orientare spre Moscova nu o pune nimeni la îndoială (subl. I. D. G., ca să scrie în ochi și cetrocenenilor). Alegerea sa reflectă evoluția vederilor președintelui republicii, M. Snegur, care, în lupta sa cu partidul proromânesc și pentru a menține autonomia statului a Moldovei, a devenit conștient de necesitatea unei mai mari apropiări de C.S.I. și de Rusia. Modificarea cursului strategic al Moldovei s-a reflectat și în abordarea de către aceasta a problemei transnistriene. Chișinăul a exclus din relațiile sale cu Tiraspolul principalul obstacol, cursul spre unire cu România, a cărui existență excludea posibilitatea soluționării pașnice a crizei. Deși președintele Snegur continuă să insiste asupra caracterului unitar al statalității moldovenești, el a menținut și alte modalități de manevră. Acest lucru rezultă mai ales din declarația conducerii delegației Republicii Moldova la negocierile de pace cu reprezentantul R.M.T. (adică al așa-numitei „republici moldovenești transnistriene” n.n.). Anatol Țăranu, potrivit căreia Chișinăul ar fi gata să recunoască crearea în Transnistria a unei „adunări legislative” prin intermediul relației transnistriene, „ar putea să-și elaboreze legile lor”. În urmă cu o lună, nici prin cap nu-i trecea nimănui că o asemenea propunere ar putea fi măcar ascultată la Chișinău. Logica politicii rusești, a cărei sarcină fundamentală este întărirea pe toate planurile a C. S. I., nu poate fi pusă la îndoială în cazul de față. Atât timp cât Moldova se va orienta spre România, Moscova nu este cu nimic interesată în menținerea integrității teritoriale a acestei republici. Dacă nu poate să-și asigure participarea la comunitatea întregii Moldove, Moscova luptă pentru partea ei — R.M.T. (s.n. Deci, ori cu toată prada, ori măcar cu o parte din ea, dar în nici un caz fără nici o pradă n.n.). În prezent, situația se schimbă în mod radical. Chișinăul se orientează tot mai mult spre C. S. I., confirmând aceasta prin pași concreți pe plan politic și economic. Nu de mult, la Chișinău, și-a încetat activitatea Comisia ministerială pentru problemele integrării cu România. (A știut Cotroceniul de acest lucru? Dacă da, de ce n-a zis nimic? n.n.). În acest caz, insistența pentru ruperea de Moldova a părții ei din stânga Nistrului nu mai este de actualitate (s. n.). Având în vedere situația creată, prezența trupelor rusești în Transnistria nu mai este pentru conducerea Moldovei principalul obstacol în soluționarea crizei transnistriene. Se pare, în opinia multor observatori, că prezența trupelor rusești în Moldova, în anumite condiții, ar putea să devină o garanție a independenței sale de stat (independență față de România, firește n. n.).

Cu numai o lună în urmă, atât la Moscova, cât și la Budapesta, era evocată posibilitatea unui front comun rus-ungar în politica de „apărare a drepturilor minorităților”. Este acum limpede că cel puțin cu privire la Republica Moldova Moscova nu mai are de ce să intre în cîrdășie cu ungurii pentru a promova interesele rușilor (numiți, eufemistic, „rusofoni”). Poate promova aceste interese în liniște și cu mare eficiență „apărând” vîrtoș, cu armata a 14-a, „independența de stat” a Moldovei, adică, de fapt, ținînd în continuare Basarabia sub ocupație, așa cum o face de aproape 50 de ani.

ION D. GOIA

BARJELE DE CONJUNCTURĂ ȘI SCENARIILE DE PERSPECTIVĂ

Ucrainenii, cordial semnalizați de comunitatea occidentală că închid ochii în privința barjelor iugoslave încărcate cu petrol, s-au redresat. Ei au interceptat un petrolier panamez, care, ulterior, s-a dovedit dotat cu echipaj iugoslav. Nimeni nu bănuiește că ucrainenii ar avea ceva cu panamezii. Toată lumea e de acord, în schimb, că ucrainenii, după o expectativă non productivă, s-au hotărît să intre în horă pe muzica oferită de ONU. Mai bine mai târziu decît niciodată.

Exigența brusc mărită a Kievului față de jevatura de pe Dunăre are loc într-un moment „energetic” semnificativ: de la 25 februarie, Rusia

a închis robinetele de gaze naturale care asigură Ucrainei un regim de supraviețuire. Între Moscova și Kiev, fricțiunile inflamabile major cu prilejul împărțirii panopliei nucleare și a flotei se mai estompează în ultima vreme. S-a dovedit, acum, că relele bilaterale sînt departe de o amabilitate reciproc avantajoasă. Punctele de vedere diferite sau opuse între cele două țări nu pot scăpa de cea mai apăsătoare încercare externă care este Iugoslavia. Atît Rusia cît și Ucraina au de ce reacționa în raport cu evoluțiile din vară. Războiul din Iugoslavia le privește și le poate marca pe amîndouă mai drastic decît pare la prima vedere.

Vedeta... blestemată

După analize îndelungate, dezbateri și contacte la vedere sau în culise, americanii au decis. În estul BOSNIEI — HERȚEGOVINA, unde foametea face la —10°C ravagii mai sinistre decît în Somalia, vor fi parașutate alimente și ajutoare alimentare. Operațiunea, concepută în cel mai pur stil american, a fost imediat comentată în câteva cancelarii occidentale drept riscontă. Prudenții apreciază că lovirea unor aparate de zbor american ar impune Washingtonului o ireparabilă angrenare într-o specie de „vietnamizare aeriană”. Casa Albă a recepționat aceste mesaje și a făcut un compromis care satisface pe toată lumea, cu excepția Belgradului: se vor parașuta ajutoare, dar sub „autoritatea ONU”. Așadar, americanii vor risca în numele comunității internaționale, ceea ce duce politica de superputere la limitele extreme ale unui altruism stabilit prin consens. Intrucît CANADA se învecinează cu SUA, este mai ieftin pentru prima să fie dependentă, din punctul de vedere al comerțului exterior,

de a doua. Faptul se întîmplă de multă vreme și nu a produs complexe nici de o parte, nici de alta. Trei sferturi din totalul schimburilor externe ale Canadei se derulează cu marea prietenă de la sud. Japonia nu este vecină cu SUA, dar aceasta nu o împiedică să

TURNUL BABEL

fie partenerul nr. 1 al Americii. Vulnerabilitatea unei asemenea relații se manifestă ciclic: de fiecare dată cînd SUA adoptă măsuri protecționiste, la Tokio se înregistrează seisme nesemnificative. Este exact ceea ce se întîmplă în ultimele săptămîni: anunțarea de către administrația democratică a unor cenzuri majore în calea importurilor a creat în arhipelag un val de agresivitate. Resentimentele sînt retroactive și de perspectivă. O răcire a raporturilor reciproce va obliga Japonia să abordeze orizonturi mai apropiate și să achite o parte din utopia chinată privind nașterea „economiei socialiste de piață...”. MIHAIL GORBACIOV se menține în topul atenției rusești și internaționale. Pentru că cei 40 de dolari, cit repre-

zintă pensia sa de fost conducător de imperiu, nu îi ajung acordă interviuri excelent retribuite, se lasă invitat în toate strălăcirile, ține conferințe și își redactează memoriile. Între timp, trebuie să mai deguste cupa amară a recunoașterii rolului său istoric. Acest rol este considerat de stînga dogmatică drept total funest. De curînd, un „Tribunal al poporului” s-a organizat cu un enorm tam-tam la Moscova, avîndu-l ca vedetă. Vedetă în contumacie, pentru că Gorbaciov nu a apărut la bară. Marele absent a aflat din presa locală și mondială că sentința împotriva sa este scurtă, dar cuprinzătoare: „blestem și veșnică dizgrație”. Merită. Un alt tribunal, nicidecum al poporului, ci al comunității internaționale, a fost pus pe roate de CONSILIUL DE SECURITATE. Pe lista inculpaților tronează președintele Slobodan Miloșevici, Radovan Karadžić și liderul partidului radical din Serbia, Vojislav Seselj. Ultimul, cînd aflat vestea că a devenit oale negră mondială, a replicat îngerește că el e complet nevinovat în comparație cu criminalii de război James Baker, Lawrence Eagleburger, Hans Dietrich-Genscher și așa mai departe. Bravo! Mergem înainte...

RADU BUDEANU

Vizita lui Ciosici la București

• Nedăunătoare, dar inutilă...

Cu un număr nu prea mare de ani în urmă, a venit în vizită în România președintele (pe atunci) vest-german, Karl Weizsäcker. Ceaușescu și toți ai lui au sărit asupra oaspetelui cu toate problemele bilaterale și ale mapamondului, ca să fie rezolvate în doi timpi și trei mișcări. Îi era lui Weizsäcker foarte greu (și penibil) să explice că el, în Germania, ca șef al statului, avea niște atribuții de un anumit fel, importante, firește, dar mai mult decorative, că executivul și deci adevărata putere se găsea în mâinile altuia. Ceaușescu până a fost pus la zid s-a dovedit incapabil să înțeleagă de ce atunci președintele vest-german a putut semna doar un comunicat comun,

și nu înțelegeri ferme cu privire la ce vor face cele două țări în relațiile dintre ele și pe plan internațional. Exact așa s-a întîmplat și cu prilejul vizitei fulger a președintelui iugoslav Dobrița Ciosici în România.

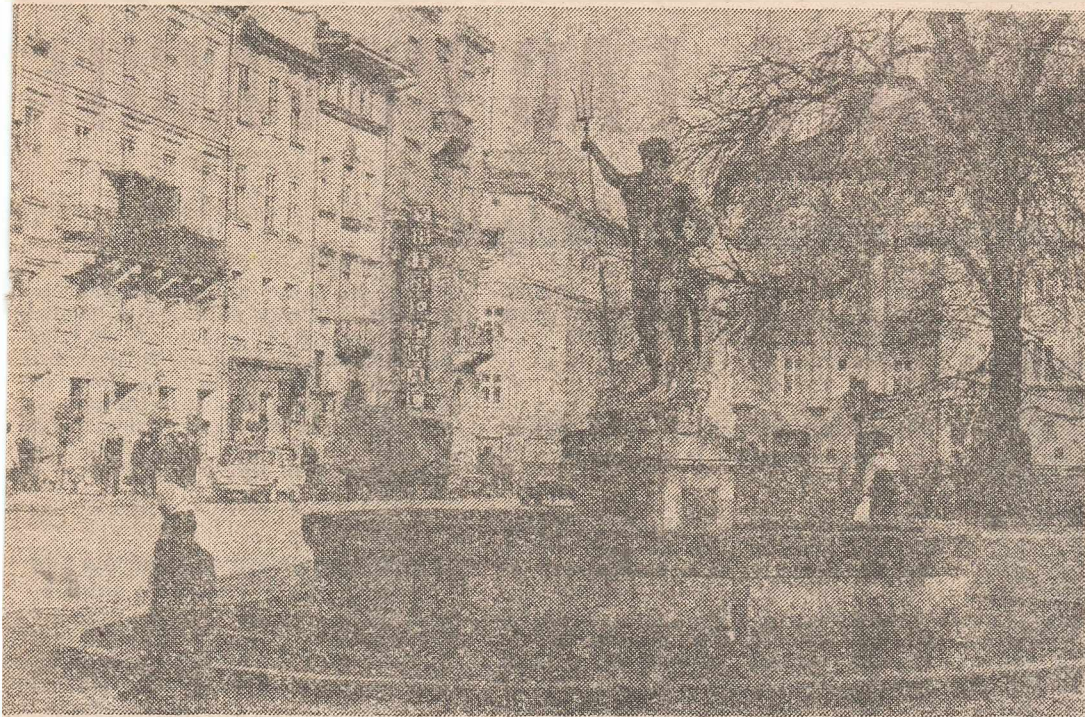
O vizită la București a unui șef de stat ale cărui barje tocmai atunci barează navigația pe Dunăre ar putea fi considerată o cruntă bătaie de joc, o cruntă umilintă îndurată de țara gazdă. Însă nu prea-i așa. Acum, la Belgrad, capitala așa-zisei Iugoslavii, puterea nu este deținută de Dobrița Ciosici, ci de Slobodan Miloșevici, președintele Serbiei. Președintele iugoslav Ciosici are un rol mai mult simbolic. Nu este exclus ca bararea Dunării să

fi fost pusă la cale de oamenii lui Miloșevici, în străduința de a-l ține și mai tare la distanță pe Ciosici și de a arăta ce mic și neimportant este. Oricum, dl Iliescu a înghițit gâlul și faimosul său zămbet cu gura până la urechi a înghețat și s-a transformat în rânjet.

Însă, independent de puterea reală pe care o are dl Ciosici, chestiunea rolului pe care-l pot avea contactele româno-iugoslave în stingerea focarului din Balcani rămîne intactă. În definitiv, putea să vină la București orice emisar al Belgradului, chiar și un simplu funcționar din Ministerul de Externe, și faptul era deosebit de important dacă oaspetele avea îndrăzneala să trateze cu factorii de decizie români. S-a întîmplat oare așa ceva cu vizita lui Ciosici la București? Greu de spus, mai curînd nu. Fiindcă dacă sârbii (sau, mă rog, iugoslavi) aveau ceva foarte important de spus ori de propus pentru realizarea păcii în Balcani, o puteau face către O.N.U., către cei special desemnați. Poate că a fost vorba de un demers către români pentru ca ei să ia inițiativa slăbirii sau anulării embargoului anti-iugoslav, în schimbul strînirii sârbilor din Bosnia-Herțegovina, poate că s-a avut în vedere doar o tatonare reciprocă pentru determinarea unor posibilități reale de mediere. Însă varianta cea mai plauzibilă este că avem de-a face cu o vizită gen Weizsäcker, nedăunătoare în ansamblul ei, dar în fond inutilă.

RADU BUDEANU

ION D. GOIA



Llvovul sau Lembergul, cindva o metropolă înfloritoare, plină de cafenele literare, prăvălie „Mica Viena”. În prezent, un oraș mort, trist, mizer. Dorind să bea o ca-

fea, reporterul de la „Der Spiegel” notează că n-a putut găsi decît un grețos ceai din plante.



● Harta publicată de săptămînalul german. Bucovina este marcată cu o linie întreruptă, iar partea răpită cu o linie punctată. După cum se observă, în perioada interbelică, România se învecina la nord cu Polonia și Cehoslovacia, dar teritoriile megieșe au intrat în componența Ucrainei. Prin acest plan diabolic, cele trei țări vecine și prietene au fost despărțite printr-o fișie de pămînt controlată de sovietici.

ntre destinul istoric al provinciei și cel al Galiției așănările sînt frapante. Cu te că au aparținut unor e diferite, cele două pro-cii au fost urgisite de ace-și imperii lacome și înto-nte, în aproape aceeași dă de timp. Așa cum afățișează harta, repro-să după săptămînalul r Spiegel”, Galiția a făcut dva frontieră cu Româ- Vechi pămînt polonez, a- stă provincie avea să cadă suzeranitate austriacă în 2, odată cu prima împăr- a Poloniei. Din acel an pînă în 1918, Lvvovul va ta denumirea de Lemberg va fi înălțat la rangul de oitală a Galiției și Lado- oniei.

u un veac în urmă, notea- revista amintită, Lember- avea o populație de 0.000 locuitori. Din aceștia, rea majoritate o formau onezii. Le urmau evreii în măr de 45.000 și rutenii cu total de 30.000. În acest menhaus (casa săracilor) a premității imperiului habs-rgic își mai duceau viața clave de greci, turci, tătari, ni, germani, cehi, ruși și . Astăzi, Lvvovul cuprin- circa 800.000 de suflete, dar ajoritatea o dețin ucraine- . Populația autohtonă po- neză a fost decimată cu nă știință, ea a pierit în

lagărele și închisorile comu- niste, sau a fost risipită în vastitatea imperiului bolșevic. O soartă asemănătoare au a- vut evreii și țigani, uciși în masă de către trupele hitle- riste și aliații acestora, divi-

veritabil „Bibleopol”, plin de edituri, librării, săli de con- certe, cu cohorte de muzicieni, pictori și poeți. La fel ca în Bucovina, principalele co- munități etnice — polonezii, ucrainenii și evreii — și-au

redistribuire teritorială, im- pusă de tratatele de pace. Douăzeci de ani mai tirziu, ea avea să fie cedată Uniunii Sovietice ca urmare a pactu- lui dintre Hitler și Stalin. O- cupată de armata germană în

perimetrul ucrainean. Pentru acest dar făcut rușilor, Polo- niă a primit în compensație o suprafață teritorială din Germania, în care străvechiul Breslau a devenit Wrocławul de azi.

Relatarea reporterului de la „Der Spiegel”, călător prin- tr-un Lwiw (denumirea ucrai- neană a orașului) anost, mi- zer, trist, o umbră a metro- polei de odinioară — se în- cheie printr-un popas în Bu- covina ocupată. Făcînd o pa- ralelă între soarta dramatică a pămîntului smuls României și Galiția, autorul articolului pune sub semnul întrebării ci- fra oficială comunicată de au- toritățile ucrainene privind totalul etnicilor români. Este mai mult ca sigur, subliniază ziaristul german, că în Bucovina de nord trăiesc nu 200.000, ci de două ori mai mulți români. După cum e tot atît de sigur, mai notează el, că în Ucraina se află nu 300.000 de polonezi, ci mai mult de două milioane.

În finalul articolului, trimi- sul special al prestigioasei re- viste hamburgheze reproduce declarația doamnei Alexan- drina Cernova, președinta A- sociăției culturale a români- lor din Cernăuți: „Noi nu a- vem nici o pretenție asupra Galiției. Dar Bucovina este provincie românească”.

LIVIU TIMBUȘ

Pămînt furat:

Galiția și Bucovina

● Două destine paralele, dar atît de asemănătoare

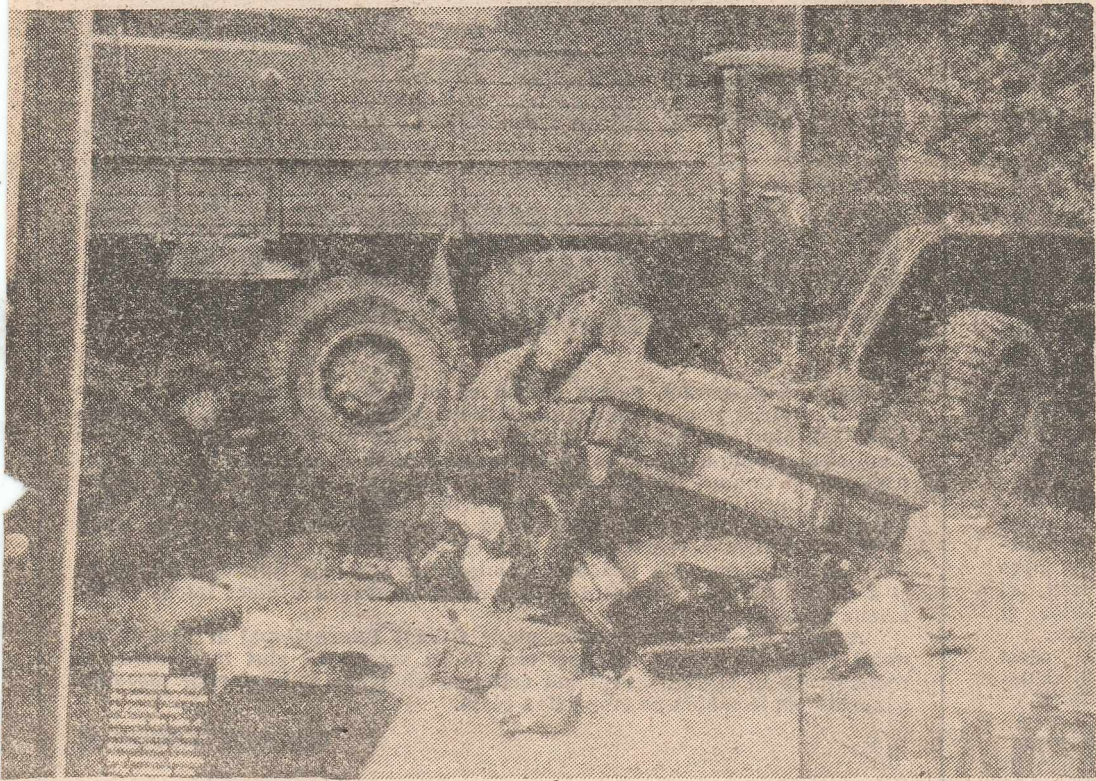
ziile de ucrainenii trecute de partea invadatorului.

Lvvovul sau Lembergul — își mai amintesc cei bătrîni — s-a distins ca unul din marile centre urbane ale fostei mo- narhii cezaro-crăiești. Calchiat după model vienez, cu nume- roase cafenele și active tran- zacții comerciale, orașul s-a remarcat și prin înfloritoarea viață culturală, devenind un

intemeiat școli în limba ma- ternă, au înființat universi- tăți, au editat ziare. Este cu- noscut de asemenea faptul că spre această metropolă din nord s-au îndreptat, de-a lun- gul timpului, nu puțini cărtu- rari și feciori de boieri din Moldova.

Galiția a revenit Poloniei odată cu destrămarea monar- hiei austro-ungare și vasta

1941, Galiția a fost retrocedată sovieticilor la marele festin cu pămînt și popoare din 1945, cînd, pentru liniștea a- pusului, Churchill și Roosevelt i-au întins pe tavă lui Stalin teritorii smulse din Finlanda, Cehoslovacia și România. Ga- liția (din nou la fel ca Bucovina!) a fost ruptă în două, partea estică (împreună cu Lvvovul) fiind înglobată în



UN STRANIU ACCIDENT

● Bolșevicii duri atacă

Cu cinci luni în urmă, în apropiere de orașul Gorki, s-a produs un straniu accident, consemnat în fugă de presa moscovită, cu toate că victi- mele au fost două personali- tăți marcante ale aeronauti- cii rusești. Este vorba de generalii Boris Vasiliev și Ghiorghi Ceșenco, primul fiind instructorul tuturor cosmo- nauților sovietici, cel de-al doilea, profesor la o academie militară din Moscova. Amîn- doi, cunoscuți pacifiști și ad- versari ai totalitarismului! Accidentul rutier care le-a provocat moartea a avut loc tocmai cu ocazia unei cam- panii itinerante desfășurate în numele păcii și colaborării in- ternationale.

Un ziarist francez, Henry Pessar, aflat la fața locului, povestește ciudatul, inexpli- cabilul accident. O coloană de șase mașini LADA tocmai părăsise orașul Go-ki, escor- tate de autoturisme ale mili- tiei. Acestea din urmă aveau

datoria de a deschide cale li- beră, obligînd autovehiculele aflate pe șosea să tragă pe dreapta. La un moment dat, din sens opus, a apărut un uriaș camion militar. Șoferul nu a ținut seama de semnalele avertizoare, a măriț brusc vi- teza, lovind cu precizie exact mașina în care se aflau cei doi militari. Aceștia, împreu- nă cu șoferul și un alt ofițer superior, au murit pe loc. Și încă un mister: după numai două minute, a apărut o ma- șină de depanare care a cură- țat locul. Șoferul criminal a făcut o singură declarație: „Am confundat frîna cu ac- cele aturului”.

S-a deschis o anchetă, dar, de-atunci, nici un cuvînt. Pre- sa mondială revine în forță, cerînd explicații. Se acredi- tează din ce în ce mai mult ideea că „accidentul face par- te dintr-un plan de durată, organizat de durii fostei Ar- mate Roșii, porniți să reinsta- leze puterea bolșevică”.

BĂUTURILE FALSIFICATE FAC RAVAGII!

• **Banii ca banii, dar sănătatea oamenilor este amenințată**



„Vinul este cea mai sănătoasă și mai nobilă dintre băuturi”

Afirmatia din titlu apartine celebrului savant francez Louis Pasteur, ea sintetizând perfect principalele atuuri ale acestei miraculoase licori. El considera că, în doze moderate, vinul produce o excitare cerebrală binefăcătoare manifestată în sfera inteligenței și afecțiunii (Atanasie D. Ștefan — 1934).

Vinul a fost prima băutură cunoscută de om, după apă. El este socotit și cel mai vechi tranchilizant utilizat vreodată. Un vin bun, consumat în cantități moderate, stimulează apetitul, are efecte revigorante și nutritive, precum și o utilă, în anumite situații, acțiune euforizantă. Numai vinurile naturale și de bună calitate au o acțiune binefăcătoare asupra organismului. Cele inferioare calitativ sau falsificate sunt chiar vătămătoare.

În prezent vinurile românești înregistrează un dramatic recul pe piața liberă

După decembrie '89, piața românească a fost invadată de variate „produse” de „larg consum”. Fenomenul este normal; anormală este degradarea gustului și pierderea naturalului bun-simț. O victimă a acestui fenomen este și vinul românesc, uitat, marginalizat, desconsiderat. Reculul înregistrat în consumul acestei clasice băuturi se datorează, în primul rând, afacerii „spirtoaselor”, adică a „tărilor” care s-au importat în cantități masive, umplind până la refuz „orizontul” consumatorului. Snobismul, învinge prețurile prohibitive și omul își caută uitarea în whisky, palinka, vodcă, brandy, și cîte altele vor mai fi fiind.

Evident, nu ne permitem să acuzăm comportamente sau să ridiculizăm gusturile consumatorului, ci dorim să atragem atenția asupra „calității” anumitor licori comercializate sub pompoase denumiri.

Păze! Sosește Divizia pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice!

Piața băuturilor alcoolice este supraviețuiește de un organ de specialitate — Divizia pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice — aflat în subordinea directă a Oficiului pentru Protecția Consumatorului. Este, deci, singurul abilitat să efectueze controlul calității acestora, fie indigene, fie importate, prin analize senzoriale, fizico-chimice și microbiologice. Scopul său este de a garanta consumatorului naturalitatea și autenticitatea băuturilor alcoolice și faptul că inscripțiile de pe etichetă corespund realității, că ele sînt apte pentru comer-

lizare și consum. „Divizia are dreptul și obligația să interzică la comercializare băuturile alcoolice necorespunzătoare calitativ, nocive sănătății, și să aplice amenzi usturătoare agenților economici sau producătorilor prinși asupra faptului. Blazonul casei noastre este: cinste, profesionalism, curaj” — declară dl. Emil Zaharia, directorul Diviziei. Că nu s-a lăudat o dovedesc succesele remarcabile obținute în cei doi ani de activitate, de către specialiștii Diviziei.

Prima bombă explozează! Rachiul industrial, aromă sintetică, se vinde drept WHISKY

Puțini sînt cei ce se pot mîndri că posedă certe cunoștințe în domeniul preparării băuturilor alcoolice, pe care le consumă. Pe unii nici nu-i interesează. Și totuși... De exemplu, whisky: „este o băutură alcoolică obținută din mustul de cereale, zaharificat prin diastaza maltului conținut, cu sau fără enzime naturale, fermentat sub acțiunea levurilor și distilat la 94,8% vol. alcool, astfel încît produsul distilării să prezinte aroma și gustul caracteristic materiilor prime folosite. Distilatul din care se prepară whisky trebuie să fie învechit timp de cel puțin trei ani în butoaie de lemn, a căror capacitate să nu depășească 700 litri. Distilatul din care se prepară whisky trebuie să provină din secară, grâu sau orz și nicidecum din alte materii prime.” Definiția este conform Regulamentului C.E.E. nr. 1576/1989. Mai pe înțelesul tuturor, whisky-ul trebuie să aibă un buchet tipic: miros discret fumigen, aromă „de ploșniță”, iar culoarea naturală este galben-brun.

Și mai puțini cetățeni cunosc faptul că aproape trei ani au consumat, sub denumirea „pretentioasă” de whisky, un rachiul industrial, pe care l-au plătit cît nu făcea. Evident, nu toate firmele importatoare și-au bătut joc de naivitatea cetățenilor, de exemplu firma SOGEMI a adus whisky de cea mai bună calitate și exemplele de acest gen pot continua. Cele care au avut însă, inspirația să semneze contracte cu firme libaneze s-au păcălit. Controalele efectuate de Divizie au pus în evidență „calitatea” whisky-ului importat: rachiul industrial preparat din alcool etilic rafinat, arome sintetice, caramel și apă dedurizată.

Rachiul nu este dăunător sănătății, dar face o concurență neloială pe piața whisky-ului veritabil. Divizia a interzis comercializarea băuturii pompos etichetate, dar a permis vinderea ei sub modesta denumire de rachiul, și evident, la un preț corespunzător.

Cele mai recente exemple în acest sens sînt firmele: MARGEAN COMEXIM „JACK COLSON — WHISKY” SC METRONOM SRL SUCEAVA „GOLDEN LORD — THE INTERNATIONAL WHISKY” și „BEN ROLAND — FINEST SCARCE WHISKY DE-

LUXE GOLDEN LABEL” și SNOW COMEXIM SRL, BUCUREȘTI „TRI HORSES FINEST BLENDED — WHISKY”.

Alt rachiul industrial — PALINKA ungurească — face victime

O altă afacere a „spirtoaselor”, de altfel dezamorsată tot de sus-numita Divizie, a fost celebra PALINKA — import Ungaria, ce ne-a incitat simțurile gustative și mai ales olfactive tot vreo doi ani. Din păcate, această băutură, evident nenaturală, a făcut victime! Pentru necunosători Palinka este denumirea comercială a unei băuturi alcoolice, larg răspândite în Transilvania încă de pe vremea Imperiului Austro-Ungar și, specifică acestor locuri (cum specifică este și țuica la noi, sau slivovița, la sirbi). Este un rachiul natural obținut prin dublă distilare a marcurilor de prune (în nici un caz din alte fructe) la 50% vol. alcool. Palinka importată inițial din Ungaria și apoi, pentru că afacerea prinsese, imbuteliată la noi în Timișoara și Tîrgu-Mureș, conținea, de fapt, alcool etilic rafinat și arome sintetice de caise sau cireșe, extrem de volatile și iritante. Ele sînt vinovate de decesele înregistrate în cazul unor consumuri abuzive: victimele s-au sufocat în timpul somnului.

Divizia Medicinii Preventive avizase (!!) comercializarea palinkăi contrafăcute

Acum doi ani, firma Transilvania Construction Company Import-Export importă din Ungaria alcool etilic rafinat și arome sintetice de caise și cireșe. Primul lot, sosit în 1990, este imbuteliat de VINALCOOL Mureș și comercializat drept rachiul de cireșe sau caise, în baza unei norme interne proprii (nr. 1/1991). Că nu era natural, este evident... Al doilea lot ajunge la firma particulară APEVIN SRL Tîrgu-

Mureș. În baza avizului sanitar nr. 173/1991, eliberat de Divizia Medicinii Preventive și semnat de dr. Nicolae Beldescu, la acea vreme directorul respectivei Direcții, în urma unor extrem de sumare analize senzoriale și fizico-chimice otrava la dămăușă pieței și se vinde virtuos, chiar dacă unele etichete sînt în limba maghiară.

Firmele ungurești exportatoare recunosc oficial abuzurile comise

Intervenția extrem de energică a Diviziei face ca imense cantități de palinkă să fie retrase de pe piață, în ciuda eforturilor importatorilor de a găsi „partița” de salvare. Recunoașterea, însă, vine din partea exportatorilor maghiari, care, prin adresa nr. 213-479 din 1992, admit nerespectarea normelor în vigoare pentru băuturile Cseresznye-Palinka, Barack-Palinka, Körte-Palinka și „ne angajăm ca, în viitor, produsele noastre să corespundă întocmai prevederilor normelor românești, dorind urmărirea curentă a acestora”, semnează director Varga Zoltán.

Un nou rachiul industrial „testează” piața românească: BRANDY(!?)

Cum afacerea whisky-ului și a palinkăi a primit o lovitură decisivă, exportatorii, tot maghiari și de această dată, testează vigilența „organelor” românești cu un nou și pretențios produs: brandy. Ce este brandy-ul? O băutură alcoolică preparată din distilat din vin nobil, rachiul din vin și apă dedurizată, învechit în butoaie de stejar cel puțin un an. Ce au descoperit inspectorii Diviziei? La firma SAM PF, București, str. Mihai Bravu, nr. 193, se comercializează de acum familiarul rachiul industrial aromă și colorat sintetic, sub strălucitoarea denumire de brandy. Okecei! Noroc că nu dăunează sănătății, dar...

BRINDUSA NICOLAE
Fotografii de ELENA GHERA



Fără să exagerăm, putem afirma că sănătatea cetățenilor are în specialiștii Diviziei pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice niște apărători competenți și corecți. Dacă cele prezentate nu au învins scepticismul unora, precizăm că tot acestora li se datorează o realizare importantă, și anume, interzicerea utilizării alcoolului etilic de sinteză în industria alimentară, reminiscență ceașistă extrem de nocivă pentru viața consumatorilor. Tot pentru înlăturarea unor păguboase moșteniri de tristă amintire, Divizia a reușit și interzicerea preparării unor sortimente de vinuri cu apă dedurizată (celebrul „vinisor” ce provoacă tulburări digestive) și a cupajării țuicii cu alcool etilic rafinat (procedeu utilizat intens în fabricile statului).

Acest organism este recunoscut de Oficiul Internațional al Vicii și Vinului (sediu la Paris), iar speciile de semnături sînt înregistrate și recunoscute în C.E.E., certificînd calitatea vinurilor și băuturilor alcoolice exportate de România pe respectiva piață.

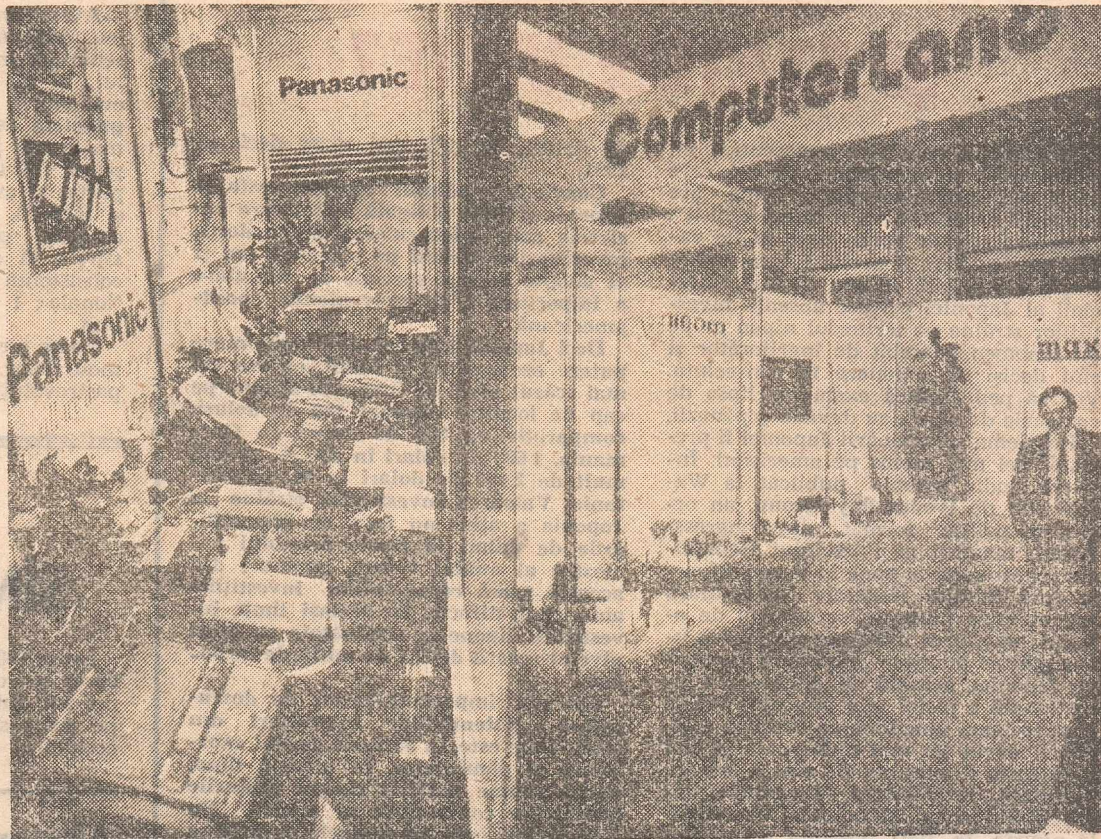
BRINDUSA NICOLAE

FLACARA CONSILIER ECONOMIC

VOM AJUNGE ȘI NOI ÎN LUME?

La această întrebare se pot da mai multe răspunsuri, în raport de căile și modalitățile variate posibile: politice, economice, tehnice, cultural-științifice etc. O recentă manifestare ne îndreptățește să vorbim de una din posibilitățile tehnice care este însă dependentă de resursele financiare. Este vorba de Expoziția de aparatură, echipamente și instalații pentru telecomunicații, organizată în zilele de 23-25 februarie a.c. la Sala Palatului, de către firma TAT-co (companie internațională de comerț exterior, publicitate și turism). Deschiderea oficială a fost făcută de către directorul acestei firme, dl Octavian Moarcăș, în prezența d-lor Marius Guran, consilier prezidențial, și Lucian Constantinescu, director în Ministerul Comunicațiilor. Au fost invitați circa 400 de specialiști în telecomunicații din județe, oameni de afaceri, reprezentanți ai unităților de învățământ și spitale, de turism și bancare, domenii în care este necesar ca problemele să se rezolve urgent. Au participat, de asemenea, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii. Ideea firmei TAT-co în realizarea unor asemenea expoziții a plecat din 1991, când în colaborare cu Ministerul Comunicațiilor a organizat pentru prima dată în România Congresul și Expoziția internațională de comunicații prin satelit, fiind patronate de cele trei organisme europene din domeniu. A urmat

apoi prima ediție a expoziției în telecomunicații în 1992, la care au participat 12 firme și a doua ediție din acest an, la care au participat 19 firme românești, mixte și străine de prestigiu. Se speră să devină o manifestare tehnico-economică tradițională, care să contribuie la cât mai multe contacte și contracte în această direcție. Au fost prezente firmele: MET S.R.L., ICME S.A., REMARC S.A., SME, KONTRAX, IEMI S.A., Sartetco Romania, Panasonic, Hanro Electronics, Felix Telecom, Alcatel, Schlumberger Technologies, Computerland, Ageximco SRL, Radiotel, Tektronix, Elpox SA și Tokyo Electronics. Prin produsele expuse se demonstrează nivelul deosebit la care s-a ajuns în această tehnică de vîrf. Spre motivare dăm doar câteva exemple. Firma „Computerland” este distribuitor exclusiv pentru România al produselor firmei Maxon, acestea fiind produse competitive din toate punctele de vedere ca performanțe și fiabilitate și cu prețuri acceptabile pe piața românească de astăzi. Ea oferă telefoane portabile, mobile, și dispozitive de intrare în centralele telefonice, pornind de la echipamentele radio, stație de lucru produsă de firma „Iutel”, care detine supremația pe plan mondial în materie. Din experiența lor au constatat că în România trebuie să aducă echipamente cu performanțe ridicate, dar la prețuri accesibile, ne-a de-



clarat dl Gabriel Dogaru, director executiv al firmei româno-americane „Computerland”, ce funcționează de 2 ani în țara noastră. Pentru firma „Panasonic” dl Nicolae Marandiu, director de marketing, ne-a declarat că de viza principală este „Totul pentru client”. Ea a participat la expoziție cu o gamă largă de aparatură de telecomunicații, începând de la centrale telefonice, telefoane, faxuri, roboți telefonici, telefoane fără fir trecind prin faxuri cu hirtie termică și pe bază de laser. O noutate: firma SME — distribuitor unic pentru telefoane mobile celulare produse de firma „Cetelco” din Spania, ce va fi implementată în România din aprilie de către Societatea mixtă „Telefonica Romania”. Lucrarea va avea mai multe faze: la în-

ceput în București și în Brașov, în Constanța și apoi în orașele cu peste 300 000 locuitori, ultima fază fiind toată țara. Telefoanele mobile pot fi instalate în mașină, pe șantier și în alte locuri greu accesibile, cu acces la liniile internaționale. Ele sînt în curs de omologare și în curînd vor ieși pe piață. Firma „Sartetco Romania SRL” a expus telefoane mobile celulare produse de către compania finlandeză „Benefon”, care oferă posibilitatea contactului cu toată lumea, posibilitatea de a lăsa mesaj, avînd memorie pînă la 99 numere telefonice, putîndu-se cupla cu fax sau calculator spre a transmite date. De asemenea, se poate dialoga la telefon din mașină, avînd un microfon și un difuzor, fără a pune mina pe receptor și deci

a putea conduce mașina în condiții de securitate. Există posibilitatea de decuplare automată a radioului din mașină în clipa cînd se face un apel sau vine un apel telefonic. Se poate vorbi fără fir pe o rază de 400 m de la locul unde se află amplasată mașina. Altă posibilitate fiind aceea de decuplare, cînd poți înregistra mesaje, inclusiv transmisie de mesaje digitale, chiar în timpul convorbirilor. Firma „Sartetco” este firmă mixtă româno-italiană care are dreptul de a comercializa aceste telefoane ca unic distribuitor în România.

Am dat numai câteva exemple din domeniul tehnicii de vîrf, prin care se poate ajunge în lume. Să sperăm că acest lucru se va realiza cît mai repede.

SANDU PĂSĂRIN ■

CE (petrol și) GAZ(e) MAI ARDE ROMÂNUL?

Protagonistii ultimei conferințe de presă de la Ministerul Industriilor au fost reprezentanții Direcției Generale Petrol și Gaze din cadrul sus-numitului minister.

În industria extractivă de petrol și gaze își desfășoară activitatea Regia Autonomă a Petrolului „PETROM” — RA București și Regia Autonomă a Gazelor Naturale „ROMGAZ” — RA Medias, precum și un număr de 46 de societăți comerciale. În anul 1992, cifra de afaceri realizată la nivelul ramurii a fost de 400,4 miliarde de lei, din care cele două regii autonome menționate au realizat 93 la sută. Au fost extrase 6,6 milioane tone de țiței și 22,1 miliarde mc gaze naturale.

Cele 48 de întreprinderi profilate pe extracția de hidrocarburi au totalizat, la nivelul anului precedent, un număr de 136 000 de salariați, din care 60 700 au lucrat la

„PETROM” — RA și 24 400 la „ROMGAZ” — RA. Salariul mediu brut pe ansamblul ramurii a fost de 38 000 de lei, iar salariul mediu net a atins un nivel de 29 000 de lei lunar.

Și în industria extractivă blocajul financiar s-a manifestat din plin: facturile emise și neincasate au însumat 139 083,4 milioane lei, iar plățile restante pe total ramură s-au ridicat la suma globală de 9 783,8 milioane lei.

În baza competențelor care i-au fost acordate prin Hotărîrea Guvernului nr. 919/1990, societatea comercială „ROMPETROL” — SA București a încheiat contracte de exploatare pe risc propriu și împărțire a producției de hidrocarburi cu mai multe companii străine, pentru patru din cele 15 perimetre oferite.

În cadrul Programului PHARE al Comunităților Europene a fost demarat și este

în curs de realizare un proiect regional privind interconectarea României la sistemul european de transport gaze. De asemenea, în cadrul unor proiecte asistate financiar de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD) și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) a început elaborarea unor studii privind evaluarea potențialului rezervelor de hidrocarburi ale țării și optimizarea extracției de

petrol și gaze.

Concluzia finală comună a participanților la întîlnire a fost că, în perioada 1989-1992, evoluția ramurii s-a caracterizat prin scăderea continuă a producției — o constatare de ultimă oră, care — cu toate că i-a luat cam pe nepregătite — n-a surprins, totuși, pe nici unul dintre cei prezenți.

ATENA ENEA ■
MARCEL APOSTOLESU ■

Cîteva dimensiuni statistice ale „bunăstării” economice naționale

● În ianuarie 1993, prețurile de consum au crescut cu 11,5 la sută față de nivelul înregistrat în luna precedentă; comparativ cu luna ianuarie 1992, în prima lună a acestui an prețurile au fost de 2,8 ori mai mari.

● Veniturile salariale medii nominale lunare nete au fost de 27 763 lei, mai mari cu 113,5 la sută decît în ianuarie

1992; creșterea veniturilor salariale a fost evident inferioară creșterii prețurilor de consum, fapt care a condus la diminuarea salariilor reale cu 23,2 la sută.

● În aceeași lună, exporturile țării noastre s-au cifrat la un total de 92 507,5 milioane lei, nivel cu cca. 9 la sută mai mic decît în ianuarie 1992. Importurile au însumat un

volum de 150 609,4 milioane lei, fiind, pe ansamblu, cu 1,1 la sută mai mici decît în ianuarie 1992. Ca urmare, balanța comercială a țării s-a încheiat cu un sold negativ de 58 101,9 milioane lei.

● În ianuarie, producția realizată în luna ianuarie a acestui an a fost cu 2,1 la sută mai mare decît cea realizată în decembrie 1992 și cu 22,0 la sută mai mică decît cea înregistrată în prima lună a anului trecut. Productivitatea muncii a crescut cu 2,1 la sută comparativ cu luna precedentă, fiind însă cu 6,7 la sută sub nivelul lunii ianuarie 1992.

● În agricultură, din datele operative centralizate la nivelul ministerului de resort rezultă că arăturile s-au efectuat pe o suprafață reprezentînd 72 la sută din totalul programat. La toate rasele, efectivele de animale se situează sub nivelul existent la aceeași dată a anului trecut, evidențiindu-se, concomitent, și o tendință de scădere a intrărilor de produse animaliere la fondul de stat.

MARCEL APOSTOLESU ■

(după Buletinul statistic de informare publică nr. 1/1993).

CONSILIER ECONOMIC

UN NOU RĂZBOI COMERCIAL

ÎNTRU JAPONIA

ȘI STATELE UNITE?

În Japonia, este bine cunoscută o zi-că care-i atenționează pe cei care nu-și văd lungul nasului: „cine are pretenții exagerate, va fi iute pedepsit”. Adevărul acestor vorbe pare să fie valabil pentru Tara Soarelui Răsare în întregul ei; și iată de ce: rivalii comerciali ai Japoniei privesc absența investițiilor străine pe teritoriul nipon ca pe un fenomen deosebit de îngrijorător și sint decise să acționeze în consecință. Vor să pedepsească exemplar lipsa de curtoazie de care dau dovadă japonezii.

Problema sancționării Japoniei îi preocupă cel mai intens pe americani. Într-un studiu recent, publicat la Washington de Wednesday Group, un organism politic format din congressman-i, membri ai Partidului Republican, chestiunea se pune în termeni foarte duri. Studiul respectiv evidențiază argumentele puternicilor oameni de afaceri americani, care cer adoptarea unor măsuri punitive „capitale” împotriva Japoniei, acuzată de „închiderea intenționată a pieței sale interne”. Vocile care reclamă sancționarea drastică a Japoniei devin tot mai numeroase și mai insistente. Contestatarii sint alarmați, îndeosebi, de creșterea exagerată a excedentului anual al balanței comerciale nipone. În 1992, Japonia a încheiat balanța comercială cu un excedent care a atins nivelul-record de 133 de miliarde de dolari. America se consideră a fi principala nedreptățită. Excedentul nipon în relațiile comerciale cu S.U.A. a fost, anul trecut, de 44 de miliarde

de dolari, cu 15% mai mare decât în 1991.

Concluzia studiului amintit este că Japonia trebuie obligată să înlăture barierele care obstaculează pătrunderea investitorilor străini pe teritoriul său și să adopte măsuri speciale de stimulare a importurilor de proveniență nord-americană.

Deși Japonia este cea de-a doua mare putere economică a lumii, ea are cel mai scăzut nivel de investiții străine pe cap de locuitor: numai 180 de dolari, comparativ cu 800 de dolari în Germania, 1.600 de dolari în S.U.A., și mai mult de 2.000 de dolari în Marea Britanie. Valoarea investițiilor străine în Japonia a atins un total de 22,8 miliarde de dolari la finele primului trimestru al anului trecut, jumătate din această sumă reprezentând investițiile americane directe. În același timp, investițiile nipone în străinătate au atins nivelul-record de 252 de miliarde de dolari.

Cel mai important factor de descurajare a potențialilor investitori din străinătate este, în Japonia, prețul exorbitant al pământului. În ultimul timp, există semne potrivit cărora prețurile terenurilor construite ar scădea. Nu este exclus, însă, ca semnele cu pricina să fie false. În acest caz, declanșarea unui război comercial între Japonia și Statele Unite ale Americii este foarte probabilă.

BRINDUSA NICOLAE ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

„Uriașii” industriali ai Europei

Cele mai mari firme europene sint două grupuri petroliere britanice: Shell și British Petroleum. Urmează, în clasamentul marilor companii industriale

de pe continent, firmele constructoare de automobile FIAT (Italia) și DAIMLER-BENZ (Germania).

Mondo • Business • Cocktail

● În ultimele trei luni, producția industrială a Elveției a înregistrat o creștere de 14,4%, Tara Cantoanelor situându-se pe primul loc între statele puternic dezvoltate, din acest punct de vedere. Ea este urmată, la mare distanță, de Canada și Spania, țări în care producția industrială a crescut cu 6,5%, și, respectiv, 6,0%, în aceeași perioadă. Mai semnificativă pentru evoluția de ansamblu a economiei mondiale este, însă, creșterea cu 3,6% a producției industriale a Statelor Unite. Semnificativ este, de asemenea, și declinul producției industriale a Japoniei (-10,2%), iar o notă de interes aparte revine scăderii producției industriale a Germaniei (-14,6%), până nu demult „locomotiva” economică a Europei. Coroborând toate aceste date, putem spune că, una peste alta, la scară planetară, 1993 — sau Anul Cocosului, dacă vreți — nu anunță, totuși, răsturnări spectaculoase în ordinea firească a lucrurilor.

● La Bursa Metalelor din Londra, prețul zincului a continuat să crească, atingând, la finele lunii februarie, o cotă de 1.140 de dolari per tonă, deși stocul înscris în oferta pe care London Metal Exchange o propune pieței a urcat până la nivelul record de 514.000 de tone. Analizistii consideră însă că prețul mondial al zincului va evolua și în continuare pe o linie ascendentă, mai ales datorită dificultăților pe care le întâmpină firmele mari din domeniul extracției minereului de zinc, precum și cele din domeniul rafinării acestui minereu.

● Prețul unciei de aur (o uncie = aprox. 31 grame) a înregistrat o ușoară creștere în ultima decadă a lunii precedente, urcând până la nivelul de 331,85 dolari.

● Crude Oil North Sea Brent, indicatorul care reflectă prețul petrolului extras în Marea Nordului, s-a evidențiat, pe tot parcursul lunii februarie, printr-o remarcabilă stabilitate, marja lui de fluctuație în perioada menționată fiind de numai 25 de cenți. Piața s-a „învîrtit” în jurul unui preț-pivot de 18 dolari per baril.

● Potrivit unui raport întocmit de specialiștii Fondului Monetar Internațional, la finele lui 1992, țara cu cele mai mari rezerve de mijloace de plată străine era Germania, care a reușit să depășească Taiwanul la acest capitol. În calculele F.M.I., nu au fost luate în considerație rezervele de aur, expertii Fondului contabilizând numai valutele străine și D.S.T.-urile (Drepturile Speciale de Trageri) deținute de țările respective. Conform datelor din raportul amintit, rezervele Germaniei se cifrau la un total (echivalent) de 91 de miliarde de dolari, fiind cu 9 (nouă) miliarde de dolari mai mari decât rezervele Taiwanului. În ierarhia țărilor cu vistieria bine „garnisită” urmează Japonia (rezervele acesteia totalizând 71,6 miliarde de dolari), Statele Unite (60,3 miliarde), Spania (52,1 miliarde), China (46,1 miliarde), Singapore (44,2 miliarde), Marea Britanie (38,5 miliarde), Franța (33,8 miliarde), Elveția (33,3 miliarde), Italia (27,5 miliarde) și Olanda (21,9 miliarde). Pentru comparație, poate e bine să reamintim că, la aceeași dată, rezervele României totalizau „amețitoarea” sumă de... 50 de milioane de dolari.

● BuBa (Bundesbank), banca centrală a Germaniei, a anunțat că, în pofida declinului economic înregistrat în landurile din vestul țării, nu este de acord cu „pesimismul exagerat” manifestat de unii analiști. „În landurile din Est, lucrurile merg spre bine, pro-

Piața valutară

VICTORIE!

Avem un leu nou; mă rog, un alt leu, dacă nu unul nou. Ceva-ceva s-a schimbat în politica monetară a statului; și nu oricum, și nici oriunde, ci, evident, și (chiar) pe ici, pe colo, prin punctele esențiale. Se vede treaba că mai-marii peste vistierie au primit în pupa vîntul „brlucesele” care a aeropurtat și avionul Domnului Președinte, și iată că, de Mărtisor, îmblinzindu-și cerbicia proverbială, au acceptat, în sfîrșit, să consimtă la o devalorizare consistentă metodologic a monedei naționale: 1 \$ = 575 de lei. E un semn bun.

Poate credeți că glumesc. Nu, nu glumesc deloc. Pentru prima dată în istoria postrevoluționară a economiei româ-

nești, ramura oficială a cursului de schimb al monedei este despărțită de realitate de un ecart mai mic de 25 de procente. Dacă autoritățile vor avea înțelepciunea să slăbească rapid chingile fixing-ului, treaba cu reunificarea celor două ramuri ale cursului e ca și făcută. Eu sint gata să pariez că, pînă-n echinocțiu, leul se va așeza cuminte pe un palier de stabilitate situat la nivelul 750, așteptînd acolo „zăpada mieilor” și Sfintele Sărbători ale Paștelui.

Deci, zic eu, primăvara astronomică va găsi leul în haine noi; dacă hainele astea îi vor fi și pe măsură, altfel vom sta de vorbă.

MARCEL APOSTOLESCU ■

BĂRBAȚII EUROPENI SÎNT MAI ATENȚI CU EI ÎNȘIȘI

Între 1987 și 1992, consumul de spray-uri deodorante bărbătești (aproape) s-a dublat în Europa. Vânzările de pe acest segment al pieței produselor cosmetice au urcat de la un total de

363 de milioane de dolari în 1987 la un total de 627 de milioane de dolari în 1992. Nu se cunoaște cauza acestui fenomen.

Afaceri „spirituale”

Anul Cocosului va fi mai bun decît Anul Maimuței

Conform unui studiu elaborat de prestigioasa bancă de investiții americană Merrill Lynch, 1993 va fi un an bun pentru țările asiatice, mai bun, în orice caz, decît 1992.

Bancă își fundamentează aprecierea plecînd de la analiza rezultatelor economice înregistrate anul trecut de China, Coreea de Sud, Filipine, Hong Kong, India, Indonezia, Malaezia, Taiwan și Thailanda. La aceeași concluzie, însă pe căi diferite de cele ale specialiștilor de la Merrill Lynch, au ajuns și maestrii artei divinatorii numite feng shui, o „tehnică” de citire a viitorului foarte cunoscută în Extremul Orient, care au prezis că Anul Cocosului (1993) va fi mai bogat în impli-

niri decît Anul Maimuței (1992).

Potrivit ambelor metode de previziune, pentru al doilea an consecutiv China se va situa în fruntea clasamentului creșterii, urmînd să realizeze un produs intern brut (P.I.B.) cu 12,2% mai mare decît în 1992; totodată, China va încheia balanța conturilor curente cu un sold pozitiv de 7,6 miliarde de dolari, devansînd net celelalte țări din regiune. Zeii nu au hărăzit, totuși, un destin total favorabil Chinei în Anul Cocosului; rata inflației va fi în 1993 de 12,0%, prețurile de consum urmînd să se dubleze în comparație cu nivelul atins în cursul anului precedent.

MARCEL APOSTOLESCU ■

cesul de ajustare dinamică a economiei fostei Germanii comuniste desfășurîndu-se promițător — se afirmă într-un comunicat recent al board-ului băncii.

● Propunîndu-și să acționeze ferm în direcția reducerii deficitului cronic care grevează bugetul Statelor Unite, președintele Bill Clinton a declarat că, în viitorii patru ani, intenționează să disponibilizeze o sută de mii de funcționari federali.

● La finele lunii februarie, ratele curente de schimb ale principalelor valute occidentale în raport cu dolarul american erau următoarele:

● La aceeași dată, cursurile de schimb în lei ale valutei respective erau următoarele:

— 26 februarie 1993

Țara	Valuta	Simb.	Curs de schimb per dolar
Australia	dolar austral.	AUD	1,46
Belgia	franc belgian	BEF	33,8
Canada	dolar canad.	CAD	1,26
Elveția	franc elvețian	CHF	1,51
Franța	franc francez	FRF	5,53
Germania	marcă	DEM	1,63
Italia	lira italiană	ITL	1540
Japonia	yen	JPY	120
M.Britanie	lira sterlină	GBP	0,69
Olanda	gulden	NLG	1,84
Spania	peseta	ESP	117
Suedia	coroană	SEK	7,44

Sursa: The Economist vol. 326, nr. 7799

Valuta	Curs în lei
1 dolar australian (AUD)	398,96
1 franc belgian (BEF)	16,99
1 dolar canadian (CAD)	459,94
1 franc elvețian (CHF)	378,03
1 franc francez (FRF)	103,21
1 marcă germană (DEM)	350,32
1 lira italiană (ITL)	0,362
1 yen japonez (JPY)	4,87
1 liră sterlină (GBP)	819,63
1 gulden olandez (NLG)	311,39
1 peseta spaniolă (ESP)	4,87
1 coroană suedeză (SEK)	73,91
1 dolar american (USD)	575,00

Sursa: B.N.R., Direcția Credit și Operațiuni de Piață

GRECIA — UN VECHI ȘI ACTUAL MARE PRIETEN AL ROMÂNIEI

• *Relațiile dintre țările noastre sînt vechi ca și istoria noastră*

În perioada 15 februarie — 5 martie 1993, la Facultatea de Relații Economice Internaționale din cadrul Academiei de Studii Economice din București s-a desfășurat un program de cursuri postuniversitare pe diverse teme legate de tranziția spre economia de piață.

Organizatorii acestei acțiuni au fost Agenția Română de Dezvoltare și ELKEPA — Institutul Elen al Productivității, care a trimis la București mai mulți specialiști din diverse domenii financiar-bancar, turism,

industrie, relații economice internaționale. Cursurile s-au adresat, în special, economiștilor și inginerilor care lucrează în specificul respectiv.

Avînd în vedere faptul că revista noastră intenționează să prezinte Grecia într-un viitor supliment monografic, am stat de vorbă cu unii dintre specialiștii — români și eleni — care au participat la acest program și care au avut amabilitatea să răspundă întrebărilor noastre.



Dr. DUMITRU MIRON — lector universitar, prodecanul Facultății de Relații Economice Internaționale din cadrul A. S. E. București

Flacăra : Cine a organizat acest program și care este scopul lui ?

Dr. Kokoras Taxiarchis : Organizatorul acestor cursuri este Centrul Elen al Productivității, care este o instituție publică subvenționată de guvernul grec, patronată de Ministerul Economiei Naționale. Inițiativa noastră este menită să ajute țările din Estul Europei, printre care și România. Pentru realizarea acestui scop, înscris ca temă de lucru în Programul PHARE al Comunității Europene, la dumneavoastră am colaborat cu Agenția Română de Dezvoltare, care s-a dovedit a fi un excelent partener de dialog.

Flacăra : Ce finalitate credeți că va avea acest program ?

Dr. K. Taxiarchis : După cum știți, cel mai important lucru pentru dezvoltarea unei țări este ca ea să folosească în economie cele mai moderne tehnologii. Noi am venit aici pentru a discuta cu specialiștii români noile idei și tehnologii și metodele noi de modernizare în diferite sectoare ale economiei și, în special, în domeniul investițiilor. Flacăra vorbește despre investiții, despre o bună colaborare în domeniul investițiilor, dar o investiție poate fi bună, produc-

sivă, numai atunci cînd investitorul știe de ce vine dintr-o țară în alta — el trebuie să știe clar de ce vine în România, de pildă, și de unde trebuie să pornească. Pentru orice investitor, examinarea tuturor căilor atractive din punctul său de vedere constituie punctul de plecare; deci, el trebuie să albe, mai întîi, o propunere de proiecte în vederea investiției. Apoi, el, investitorul, trebuie să dea detalii despre scopul său, despre investiția sa. Un capitalist adevărat vine aici — și oriun-

Domnul Rokos Konstantinos, membru al delegației din Grecia, ne-a declarat :

„Noi vom depune toate eforturile necesare pentru o colaborare de lungă durată, în toate domeniile economiei; sperăm să putem ajuta România să realizeze o tranziție cât mai rapidă la economia de piață liberă, să se dezvolte și să intre cu adevărat în Europa.

Vom acorda Publicațiilor Flacăra sprijin și asistență în vederea realizării suplimentului dedicat Greciei; cred că, în felul acesta, dumneavoastră îi puteți ajuta pe oamenii de afaceri din România să intre în legătură cu oamenii de afaceri greci care doresc să investească în țara dumneavoastră.

După părerea mea, la această dată, sectorul de activitate în care ar trebui să se lanseze România este turismul, și noi vă stăm la dispoziție cu bogata noastră tradiție și cu experiența noastră în acest domeniu. Acțiunea pe care noi am desfășurat-o în România poate să fie un bun început de drum pentru cooperarea economică dintre țările noastre. Deci, vă așteptăm în vederea unei colaborări pe timp îndelungat.



de în lume — pentru a realiza investiții productive.

Flacăra : Dată fiind tradiția raporturilor bilaterale româno-elene, credeți că se vor putea realiza contacte mai directe între oamenii de afaceri din Grecia și România ?

Dr. K. Taxiarchis : Mie îmi este foarte clar că sînt aici atît din rațiuni istorice — noi, și grecii și românii, reprezentăm ortodoxismul creștin — cît și din rațiuni pragmatice. Bunicii și străbunicii noștri au locuit aici, în România, făcînd afaceri, și de atunci datează relațiile noastre prietenești, bazate mai ales pe rațiuni economice. Pe vremea cînd islamismul încerca să pătrundă în Europa, Muntele Athos a reprezentat — și pentru greci, și pentru români — un bastion al ortodoxismului creștin; în acel loc sfînt se întîlneau strămoșii noștri. Relațiile noastre nu s-au întrerupt niciodată, sub nici un motiv, ele sînt tot atît de vechi ca și istoria noastră și au foarte mare însemnătate atît pentru noi, cît și pentru dumneavoastră.

Acum, cea mai importantă preocupare a României este să-și găsească o cale proprie de tranziție spre economia de piață. Noi sîntem gata să vă acordăm tot sprijinul în realizarea obiectivelor pe care vi le propuneți. Sîntem gata să utilizăm tot capitalul și toate resursele de care dispunem pentru a vă sprijini în re-



Dr. KOKORAS TAXIARCHIS — secretar general al Asociației Economice Elene, șeful Centrului de Planificare și Dezvoltare Economică din Grecia

Dr. Dumitru Miron, lector universitar, prodecanul Facultății de Relații Economice Internaționale din cadrul A.S.E. București, reprezentant al gazdelor și, în același timp, participant activ la cursuri, ne-a spus, între altele :

„Programul coordonat de ELKEPA se definește prin diversitatea participanților, atît ca profil profesional, cît și ca registru de preocupări. Tematica pe care o abordează cursurile, complexă și diversificată, se referă la traiectele generale ale integrării europene, vizavi de intențiile noastre de implicare activă în problemele continentului și la noile dimensiuni sectoriale ale integrării — dimensiunea turistică, investițională, industrială, precum și la alte domenii în care se pot antama relații de colaborare între România și Grecia și între România și Comunitatea Economică Europeană.

Prin amplitudinea sa, prin tematica și prin profesionalismul lectorilor din Grecia, programul constituie, fără îndoială, o reușită. Am în vedere și faptul că el va continua cu o a doua etapă, care presupune deplasarea cursanților la Atena, în perioada 11-21 martie 1993.

Vă pot spune că aceste cursuri-dialog vor avea un caracter benefic pentru specialiștii care au participat la ele.

Vom rămîne într-un contact permanent cu organizatorii și cred că acest lucru va fi util ambelor părți. De asemenea, cred că inițiativa revistei dumneavoastră va contribui la mai buna cunoaștere a Greciei, la dezvoltarea relațiilor dintre oamenii de afaceri din Grecia și România.

Pagină realizată de
ARISTICA VADUVA
Fotografii : FLORIN IONIȚĂ

structurarea economiei.

Oamenii de aici sînt draguți și bine educați, dar am observat că le lipsesc cunoștințele despre economia de piață liberă și despre Comunitatea Economică Europeană; deci, din acest punct de vedere, ei trebuie educați, ajutați să dobîndească acele cunoștințe.

Flacăra : Publicațiile Flacăra intenționează să realizeze un supliment monografic dedicat țării dumneavoastră. Am vrea să aflăm cu ce am putea începe prezentarea Greciei, ce credeți că trebuie să evidențiem mai întîi ?

Dr. K. Taxiarchis : Vom fi în contact permanent din mo-

mentul sosirii dumneavoastră în Grecia și vă vom furniza toate informațiile pe care ni le veți cere. Vom merge împreună la Ministerul Economiei și la Banca Greciei. Vă vom sta la dispoziție cu tot ceea ce vă este necesar. Nu veți avea nici o dificultate în realizarea a ceea ce v-ați propus.

Sper în dezvoltarea relațiilor prietenești dintre România și Grecia. Trăim acum un nou început al relațiilor noastre; vă rog să nu ezitați ori de cîte ori aveți nevoie de sprijinul nostru. Vom fi de partea dumneavoastră.

Flacăra : Vă mulțumim !

ARISTICA VADUVA

AUDI ÎN ROMÂNIA

• Prețurile de vânzare ale autoturismelor AUDI noi și la mîna a doua

Ca și VOLKSWAGEN, AUDI este un teritoriu al legendarului imperiu PORSCHE. Împreună, cele două firme formează un concern care „vine” imediat după DAIMLER-BENZ în ierarhia gigantilor industriei germane: și este interesant, poate, să menționăm un amănunt: Daimler ocupă primul loc în ierarhia respectivă.

AUDI are o cifră de afaceri anuală care pendulează în jurul valorii de nouă miliarde de dolari. Își vinde mașinile în toată lumea. Autoturismele care poartă pe „mască” cele patru cercuri întretăiate sînt binecunoscute pe tot globul; evident, și în România. De altfel, într-un clasament al intrărilor de mașini străine la mîna a doua, pe care l-am întocmit la începutul lunii ianuarie în Vama Arad, AUDI ocupă locul al doilea, după... VOLKSWAGEN, ambele mărci conducînd detașat într-o competiție care vizează cucerirea pieței românești. În bătălia de la frontieră, VW și AUDI și-au asigurat, deja, victoria. Pe granița de vest a țării noastre, ele sînt concurate serios numai de „daile” ungurești.

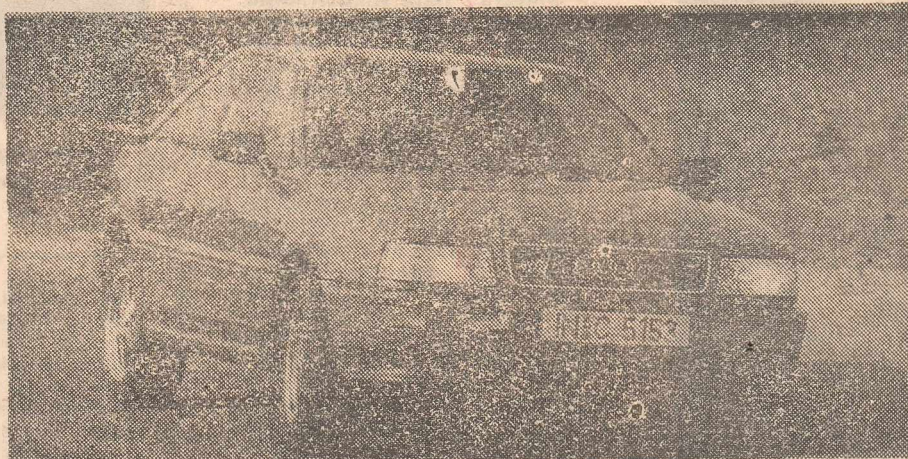
Am întocmit două tabele distincte de prețuri, pentru două dintre cele mai cunoscute modele de automobile fabricate de firma din Wolfsburg: AUDI 80 și AUDI 100. În primul tabel am înscris prețurile practicate la vânzare de societatea comercială MIDOCAR S.R.L. din București. Precizez că MIDOCAR este unul dintre dealer-ii autorizați ai concernului VW — AUDI în România și că prețurile din acest tabel se aplică la vânzările de autoturisme noi. Pentru cei care doresc să-și procure un AUDI la mîna a doua, direct de la sursă (din Germania), este util cel de-al doilea tabel, care cuprinde prețurile de ofertă la vânzare ale diferitelor variante ale modelelor 80 și 100, în funcție de anul de fabricație.

Concernul german a declanșat — cu aproape doi ani în urmă — o ofensivă metodică de implantare în Estul Europei, cumpărînd uzinele SKODA din Cehia. Ca și ceilalți constructori de automobile din Germania, VW — AUDI se confruntă acasă cu o creștere explozivă a costurilor de producție, datorată, în principal, creșterii salariilor. Germania este în prezent cel mai costisitor loc din lume pentru a produce o mașină. Forța de muncă ieftină din Europa Răsăriteană reprezintă o soluție de reducere masivă a costurilor; rămîne să vedem dacă VW — AUDI o va adopta. Concurența din ce în ce mai dură a firmelor nipone i-ar putea determina

Nr. crt.	Tip, variantă	Puterea motorului	Preț de vânzare (în DM)
MODEL AUDI 80			
1	2.0 E	85 kW/115 CP	27.652
2	2.0 E AUT.	85 kW/115 CP	29.365
3	QUATTRO KAT	85 kW/115 CP	35.224
4	2.0 E	66 kW/90 CP	25.216
5	1.9 L	55 kW/75 CP	26.406
6	1.9 L TD AUT	55 kW/75 CP	28.119
7	1.9 L TDI	66 kW/90 CP	27.781
8	2.3 E KAT	98 kW/133 CP	30.597
9	QUATTRO KAT	98 kW/133 CP	36.914
10	2.3 E KAT AUT.	98 kW/133 CP	32.310
11	2.8 E KAT	128 kW/174 CP	38.272
12	QUATTRO KAT	128 kW/174 CP	42.919
13	2.8 E KAT AUT.	128 kW/174 CP	39.985

MODEL AUDI 100			
1	2.3 E KAT	98 kW/133 CP	30.640
2	2.3 E KAT AUT.	98 kW/133 CP	33.001
3	QUATTRO KAT	98 kW/133 CP	37.647
4	2.8 E KAT	128 kW/174 CP	39.951
5	QUATTRO KAT	128 kW/174 CP	45.299
6	2.8 E KAT AUT.	128 kW/174 CP	42.312
7	2.8 E	128 kW/174 CP	39.413
8		98 kW/133 CP	30.465
9	2.4 D	60 kW/82 CP	29.505
10	2.5 TDI	85 kW/115 CP	36.694
11	AVANT 2.4 D	60 kW/82 CP	32.137
12	AVANT TDI	88 kW/115 CP	40.149

Sursa: MIDOCAR SRL, dealer autorizat VW-AUDI în România.
Nota: La prețul menționat se adaugă un comision de 2,5% și cheltuielile de transport în sumă de 1400 DM.



pe nemți să întreprindă o nouă încercare de cucerire a spațiului est-european, „vital” acum, cel puțin pentru

constructorii germani de automobile.

MARCEL APOSTOLESU ■



OMUL ȘI
MAȘINA
LUI

Domnul ION RAȚIU, vicepreședinte al PNTCD și vicepreședinte al Camerei Deputaților din România, a obținut permisul de conducere în Anglia, în anul 1944, trecînd „testul” fără nici un fel de probleme. Este proprietarul mai multor tipuri de autoturisme. Ca orice multimilionar care se respectă și care nu se obosește să rețină toate „componentele” averii sale, dl. Ion Rațiu nu știe „pe de rost” cîte autoturisme are în posesie și de ce tipuri sînt. Totuși, domnia sa, își amintește (ca și cînd și-ar aminti de cîteva cărți pe care le-a citit) că are în proprietate un Mercedes (de culoare albă), un Renault 19 (de culoare albastră), un Renault 21 (de culoare gri)... ș.a. Pentru dl. Ion Rațiu mașina este un „instrument, un mijloc de comunicație, un mijloc de transport”. Nu a existat niciodată o legătură sentimentală între domnia sa și mașină și crede că nu va exista niciodată. Nu și-a dorit pînă acum să aibă o mașină de dimensiuni mari, cu aripi sau stegulețe, ca de pildă un Lincoln Continental sau un

Rolls Royce, care să-l facă mai important și să-i mărească prestația. Pînă în prezent a parcurs cu mașina (la volan fiind fie domnia sa, fie șoferul personal) mai multe milioane de kilometri; a traversat cu mașina America, de-a lungul și de-a latul; a călătorit cu mașina în toată Anglia și în toată Europa. De altfel, călătoria cu automobilul este, alături de sport, una dintre marile sale pasiuni. În călătorii, dl. Rațiu a fost însoțit, „mai tot timpul” de soția sa, dna Elisabeth Rațiu. În perioada în care s-a aflat la volan a primit o singură amendă, în Anglia, la sfîrșitul anilor '60, în valoare de 30 de lire englezești, deoarece a fost găsit cu un grad de alcool în sînge ceva mai mare decît permitea legea și, cum în Anglia legea nu se discută, ci se aplică integral, i s-a suspendat și permisul de conducere pe o perioadă (scurtă) de timp. Dl. Rațiu trece rapid, „instinctiv”, de la sistemul de conducere cu volanul pe dreapta la sistemul de conducere cu volanul pe stînga ca și cînd s-ar așeza la același birou, numai că



scaunul este pus o dată în dreapta, iar altă dată în stînga.

În decursul timpului, domnia sa, a avut ca „musafiri” în propria mașină multe VIP-uri, ca de pildă, Lordul Brayne și sir Peter Blaker care îi sînt și prieteni apropiați.

În România, dl. Rațiu, a schimbat, rînd pe rînd, trei mașini. Ultima este un Ford Sierra, care, din păcate, a fost „implicat” cu concursul șoferului său într-un accident de circulație. Este foarte nemulțumit de șoferii pe care i-a avut pînă acum în România. Cine poate ajuta un multimilionar să-și găsească un șofer pe măsură?

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de: FLORIN IONIȚĂ ■

Nr. crt.	Model/tip
1	80 CC/CL
2	80 CC/CL
3	80 1.8S/CC/CL
4	80 QUATTRO
5	80 QUATTRO
6	80 1.9E/2.0E
7	80 DIESEL
8	80 TURBO DIESEL
9	90 2.3 E
10	90 QUATTRO 20V
11	90 COUPÉ/GT
12	90 COUPÉ 2.3E/GT
13	100
14	100 2.0 E
15	100 2.3 E
16	100 DIESEL
17	100 TURBO DIESEL
18	100 TURBO
19	100 AVANT
20	100 AVANT
21	100 AVANT TD
22	200 TURBO
23	V8

Sursa: AUTO Zeitung
Nota: 1\$ = 1,60 DM și, prin urmare, ex.: AUDI 100 Diesel — fabric

OMUL FĂRĂ
MAȘINĂ

— Domnule primar general, Bucureștiul s-a umplut de mașini. Exclusivitatea „Daciei” a dispărut. De la liliputanile italiene la mastodonții americani de la piese de arheologie pe patru roți la limuzine nou-nucute, asistăm la un adevărat bazar rutier. Dumneavoastră ce marcă purtați?

— Nu port. Nu port nici o marcă. Nu am mașină.

— V-ați vîndut-o?...

— Nu, domnule. Nu am avut niciodată. Poate, cîndva, voi cumpăra o mașină pentru soția mea.

— Honda, Ford, Alfa-Romeo?...

— Nici vorbă. Una nemțească. Una bună, ieftină și frumoasă. Știți, mie îmi plac bunurile făcute de nemți. Așa că idealul de mașină este undeva între BMW, Opel și Mercedes.

— Pe vremea cînd vă jucați cu tro-tineta „idealul dv. de mașină” era același?

— Nuuuuu...! Era „Pobeda”. Altele nu se vedeau. „Pobeda” era mașina mașinilor. Cea mai bună mașină din lume, singura mașină din lume, cea mai triumfătoare caleașcă a mileniului. Bine că s-a isprăvit!

— De acord. Pe vremea aceea treceau cîte o „Pobeda” la cîteva minute. Nu zgomot, nu poluare, nu ambuteiaje. Și pentru că a venit vorba, ce ne facem cu „gîtuirea rutieră” a Bucureștiului?

— Sînt două posibilități: sau ne lăsăm gîtuți și ne plîngem de milă, sau abandonăm această problemă ultrastringentă în stilul obișnuit al marilor orașe.

— Adică?

SECOND HAND — GERMANIA

Prețurile sînt exprimate în DM)

— februarie 1993 —

Anul de fabricație

1991	1990	1989	1988	1987	1986	1985
—	—	—	—	—	8.150	7.350
23.150	21.050	15.750	14.350	13.000	11.500	—
23.750	21.650	18.700	16.600	14.700	13.100	7.850
25.550	23.350	20.100	18.500	16.350	13.450	9.250
24.800	22.700	19.550	17.850	15.750	14.100	—
23.450	21.450	19.450	15.600	13.900	12.300	7.500
24.450	22.300	19.700	17.350	—	10.950	9.250
—	24.850	22.400	19.840	17.100	9.950	8.100
34.900	31.500	28.050	26.050	—	—	—
30.650	28.150	—	—	17.550	14.900	12.350
34.750	31.450	28.100	25.600	15.100	13.200	11.300
—	19.950	17.100	15.000	11.850	9.650	8.050
30.550	23.100	20.100	18.050	13.150	10.900	8.000
33.650	30.100	21.150	18.000	13.900	11.800	8.000
—	—	19.150	16.400	12.500	10.200	8.500
—	25.550	22.300	19.500	14.350	12.100	10.450
—	28.150	24.800	21.550	16.050	13.800	—
—	23.150	20.100	17.250	13.850	11.750	9.800
—	26.800	24.000	20.300	16.150	13.600	9.250
—	27.800	24.800	21.150	16.650	13.850	11.950
35.000	32.150	28.400	24.750	20.300	16.450	12.550
61.150	56.500	48.850	42.900	—	—	—

625\$. Pentru transformarea prețurilor din tabel în dolari, relația de calcul este:
100 DM x 0,625 = 10.250\$



MICHELIN

Muzeul lui
„BIBENDUM“

De-a lungul mai multor decenii, firma franceză de pneuri „MICHELIN“ și-a păzit secretele cu strânsenie. În ultima vreme, însă, în atitudinea ei a intervenit o deschidere — o deschidere către public și către mass-media. O dovadă în acest sens o constituie amenajarea, la Clermont Ferrand, unde se află și sediul firmei, a unui interesant muzeu, ce poate fi vizitat numai în grup și numai sub conducerea unui ghid al firmei. Muzeul este structurat pe trei secțiuni: istoria aventurii cauciucului, de la originile sale, din pădurile Americii de Sud, pînă la fabricarea pneurilor moderne, istoria firmei Michelin și istoria pneului în sine.

Această retrospectivă demonstrează clar rolul de protagonist al lui Michelin în căutarea de soluții noi din punct de vedere industrial.

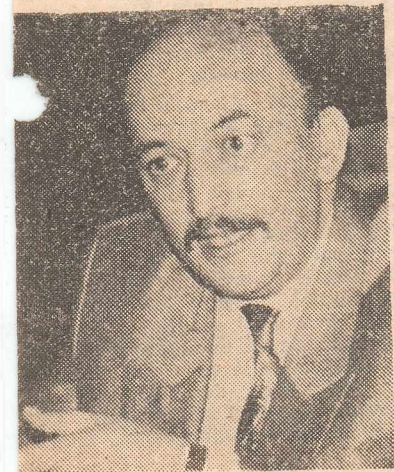
Edmond și André Michelin au pus la punct, în 1891, primul pneu demontabil pentru bicicletă, iar în 1895, primul pneu pentru automobil. La salonul de la Paris, din 1895, vizitatorii s-au putut convinge, ei înșiși, grație unui ingenios model de demonstrație, de confortul oferit de pneu, față de celelalte genuri de echipamente.

În 1898, a apărut „BIBENDUM“, port-bonheur — ul firmei. Pe un afiș se putea citi: „Pneurile Michelin BEAU obstacolele!“, și ilustratorul a imaginat micul căpșan umflat, căruia numele de Bibendum i-a fost dat după „dictonul“ latin „Nunc est bibendum“, „acum este timpul să bem“. Numele a prins și omul de cauciuc personifică astăzi firma Michelin.

În 1906, a apărut janta amovibilă; în 1923, Michelin a lansat pneul de joasă presiune „Confort“ (umflat la 2,5 bar); în 1932, a fost lansat pneul „Super-confort“ (1,5 bar), urmat, în 1932, de pneul cu profil lamelar pentru o mai bună aderență pe drumuri ude. Un adevărat eveniment l-a constituit apariția, în 1948, a pneului „X“, cu carcasă radială (și metalică), „strămoșul“ pneurilor din ziua de astăzi (se spune că, încă din 1938 Michelin fabrica pneuri de camion, folosind pentru carcasă sîrmă de oțel). Actualmente, firma din Clermont Ferrand fabrică o multitudine de modele, de la cele de bicicletă, pînă la cele de Formula 1 și pînă la cele ce „încălță“ giganticele autovehicule de șantier.

În muzeu sînt expuse toate obiectele care marchează drumul parcurs de Michelin.

ADRIAN BRUTARU ■



Construim parcări subterane sau te, artere de penetrare de mare a, ringuri, etc. Dacă, nu investim v și sistematic, în scurtă vreme ucurești se va circula bară în bară chiar mai rău...

Perspectiva e frumoasă. Dar nu e opică?

Nu. Avem șansele în buzunar. E arat, nu a fost așa. S-au efectuat ii, s-au depistat parteneri pentru o uenea investiție uriașă, s-a negociat ajuns la o înțelegere de principiu. ă referiți la grupul italian „Bal- 5“? Presa a relatat după un poten- acord...

Da. Avem în vedere realizarea a parcaje concepute la standardele pene cele mai avansate.

Și proiectul se va finaliza?

Da. Cu o condiție: ca guvernul să leagă că fără bani nu se poate face ic. Eu sînt convins că lucrurile se urni. În clipa cînd autonomia locală transformă dintr-o vorbă într-o lege ptată, chinurile noastre „tradiționa- vor începe să se risipească, n mod sigur!



Alain Prost



Ayrton Senna

Campionatul Mondial de Formula 1

BATE
CALUL
CU
COPITA

În copilărie, mergeam la țară, la buni. Bunicul avea un cal bălan frumos, cu o ținută impresionantă de elegantă. Nu era niciodată înhamat la căruță. Ar fi fost umilitor. Era răsfățat cu zahăr, tot anul și cu fiertură caldă iarna. Mai spre primăvară, cînd simțea în nări aerul răvăș, se apropia de ușa grajdului și batea cu copita.

Bunicul îl privea pe sub sprîncene și zicea amuzat „i s-a făcut de drum deschis“. Cînd, în sfîrșit, venea vremea să-l pună șaua și să ia calea orașului, nimic nu mai ținea în loc bălanul.

Mi-am amintit de el uitîndu-mă peste știrile ce anunță finalul pregătirilor pentru un nou campionat mondial al Formulei 1. Chiar și de la distanță care ne separă pe noi, românii, de acest fascinant univers al curselor auto, cei pasionați sînt un freamăt, o nerăbdare tot mai greu de stăpînit.

Anul acesta, o asemenea stare este mai mult decît firească. Campionatul din 1992 a avut o istorie scufă; Nigel Mansell s-a instalat rapid în fruntea ierarhiei mondiale, ajutat de mașina Williams Renault. De acolo, nu l-a mai putut da jos nici măcar Senna, mașterul manevrelor neortodoxe.

Noul an are, cel puțin după calculul hîrtiei, alte premise. Mansell s-a dus după banii americanilor la formula Indy, altceva decît cursele campionatului mondial, un „ceva“ tipic lumii transatlantice, în care zgomotul și excitația creată fac să pălească valorile reale ale competiției.

Ayrton Senna, „bosumflatul“ anului precedent, nu are încă o echipă. Cochetează în continuare cu McLaren, dar pînă în prezent nu s-a hotărît. Chiar dacă se va reîntoarce la celebra echipă în care a făcut destul tărăboi la precedentă sa participare, de pe sașiu îi va lipsi motorul Honda, cheia succesului său în obținerea victoriilor pentru McLaren.

Dacă nu, se va produce o schimbare de ultim moment, ceea ce în lumea curselor a devenit o obișnuință, francezul Alain Prost revine după un an de odihnă cu șansele cele mai mari de reușită. El moștenește locul extrem de confortabil al lui Mansell la Williams, firma care a produs anul trecut cea mai rapidă mașină a circuitelor de formulă. Francezul pare acum dispus să recupereze timpul pierdut cît a stat departe de volan.

Repetiția generală pentru noul campionat s-a desfășurat în Portugalia, pe

circuitul de la Estoril. A fost o demonstrație extraordinară a vitalității curselor de Formula 1, dar și o promisiune privind concursurile din cursul anului, promisiune ce înseamnă, pe scurt, o luptă sportivă acerbă.

Alain Prost, prezent la încercări pe Williams-Renault, a scos cel mai bun timp al circuitului, deși a fost bolnav. Dar răceala rebelă care l-a chinuit înainte de cursă, nu a diminuat verva unui pilot care are la activ trei titluri de campion mondial. La încheierea evoluției, Alain a găsit chiar puterea să zîmbească. A fost un efort, totuși, pentru că asupra lui plancază și pericolul suspendării. Asociația Automobilismului Sportiv este supărată pe pilotul francez pentru că el a criticat acest for într-o conferință de presă, în care nu l-a „icritat“ nici pe Max Mosley, președintele A.A.S. Presat de ziaristii prezenți la Estoril, Prost a declarat că „mă preocupă posibilitatea unei sancționări, dar nu mă sperie. N-am spus decît ceea ce am crezut că poate ajuta acest sport. Nu mi se pare a fi chiar așa o problemă“.

În cazul în care Ayrton Senna nu-și găsește echipă, francezul, singurul fost campion mondial revenit pe pistă, va fi se pare, atracția sezonului. A demonstrat că merită acest statut pe circuitul lusitan, unde, în ianuarie, a scăpat dintr-un accident foarte grav. Încercările de la jumătatea lui februarie le-a dominat categoric, obținînd cel mai bun timp — 1'13"48.

Alături de el, în echipa Williams-Renault, se va găsi un pilot britanic aflat la început de drum, care provine dintr-o familie de automobilești celebri. Este vorba de Diamond Hill, fiul fostului campion de Formula 1, Graham Hill. Mezinul Hill a venit la 27 de su-timi în spatele coechipierului său, înregistrînd cel de-al 2-lea timp al zilei.

Prost a recunoscut că Diamond poate să-i amenințe speranța de a obține titlul mondial pentru a patra oară. „Diamond este rapid, entuziast, dar deocamdată am participat la încercări. Cît voi conduce de bine se va vedea în cursele propriu-zise“, a declarat Alain Prost.

La Estoril s-au prezentat și cîteva noutăți, între care și o mașină Sauber echipată cu motor Mercedes.

Duminică, 14 martie, se va da startul în noua ediție a Campionatului Mondial de Formula 1; locul acțiunii: circuitul sud-african, de la Kyalami, suspendat între 1981 și 1991 din calendarul competițional, din cauza sancțiunilor impuse de comunitatea internațională regimului politic al apartheidului. Ca să-și poată continua cariera sportivă, pilotul Keke Rosberg, de origine sud-africană, a fost nevoit, în perioada amintită, să-și scoată pașaport britanic. Cu trei ani în urmă, siutația a fost corectată și circuitul respectiv — extrem de rapid — trăiește din nou atmosfera trepidantă a marilor competiții.

De la Estoril mașinile au fost imbarcate pe vaporul care a luat drumul Capului Bunei Speranțe. Mecanicii le așteaptă pentru reglaje și pregătiri finale. Pînă la start... bate calul cu copita.

NICOLAE MELINESCU ■

INDUSTRIA COMPUTERELOR CONFRUNTATĂ CU TEHNOLOGIILE ECOLOGICE

Idealismul și oportunismul se confundă, uneori, în domeniul atât de delicat al tehnologiilor ecologice. Noul val de produse și procese „verzi”, generate în laboratoarele de cercetări, împacă ambele tabere: producătorii și utilizatorii, oferindu-le atât posibilitatea de a fi rentabili cât și pe aceea de „a salva pământul”. De cîțva timp, și întreprinzătorii au constatat că ambientul este, de fapt, o afacere foarte profitabilă. Noile tehnologii ecologice de producție, ambalare și recuperare se dovedesc mult mai rentabile decît vechile tehnici similare. Așa înțit, într-o piață concurențială, supraaglomerată, regindirea produselor și proceselor, într-o manieră ecologică, este un obiectiv strict necesar. În unele țări puternic industrializate, ca Suedia sau Germania, există legi extrem de dure care forțază companiile, inclusiv pe cele multinaționale, să-și regîndească, ecologic, toate procesele, de producție, chiar și producția de computere. Această industrie, desi la prima vedere pare incredibil, acționează asupra ambientului în două moduri: poluare masivă și consumuri energetice însemnate. De obicei, costul calculatorului înglobează „taxe de toxicitate”, suportate, deci, atît de producător, cît și de cumpărător. Dar, consumurile energetice nu preocupă, deocamdată, factorii decizionali ai acestei industrii aflate în plină expansiune.

Solvenții industriali sînt vinovați...

Industria computerelor era, acum cîțva timp, categorisită drept curată în comparație cu petrochimia sau metalurgia. Această imagine „idilică” a fost spulberată cînd studiile efectuate de-a lungul anilor au demonstrat că deșeurile provenite, în special, din producția de semiconductori poluează aerul, solul și apele subterane. În prezent, metodele și căile de prevenire a poluării constituie principala preocupare a specialiștilor. Cum spuneam, companiile sînt obligate azi să-și regîndească ecologic procesele tehnologice specifice, pentru reducerea sau eliminarea surselor de poluare.

Una dintre aceste surse o reprezintă solvenții industriali utilizați pentru spălarea cablajelor. O parte din produsele volatile ale acestor solvenți atacă și stralul de ozon. Cu toate acestea, companiile nu se grăbesc să-i înlocuiască, avînd în vedere costurile sporite ale unor soluții similare nepoluante. S-au întreprins, totuși, acțiuni energice pentru a se concretiza înlocuirea solvenților incriminați. Acestea au fost oficializate în anul 1989, cînd 81 state semnatare ale Declarației de la Helsinki s-au angajat să elimine complet aceste substanțe periculoase din procesele lor tehnologice, pînă în anul 2000. Astfel, în aprilie 1991, firma Apple a

anunțat implementarea unei noi tehnologii de realizare a cablajelor, care nu mai cuprinde spălarea în solvenți industriali. Pînă la sfîrșitul anului trecut, Apple a reușit introducerea acestei noi tehnologii în combinatele sale din Fremont (California), Cork (Irlanda) și din Singapore. Și firma Compaq a anunțat că va adopta aceeași tehnologie nepoluantă pînă în anul 1995.

O altă inițiativă aparține companiilor IBM și INTEL, care utilizează emulsii de săpun în apă, înlocuind astfel cu succes, solvenții industriali. Aplicarea acestei banale metode poate însemna economii importante: 1-2 milioane dolari/anual, costul solvenților și tot 1-2 milioane dolari/anual, costul reciclării solvenților utilizați.

Înlocuirea solvenților „clasici”, benefică pentru mediul înconjurător, poate deveni nocivă în anumite situații. De exemplu, compania britanică INMOS utilizează un solvent „neconvențional”, alcoolul izopropilic, nepoluant dar extrem de inflamabil. Tehnica utilizată pentru prevenirea unor posibile incendii fiind foarte costisitoare. Alt exemplu: compania FUJITSU, care utilizează o instalație ultrasonică de curățire, a constatat că praful rezultat în urma aplicării acestui procedeu tehnologic este foarte poluant (evident, în cazul spălării în solvenți industriali, acest fenomen nu există).

Pierderile de metale prețioase, odată cu disponibilizarea integratelor defecte, este o altă problemă cu care se confruntă producătorii de chip-uri. Dacă se constată defecțarea chip-urilor înainte de încapsulare, metalele prețioase pot fi recuperate. După această

operație, componentele defecte se aruncă în alte „tombere”, iar pierderile rezultate sînt practic imposibil de estimat.

„Reciclarea” computerelor...

Computerele și perifericele nu eșuează în „groapa de gunoi comună”, cum se întîmplă cu consumabilele (hîrtie, benzi magnetice, discheta, tonere, baterii etc.). Acestea reprezintă o pierdere ce ia proporții pe zi ce trece pentru industria de reciclare a deșeurilor. Găsirea metodelor de reciclare a acestor deșeurii speciale reprezintă o preocupare constantă pentru firmele ce se respectă: APPLE, HEWLETT-PACKARD, LEXMARK-INTERNATIONAL.

Problema deșeurilor se caracterizează prin: volum și toxicitate. Cantitatea de „gunoi” reprezentată de computere este practic imposibil de determinat. Din păcate, însă, unele materiale aruncate în „groapa comună” ca: baterii, monitoare ș.a. conțin substanțe toxice poluante.

Imprimante și monitoare dezafectate

În ultima vreme, unele companii au anunțat, cu mare pompă, realizarea unor programe de reciclare a rezervoarelor (cartușelor) de toner pentru imprimantele-laser, impresionante ca volum de materiale nebiodegradabile: 11,75 milioane bucăți în 1990, 19 milioane bucăți în 1992 și — se prognozează — cea 23 milioane bucăți pe an pînă în 1995.

Programul APPLE de reciclare a

cartușelor a debutat în 1991. Cartușele cumpărate în S.U.A. pot fi returnate producătorilor după consumare, ba chiar se oferă și recompense în sprijinul acestei acțiuni (APPLE dă un dolar pentru fiecare cartuș returnat). Aceeași firmă susține că reciclează 95% din rezervoarele consumate.

Reîncărcarea cartușelor de toner reprezintă o afacere rentabilă. Această operațiune era, odată, foarte simplă. Se „dădea” o gaură și gata... Acum însă, cartușele se demontează complet și se refac, înlocuindu-se toate piesele defecte. După recondiționare, prețul unui cartuș este de 75 dolari (unul nou costă 100 dolari).

În Japonia, unde există o puternică industrie de reciclare a deșeurilor, firma CANON are deja o capacitate de reciclare de 150.000 cartușe lunar, aceasta urmînd să crească de patru ori pînă la finele anului 1994. Firma apreciază că, în combinatele sale, se reciclează circa 95% din cartușele colectate în S.U.A. și Japonia.

O realizare excepțională, imprimantă „ecologică” Ecosys, a firmei KYOCERA va revoluționa, probabil, industria producătoare de imprimante „clasice”. Prin așa-numita tehnologie „strat subțire” se depune, pe tamburul imprimantei, un strat fotosensibil activ, protejat de un strat mai dur, siliconic. Tonerul specific acestei imprimante are o compoziție chimică bazată pe materiale ceramice. Avantajul esențial al acestei imprimante este că nu are efecte poluante. Dimensiunile sale sînt similare imprimantelor-laser de capacitate 10 pagini/min. Și prețul său actual, 2395 dolari și un cent pagina, este... onorabil.

Monitoare defecte pot fi dezasamblate, părțile componente, cu excepția tubului catodic, ajungînd în „ghearele” sereperelor de la „groapa de gunoi comună”. Tuburile catodice se distrug în instalații speciale capabile să separe conținutul de sticlă. Monitoare pot fi recondiționate. Principalele subansamble ce se defectează mai întîi sînt tunul de electroni și blocul electronic de deflexie. Acestea pot fi reparate, păstrîndu-se restul tubului catodic și carcasa vechiului monitor (evident dacă ele sînt în bună stare). Rezultatul recondiționării este, fie un tub catodic monocolor la 60% din prețul unui nou, fie un tub color la 50% din prețul unui nou. Din păcate, monitoare recondiționate se vînd numai ca piese de schimb și au sînt, deci, accesibile publicului larg.

(ve. urma)

BRINDUȘA NICOLAE
(după revista Byte)

INFOCLUB

■ Revistă de informatică și calculatoare

■ Membru International Data Group (IDG) SUA

cel mai mare producător de reviste de informatică din lume

PRIN NOI ÎN ÎNTREAGA LUME!

București, Piața Presei Libere nr. 1
Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33

REVISTA PROFESIONISTULUI ÎN AFACERI

Editor: ASE World Enterprises din S.U.A. și Societatea Știință & Tehnică S.A.
Piața Presei Libere nr. 1, cod 79781, București, Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33

BUSINESS\$ TECH INTERNATIONAL

- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanțe, juridice
- codul monitelor în afaceri
- tehnologie informațională la zi

„INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE.
NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA”

Abonament: la sediul Societății sau RODIN nr. catalog 349, anual 6 numere - 720 lei

Indolență, nepăsare, superficialitate

CUM A PIERDUT ȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ BURSELE ACORDATE DE COMUNITATEA EUROPEANĂ

Interlocutor: lect. univ.
C. Ionescu - Tirgoviște



— Începînd cu 1992, în domeniul colaborării științifice — ne declară doctorul Ionescu-Tirgoviște — Comunitatea Europeană și-a schimbat optica vizavi de țările din est. Pentru înția oară au fost deschise linii de credite, științistii fostelor țări comuniste avînd posibilitatea de a deveni nu numai simpli participanți la finalizarea unor cercetări, ci chiar lideri de proiecte. În mod practic s-a procedat așa: La începutul anului trecut, Comunitatea Europeană a elaborat un material de 60 pagini, intitulat **Proiect de colaborare est-vest**, pe care l-a adus în atenția forurilor de decizie din statele estice, inclusiv țările baltice, excepție făcînd doar fosta Uniune Sovietică. Materialul cuprinde trei secțiuni.

În prima se stabileau condițiile necesare pentru acordarea de burse unor cercetători din vest pentru a lucra în centre științifice din est, și deopotrivă, burse pentru științistii din est spre a efectua investigații în laboratoare sau universități din apus. Cu alte cuvinte, orice persoană cu preocupări științifice putea să înainteze Comunității Europene propunerea proprie de cercetare, indicînd totodată și institutul sau aşezămîntul științific unde dorea să lucreze,

dar cu condiția prealabilă ca propunerea să fi fost deja acceptată de partenerul vizat. Un demers nu tocmai dificil, deoarece, în fapt, orice virtual colaborator extern accepta asemenea ofertă, din moment ce el beneficiază afîit de banii oferîți, cît și de datele rezultate prin investigațiile de specialitate.

Cea de a doua secțiune se referea la finanțarea unor congrese, seminarii și centre de cercetare. În sfîrșit, al treilea tip de colaborare preconiza acordarea de fonduri în abordarea unor proiecte de cercetare mai ample, ținînd seama de condițiile specifice dintr-o țară sau alta, deci avîndu-se în vedere baza genetică respectivă etc. Cum ar fi, de pildă, diferite studii clinice sau epidemiologice.

— Cînd a ajuns materialul la fostul Minister al Învățămîntului și Științei?

— Probabil tot în luna ianuarie, dar din motive pe care nu le cunosc și nu mi le pot explica, propunerile au cunoscut o difuzare defectuoasă, înceată, astfel că ele n-au ajuns nici la timp, nici în toate compartimentele unde se desfășoară muncă de cercetare.

— Ne putem imagina că un funcționar al ministerului a aruncat materialul într-un sertar și l-a uitat acolo.

— Sigur e că propunerile științistilor români trebuiau să ajungă la Bruxelles pînă la 7 august ora 17. În iunie au sosit la București doi delegați din partea Comunității Europene. S-a constatat atunci că informația fusese difu-

zată doar în unele centre universitare, în foarte puține centre de cercetare și în extrem de puține alte unități unde există oameni care au preocupări științifice. La ședința care a avut loc, cei doi delegați au putut constata de asemenea că persoanele prezente n-au avut răgazul de a studia temeinic materialul, că în multe privințe nici nu l-au înțeles. Unii dintre cercetători au cerut între altele ca cei de la Bruxelles să numească parteneri posibili, deci persoane și centre științifice care să accepte propunerile din România. Funcționarii Comunității Europene au rămas perplexi. Alegerea partenerului este obligația părții române. E adevărat, legăturile noastre cu știința europeană, cu instituții și personalități științifice din Occident au fost de-a lungul anilor firave, inconsistente, deci majorității oamenilor de știință români nu le-a fost ușor de a găsi la repezeală parteneri în vest cărora să le adreseze propunerile. Dar dacă s-ar fi lucrat din timp, alta ar fi fost situația.

— Cum s-a onorat pînă la urmă invitația?

— Au existat, desigur, unele centre de cercetare din instituții de învățămînt, precum U.M.F. București, Institutul de Biologie Celulară, unele clinici din Timișoara, Cluj și Iași, dar, oricum, numărul de propuneri valoroase și deci competitive, în plan european, au fost insuficiente,

raportate la potențialul de cercetare științifică românească. Nici graba în care s-a lucrat n-a fost de bun augur. Graba strică treaba și te obligă la superficialitate.

— Ca urmare?

— Din suma totală acordată cercetătorilor din est, doar o mică parte a revenit științei românești. Puține au fost și bursele obținute. În comparație, desigur, cu celelalte țări estice. Ceea ce este nedrept, fiindcă România este plină de cercetători de elită și istoria a dovedit că disponibilitățile pentru invenții ale românului sînt mult mai mari decît ale altor nații. Este ceea ce a remarcat Henri Coandă.

— Degeaba, domnule doctor. Nu e de ajuns să ai bărbați inventivi, hărăziți de la natură cu idei originale. E nevoie în egală măsură de oameni care să-i înțeleagă și să-i sprijine. Au izbutit să răzbată doar cei dispuși la sacrificiu. Legenda meșterului Manole e poate cea mai izbutită transfigurare a acestei drame naționale.

— Personal sînt un om optimist. Nu mai punem mult preț pe ce a fost și să privim în viitor. Ocazii asemănătoare cu cele menționate vor mai fi. Problema este ca din experiența negativă din 1992 să tragem cuvenitele învățăminte, în așa fel încît, la consfătuirile viitoare să fim mai bine pregătiți și deci competitivi.

— Să dea Dumnezeu.

LIVIU TIMBUS ■

La Salonul de invenții de la Jena, dna Marioara Godeanu a obținut Marele Premiu!

Despre dna conf. dr. Marioara Godeanu am avut prilejul să scriem de mai multe ori în aceste pagini. Am făcut-o și la vremea cînd, luptînd de una singură, înconjurată de invidioși și detractori, izbucise să anunțe fantastice descoperiri în biocomunicații. O facem din nou astăzi, pentru a consemna aducerea în țară a Marelui Premiu, dobîndit la Jena într-o competiție internațională.



Rodul intenselor cercetări și experimentări în fenomenele legate de informație biologică la plante, biocomunicațiile, s-au concretizat nu numai în obținerea unor brevete de invenții, ci și în ciclul de filme „Sensibilitatea plantelor” realizat în studiourile cinematografice Al. Saliu, în regia dlui Mircea Popescu. Aceste cercetări au primit, atunci, binecunoscuta recunoaștere internațională: „Placheta de la Ronda” — Spania, „Placheta de bronz pentru ecologie și protecția mediului” — Zagreb, „Ciorchinele de aur”, Premiul juriului la Festivalul filmului științific Argeș 1983 și „Trofeul Fritz Fihl” la Festivalul Internațional de Educație, Știință și Cultură — Rio de Janeiro 1984, adus pentru prima oară în țara noastră.

Dominiul ecologiei se dovedește, pentru cercetătoarea Marioara Godeanu, o sursă

inepuizabilă de „mistere” ce se cer descifrate. Cercetări complexe au permis brevetarea unor procedee și instalații în domeniul tehnologiilor biologice de epurare a apelor uzate, a obținerii de biomasă, a protecției mediului înconjurător, a obținerii unor produse secundare de mare valoare (de exemplu: pigmentii), a obținerii unor sucuri terapeutice și altele tot foarte importante. Sistemele ecologice integrate — prezentate la prestigioase saloane internaționale de invenții, anul trecut — cuprind procedee biologice de epurare a apelor uzate, realizate în instalații biotehnologice speciale, de tip piramidă.

„Anul 1992 — ne mărturisește doamna Marioara Godeanu — a fost cel mai bogat din viața mea: aur, argint și alte premii valoroase au răsplătit eforturile anilor noștri de febrile căutări. În 1992, la inițiativa și invitația colegilor

de la Centrul de Implementare a Invențiilor din Tirgu-Mures, condus de dl dr. Octavian Pleșa, vicepreședintele Societății Inventatorilor Români, am participat cu lucrări la Salonul Mondial de Invenții Geneva '92. Am primit medalia de argint, alături de col. ing. Teodor Pandur și ing. M. Popescu. A urmat întîlnirea româno-maghiară, organizată de Societatea Inventatorilor Maghiari HUNGEXPO, la Budapesta în mai 1992. Aici am cîștigat o medalie de aur pentru activitate în inventica ecologică.”

Prima „ieșire” în lume s-a produs însă în octombrie 1992. „Participarea noastră la Salonul Mondial de Idei, Invenții și Noutăți Jena '92 — Nürnberg — Germania, cu un poster și machete referitoare la invenția „Sistem ecologic”, a fost răsplătită cu două medalii de aur. Este singurul caz,

în istoria saloanelor de invenții, cînd se oferă două medalii de aur pentru același expozat”. Și seria surprizelor continuă: „Președinta salonului, dna Zectl, a anunțat acordarea MARELUI PREMIU JENA '92 aceleiași echipe de cercetători români, tot pentru același produs”. „Satisfacția echipei noastre a atins, aici, apogeul. Ce poate simți un român în aceste momente este greu de descris, dar și mai grele au fost privirile mirate, contrariate, deloc încurajatoare ale celor din sală, care, practic, nu puteau înțelege și mai ales accepta o asemenea recunoaștere.”

Cercetările dnei Godeanu sînt apreciate acum și în țară. Dovada o constituie premiile „Emanoil Teodorescu” acordate de Academia Română precum și medaliiile obținute la saloanele de invenții naționale.

Concluzia firească a acestor tentative de reabilitare a cercetării românești de prea multe ori desconsiderată, aparține dnei Godeanu: „Cineva remarcă faptul că, în domeniul cercetării, cei competenți, mințile luminate, au plecat în străinătate, iar în țară au rămas cei incompetenți sau bătrîni. Oare să nu se cunoască potențialul uman al acestei țări? Că inventatorii români au obținut, în ultimii doi ani, 42 medalii de aur, 7 medalii de argint și două de bronz, în prestigioase competiții internaționale? Și ceea ce este remarcabil, este faptul că, la aceste „ieșiri”, au participat 0,1% dintre cei ce-și sacrifică viața pe altarul invenției. Dar dacă ar participa 10%, ce s-ar întîmpla, cum ar fi calificată competența acestora?”

BRINDUȘA NICOLAE ■

UNIVERS PARTICULAR

Un medic român anunță descoperiri importante în regenerarea celulară

— Maladii vindecate în timp record.

Rezultate promițătoare în tratamentul cancerului —

— Doamnă doctor Otilia Chicleșcu, când ați început cercetările în domeniul medical?

— Încă din timpul liceului am fost atrasă de medicină și în special de tot ce era necunoscut în acest domeniu, ceea ce m-a și determinat să întreprind o serie de cercetări încă studentă fiind — cercetările le-am continuat și în timpul doctoratului, obținând titlul de „Doctor în Științe Medicale”.

— Știu că ați obținut o serie de succese.

— Este adevărat că după un grav accident de mașină suferit, am adăugat o serie de experiențe, pe care le-am efectuat chiar pe mine însămi, ceea ce a determinat vindecarea mea fără urme vizibile, — deci grăbind cu această ocazie descifrarea unor aspecte importante ale regenerării celulare.

— V-ați mulțumit doar cu rezolvarea cazului dvs. și atât?

— Nu! Am încercat ca acest aspect de regenerare descoperit la un anumit tip de celule (epidermice), să-l transpun și la alte tipuri de celule, în funcție de specificul structural și metabolic al acestora, aplicând un tratament adecvat.

— Pe ce se bazează tratamentul pe care-l aplicați?

— Este destul de dificil ca să vă explic și mai ales să mă înțelegi, fiind vorba de aspecte subcelulare. Existând posibilitatea corectării anumitor defecte, chiar și la nivelul codului genetic. Vi se pare poate o simplă speculație de gândire, dar nu. Am dovezi concrete în acest sens, pe baza diagnosticului pus de profesorul Maximilian, considerat o somitate în domeniul geneti-

Tratamentul aplicat are efectul unui anumit tip de microchirurgie genetică, prin bisturiul chimic, care se efectuează etapizat.

— Cercetările dvs. s-au materializat teoretic?

— Da, dacă luăm în considerare cele 28 brevete de invenție realizate și volumul de lucrări comunicate și publicate. Însă am o suită de realizări nepublicate și ne brevetate încă, ce vor trebui valorificate într-un viitor apropiat.

— În ce fel de afecțiuni ați obținut rezultate?

— Am abordat și am obținut rezultate scontate în boli ale pielii, boli psihice și ale sistemului nervos, în anumite hepatopatii și anumite tipuri de cancer. Am obținut rezultate pozitive într-o boală deosebit de gravă care afectează copiii și anume: panencefalita-sclerozantă-subacută, cu vindecare rapidă dacă tratamentul este instituit în primele două săptămâni de la debut. De asemenea rezultate bune în: Side-Landon-Down. Despre toate acestea se pot spune foarte multe lucruri, dar încerc să mă opresc după această trecere succintă în revistă.

— Știu că ați obținut Medalia de Aur la o importantă competiție europeană, în legătură cu un produs de regenerare celulară.

— Da, este adevărat, se pot face lucruri și mai multe. Important este să muncești ca să poți realiza ceea ce ți-ai propus.

N.R.: Am întrebat-o pe interlocutoarea noastră la ce adresa o pot căuta bolnavii. Ne-a răspuns că acest lucru va deveni posibil odată cu înființarea unui cabinet privat de consultații.

CLAUDIA STROE ■

Atenție, cetățeni

Nu consumați aceste produse:

În această săptămână, Oficiul pentru Protecția Consumatorilor — Direcția Teritorială și Supraveghere pe Piață, efectuând obisnuitele raiduri-anchetă, a descoperit următoarele produse alimentare cu deficiențe calitative, potențial periculoase pentru viața și sănătatea consumatorilor și care au fost interzise comercializării:

● zahăr import cu aspect umed, lipicios, siropos și cu aglomerări, în cantitatea înfirmă de... 7 300 tone, din care 53% infestat cu *Leuconostoc Mezenteroides*. Cantități de zahăr necorespunzător au fost depistate nu numai în Municipiul București, ci și în județele Bacău, Bihor, Buzău, Cluj, Dolj, Galați, Iași, Suceava.

● cafea boabe (2,5 tone) cu gust modificat, prezentă mucegai — la: SC ABC București, AL-RYAN-SCYUKSELE S.R.L. Arad, SC PARIS S.R.L. Cluj, SNC AURAS Buzău.

● carne tocată și preparate din carne (1,5 tone) cu termen

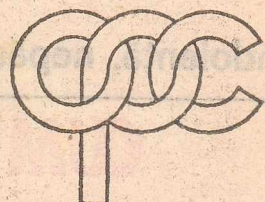
de valabilitate expirat și chiar alterată — la: SC APO-GEU-KANDEL S.R.L. Moreni, SC ISTANBUL S.R.L. Brașov, SC COMEGRETA S.R.L. Brăila.

● orez import Vietnam (1 600 tone) umed, aglomerat, mucegăit — la: SC G.C.P. POLGEC S.R.L.

● portocale și mandarine importate din Liban (436 tone) mucegăite, infectate cu *Penicillium* și *Tumagina* — la: SC CALIFORNIA TRADING-COMPANY București.

● portocale importate din Iran și Grecia, cu început de alterare, coajă pătată și consistență moale — la: SC COMATINAL S.R.L. Sibiu (18.6 tone) și SC ASTROM S.R.L. Tîrgoviște (7,2 tone).

● grâu de panificație (1 360 tone) tasat și încins — la: Regia Autonomă Romcereal, Baza Bucecea-Dragalina-Ungheni-Botoșani.



OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI

B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax: 312 25 95

● boia de ardei (1,5 tone) — la: SC Aprozar 403 Sighet Maramureș.

● conserve de legume și fructe (169 tone), cu termen de valabilitate depășit — la: SC LEGUME-FRUCTE Botoșani.

● ciocolată import Spania alterată — la: SC GAMMA S.R.L. Giurgiu.

În acțiunile întreprinse pentru depistarea produselor deficiente calitativ, organele teritoriale ale Oficiului pentru Protecția Consumatorilor sînt însoțite de: Garda Financiară, Poliția Economică, Centrele de Medicină Preventivă, Poliția Sanitar-Veterinară și de Corpurile de Control Comercial ale Primăriilor. Atenție, deci, domnilor „întreprinzători”!

BRINDUȘA NICOLAE ■

Farmacia din grădină

Săpunărița



Săpunărița (*Saponaria officinalis* L.) și formele sale pot servi, alături de alte specii floricole sau medicinale-ornamentale ierboase, la amenajarea platbandelor. De asemenea, se mai poate folosi la crearea de grupuri amplasate pe peluze, în imediata apropiere a aleilor, pentru plantarea pe stîncării etc.

În scop medicinal se folosesc rizomii și rădăcinile, în compoziția cărora intră 6—8% saponozide triterpenice. Ex-

tractul fluid se utilizează ca expectorant (2—4 grame în 24 ore). În același scop se folosește și infuzia 1%, obținută prin macerarea produsului timp de 6 ore.

Se cuvine să subliniem că saponozidele din rădăcinile și rizomii de săpunăriță se aseamănă ca structură și valoare terapeutică cu cele din rădăcinile de Ipcărigă (*Gypsophila paniculata* L.), însă conținutul este mai mic.

ION I. ROVENTA ■

Mici secrete utile

● Merele și perele înghețate nu se aruncă deoarece pot fi readuse în starea inițială. Se pun într-un vas și peste fructe se toarnă apă rece ca să le acopere. Cînd apa a prins o poșhiță de gheață, fructele se scot, se șterg și se usucă.

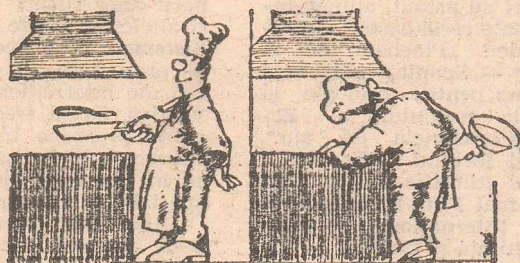
● Cojile de ou nu trebuie aruncate. Uscate și pisate mărunt, se introduc în pămîntul florilor din ghivece. Ele constituie cel mai bun îngrășămint pentru florile și plantele decorative din apartament.

● Vasele de bucătărie pe care s-a prins mîncarea se curată ușor astfel: punem în ele apă rece și 1—2 linguri de sare grunjoasă. Le așezăm pe foc unde le lăsăm pînă ce apa începe să clocotească, apoi le frecăm.

● Obiectele de cristal se curată prin frecare cu bucăți de cartof crud.

● Mîinile se mențin albe cînd sînt frecate cu piure de cartofi, amestecat cu puțin lapte dulce.

ELENA GRECESCU ■



GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

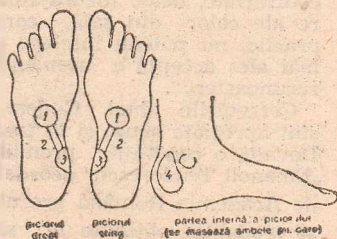
PROSTATITA



În fiecare seară suferindul va face o baie caldă de șezut sau o baie ascendentă de șezut, începînd cu apă la o temperatură de 35 grade, care în timp de 10 minute, prin adăugare de apă fierbinte, va ajunge la 40 grade și de două ori pe săptămînă băi ascendente de picioare în modul arătat mai sus. Multă mișcare. Se va combate constipația luînd în fiecare dimineață la primul fel de mîncare lichidă o lingură de tărîță de grâu. De două ori pe zi masaj reflexogen la ambele tălpi în zonele rinichi, uretere, vezică și prostată cite 2 minute de fiecare zonă. În ordinea arătată în schițele de la finele articolului.

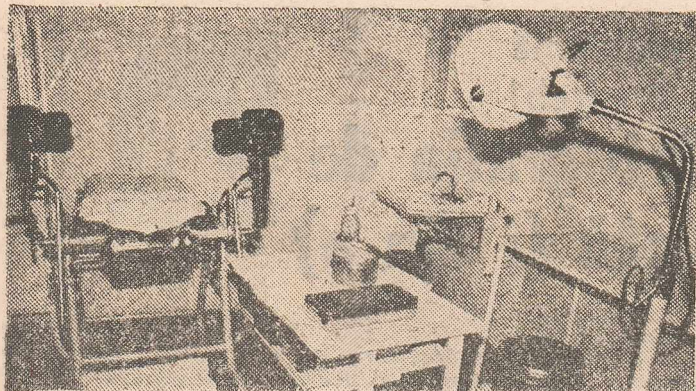
Tratament intern. La tulburările de prostată timp de 18 zile va bea dimineața 100 ml. din decoctul care se prepară astfel: se fierb timp de 20 minute 250 grame grâu într-un litru de apă, se lasă în vas de

sticlă 10 ore, apoi se adaugă apă fiartă caldută, se amestecă bine și se stoarce astfel ca să se obțină un litru de decoct. Se recomandă următoarele cealuri: un efect benefic îl are infuzia din răsoace. Se prepară din o linguriță cu virf, se opărește cu 250 ml. apă fiartă și se beau două căni pe zi, una dimineața pe nemîncate și cealaltă seara. Recomandăm infuzia din frunze de păr, care se prepară opă-



rindu-se 10 minute 100 grame frunze cu 1 litru de apă fiartă, întreaga cantitate fiind consumată în mai multe reprize în cursul unei zile; infuzia din muguri de pin sau din flori de urzică, preparată dintr-o linguriță produs opărit 10 minute cu 200 ml. apă fiartă. Se iau două căni pe zi. Decoctul de ghimpe sau din coaja de la ramurile tinere de castan, o cană dimineața, preparată prin fierberea timp de 15 minute în 200 ml. apă a unei lingurițe de produs; decoctul din semințe de dovleac descojite și mărunțite, 2 lingurițe semințe se fierb 5 minute în 200 ml. apă și se beau 2—3 căni pe zi. Dealtfel este indicat ca suferindul să mîncească cit, mai multe semințe de dovleac, nesărate și neprăjite. Se poate recurge și la amestecuri cum este cel din coaja șoricelului și urzică cite 100 gr și gălbenele 100 grame din care se opăresc 1/2 minute 8 linguri cu 2 litri de apă, infuzie care se bea toată în cursul unei zile la fiecare 20 minute o înghițtură. Pe lingă ceaiuri, dimineața și seara suferindul poate lua 30 picături de tinctură de ceară sau 20 picături de tinctură din coaja (maro) a fructului de castan. Preparare: 20 grame produs se macerează 10 zile în 100 ml. alcool, apoi se filtrează.

VIOREL OLIMPIAN PAȘCANU ■



Strada

CABINETELE

MEDICALE PARTICULARE

ÎN ASCENSIUNE

Pe locul unor clădiri părăsite în vederea demolării, a luat ființă, de aproape doi ani, în baza legii 31, societatea comercială CORONIS S.R.L. profil servicii medicale.

Acest cabinet ambulatoriu a fost creat la inițiativa unor medici inimoși și cu experiență, ce ne-au declarat că doresc să fie de folos pacienților, consultarea acestui cabinet avînd unele avantaje, deloc de neglijat: posibilitatea alegerii medicului preferat, program de consultații dimineața și după-amiază, folosirea unor medicamente și anestezice ce nu se găsesc întotdeauna în spitale.

Prin poziția sa favorabilă (vizavi de maternitatea Bucur, marile întreprinderi Dîmbovița și Pionierul, unde populația tînă este foarte mare), staționarul are o adresabilitate largă.

În cadrul cabinetului Coronis se acordă consultații de ginecologie și obstetrică, contracepție și tratamente ginecologice (cauterizări, colposcopii). De asemenea, există și un ecograf pentru diagnostice ginecologice și obstetrică, o farmacie cu circuit deschis și un depozit de materiale tehnico-sanitare. În cadrul aceleiași firme, mai funcționează un cabinet stomatologic, un cabinet de boli interne, homeopatie, ORL, psihiatrie și dermatologie. Se efectuează analize de urgență, EKG-uri și examene ecografice.

Cabinetele sînt solicitate de persoane din categorii sociale și vîrste diferite.

Dna Temișan Aurelia, una dintre pacientele acestui staționar, ne-a declarat următoarele:

„În loc să se acorde spații pentru a construi baruri, restaurante și boutique-uri în neștire, cred că ar fi mai benefică pentru populație, în vederea ocrotirii sănătății, înființarea a cît mai multor cabinete particulare. Ce poate fi mai prețios decît sănătatea?

EVELINA MAZILU ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■



Magazinul VENUS-FLACĂRA, deschis la sediul redacției (Casa Presei, corpul B, parter) vă așteaptă cu un bogat sortiment de mărfuri alimentare și nealimentare.

Nu uitați, prețuri avantajoase!

Greu la deal cu... pensia mică

• Mai ales cînd ea trage la vale...

În trimestrul III al anului 1992, în România au fost 3.138.700 de pensionari; din care 95,8% (3.008.000) sînt cuprinși în sectorul asigurărilor sociale, iar 130.700 sînt asigurați prin sistemele de pensii ale cooperăției meșteșugărești, cultelor, avocaților, scriitorilor, artiștilor plastici, muzicienilor și compozitorilor. Pensionarii de asigurări sociale se împart în:

• cei cu vechime integrală în muncă — 1.534.300 (48,9% din totalul pensionarilor).

• cei fără vechime integrală în muncă — 785.100 (25%).

• pensionarii urmași — 553.600 (17,6%).

• pensionații pentru pierderea capacității de muncă — 265.700 (8,5%).

Pensionarii agricultori sînt 978.700 foști membri CAP și 20.100 din gospodăriile individuale din zonele necooperativizate. S-a constatat o creștere a pensiei medii în sumă absolută pentru

toate categoriile de pensionari. Dar, raportul diferitelor categorii de pensii față de pensia medie de asigurări sociale a scăzut în trim. III 1992, comparativ cu trim. III 1991:

• pensia pentru pierderea capacității de muncă reprezintă 83,2% (88,7% în trim. III 1991).

• pensia de urmaș — 63,2% (73%).

• pensia IOVR — 62,6% (67,8%).

• pensia agricultorilor foști membri CAP — 9,5% (13,6%).

Se constată, de asemenea, că raportul între pensia medie de asigurări sociale de stat, cu limită de vîrstă și vechime integrală în muncă, și veniturile salariale nominale nete a fost de 56,9% față de 53% în trim. III 1991. În condițiile mării pensiei de asigurări sociale de stat într-un ritm inferior creșterii indicelui prețurilor de consum, pentru familiile de pensionari indicele pensiei reale a fost de 81,5% comparativ cu trim. III 1991.

MĂRȚIȘOARE...

Din vremi îndepărtate, ce se pierd în ceturile trecutului, tradiția MĂRȚIȘORULUI se păstrează mereu nestirbită, spre adîncă desfătare a mamelor, soțiilor și fiicelor noastre.

Mărțișorul, în afară de gingășia dăruirii, simbolizează totodată și înfrîngerea unui anotimp advers: iarna, stăpînită de geruri, viscole, nămeți și vîrtejuri aprige. Noaptea scade, ziua crește. Primăvara se pregătește să treacă pragurile de gheață, sosind cu zîmbete și ghiocel și mult așteptatele zămbile.

Astfel că, din luna Mărțișorului, nu ne mai îngheață nici nasul, nici picioarele, mai mult, mărindu-se ziua, pasul omului devine mai sprinten, fruntea îi se înalță, către tările cerului, bătînd într-un albastru mai vesel. Înseninate și ele, gîndurile înfloresc în gîra sufletului nostru, îndulcit cu freamătul Primăverii.

Apar scuturile în formă de inimi de catifea, împesărite cu zeci și sute de sentimentale insigne miniaturale...

Coșarul și trifoiul cu patru foi, pisica neagră aducătoare de noroc, fluturașul, ciupercuțele, peștișorul și acel temut de unii și căutat de alții numărul 13 — toate aceste gingășii se leagă, atrinse de șnurulețul alb-roșu, la pieptul fîntelor noastre dragi — mame, neveste, iubite...

Militarul, sportivul, medicul sau aviatorul, adică săracul și bogatul, căpitanul și soldatul, toți tineri sau moșnegi, vom dăruia cîte un mărțișor de acest 1 Martie nemuritor, etern în simbolistica sa de tradiție...

Mărțișorul, cumva arghegian, devine, o dată și încă o dată, o adevărată piedică în calea uitărilor.

IGOR GRINEVICI ■



CRISTINA ADAM, pe numele de scenă Christine, este stripteuza la barul de noapte SEXY CLUB — BUCUREȘTI. Vîrsta: 20 de ani. Studii: Liceul de coregrafie „George Enescu” București.

— Domnișoară Cristina, vă rog să prezentați meseria pe care o practicați.

— Este o meserie dificilă, pretențioasă și foarte plăcută; nu este în nici un caz o meserie murdară. Concret, stripteuza trebuie să se dezbrace pe scenă în fața publi-

Noi meserii

„STRIPTEUZA“

cului, dar nu oricum, ci într-o corelare cît mai bună cu ritmul muzicii, cu mult tact și cu multă tandrețe, astfel încît cel care privește să fie plăcut impresionat de ceea ce vede. Vulgaritatea nu face ca să bună cu strip-tease-ul. Repetițiile care se fac sînt de cele mai multe ori extenuante, la acestea adăugîndu-se și pregătirea de la cabine, care durează cel puțin o oră și care se face înaintea fiecărui spectacol.

— Ce calități trebuie să poată avea o stripteuză?

— În primul rînd, trebuie să fie conștientă de ceea ce face. Bani cîștigați nu provin din cerșit, ci sînt cîștigați prin munca, talentul și frumusețea ei. O stripteuză trebuie să aibă calități fizice și morale deosebite; trebuie să fie lipsită de prejudecăți, pentru a se putea dezbrăca în fața bărbaților, trebuie să aibă ureche muzicală, să fie

o bună dansatoare și o bună coregrafă pentru a putea dansa pe orice melodie într-un stil cît mai original. Viața stripteuzei este o altă lume.

— Care sînt aspectele neplăcute ale meseriei?

— Nu poate fi vorba de aspecte neplăcute, deoarece tot timpul sîntem protejate. Între noi și clienți nu există dialog în particular, adică nu îi încurajăm. Ceea ce este dur, ca să zic așa, constă în respectarea regimului alimentar, pentru a ne putea menține la o anumită greutate și formă. Trebuie să ne gîndim și la viitor, pentru că această meserie nu poate fi practică decît pînă la o anumită vîrstă. Ca și în alte activități sociale, este valabil principiul „Cum îți așterni așa dormi”.

GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de Florin Ioniță ■



BRUCE WILLIS



Scenă din film

ULTIMUL SAMARITEAN

• Un adevărat război de licitație la Hollywood

Dacă v-a plăcut eroul serialului de televiziune **MOON-LIGHTING** — în traducere românească **Maddie și David** — deținător, de altfel, al unui premiu Emmy, îl puteți revedea acur, grație companiei **Guild Film Romania SRL**, într-un excelent lung metraj artistic: **ULTIMUL SAMARITEAN**. Vă veți reîntâlni, însă, cu un **BRUCE WILLIS** total schimbat. Și nu doar pentru că și-a „suplimentat” silueta — special pentru acest rol — cu 20 de livre! „Bruce are o uluitoare capacitate de înțelegere a unui personaj decăzut și nu are rezerve să-l interpreteze astfel” — apreciază Shane Black. O astfel de afirmație

vine din partea autoarei unui scenariu care a provocat un adevărat război de licitație la Hollywood.

Filmul s-a dorit, inițial, ceva în genul poveștilor cu detectivi. Veți vedea, nu lipsește nimic din arsenalul genului. S-a vrut, apoi, o introducere în fotbalul profesionist american. Lumea sportului, ambiguitatea sa morală, cu strălucire și avarie, vitejie și corupție, fotbal cu pistolul la tâmplă, apare în întregul-cinism. Adăugați la toate acestea o stare de violență și tenebrozitate exprimate, de la prima la ultima replică, cu un uluitor simț al umorului față de o viață pe care nu mai dai doi bani. Cel

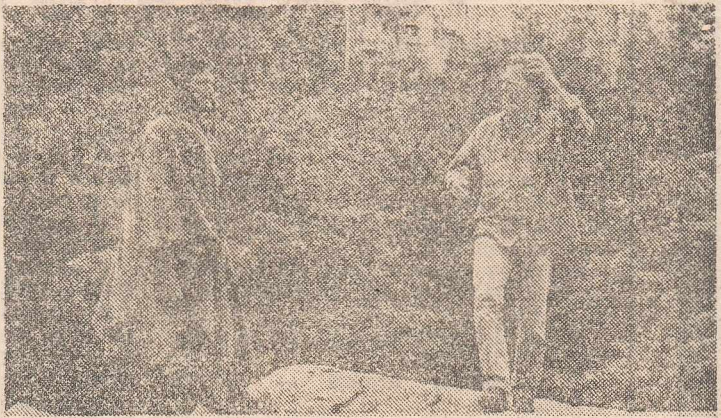
sortit să combine astfel de elemente — ce par de necombinate — a fost regizorul **TONY SCOTT**. După succese răsunătoare, ca **TOP GUN** și **BEVERLY HILLS COP II**, Tony Scott nu putea să dea greș! „Vrem ca filmul nostru să fie un savuros film de acțiune”, afirmă **Joel Silver**, producătorul unor lucrări ce au cumulat peste un miliard de dolari încasări. **ULTIMUL SAMARITEAN** (titlul original **THE LAST BOY SCOUT**) este un film de acțiune, dar este mai mult decît atît: oglinda unui oraș al „visurilor sfărîmate” — Los Angeles.

LIANA TATOS ■

REGELE PESCAR

REGELE PESCAR (THE FISHER KING), producție **Tri Star** — 1991, prezintă o carte de vizită demnă de remarcat: **Premiul Oscar pentru cel mai bun rol feminin** — **MERCEDES RUEHL**, interpretînd femeia străzii cu infinite rezerve sufletești. Filmul a fost nominalizat la **Premiul Oscar** pentru cel mai bun actor, cea mai bună scenografie, cea mai bună muzică și cel mai bun scenariu. Este scufundarea în marasm, viața trăită în subsoluri și locuri sordide de sub podul Manhattan, într-un New-York ce ar putea arăta strălucitor, dacă n-ar fi populat de atîtea destine tragice. Este un film cu **Robin Williams** în rolul fostului profesor de istorie, omul ce trăiește într-o lume imaginară, ce-l apără de tragedia trecutului său, o lume plină de turnuri și castele, terifiante cavaleri roșii și domnișoare nefericite. Un film cu **Jeff Bridges**, interpretînd vedeta de temut, computerul șoc numărul unu al radioului din New-York, a cărui teribilă aroganță îl catapultează într-un univers complet diferit de cel în care a trăit și despre care nici nu și-ar fi imaginat, vreodată, că poate să existe.

LIANA TATOS ■



CATHERINE DENEUVE ÎN VIETNAM

• Celebra actriță în dialog cu PARIS MATCH

— V-ați întors în Vietnam, după doi ani de la turnarea filmului lui Régis Wargnier, „Indochina”, pentru a-l prezenta aici. Și ați fost primită ca o regină. La coborîrea din avion v-a așteptat ambasadorul Franței. Ați avut acces la Salonul de onoare. V-a întâmpinat viceprim-ministrul. S-au ținut nenumărate discursuri. Ați avut gardă de onoare. V-au întâmpinat elevii.

— Am sentimentul că asta i s-a întîmplat altcuiva. Că nu eram eu.

— Și... cînd o priviți pe Catherine Deneuve cea de acum...

— Vă asigur că este adevărat. Am încercat să par și să rămîn relaxată. Mă dedublez. De multă vreme, în sfîrșit, de cînd practic această meserie, am învățat să păstrez o anumită distanță. Trebuie, în același timp, să fii și să nu fii acolo, în fine, să nu fii prea prezentă.

— Pentru cine vă cunoaște cît de cît, cam acesta este modul dumneavoastră de a fi.

Dar venerația idolatră care vă înconjoară nu vă dă sentimentul unei glorii deșarte sau, mai degrabă, nu vă simțiți orgolioasă?

— Deloc. Evident că aș minți dacă aș pretinde că situația îmi provoacă neplăcere, dar nici o plăcere nemăsurată. Privesc lucrurile mai din umbră.

— Asta nu vă împiedică să fiți emoționată, fiindcă vă aflați într-o țară ca Vietnamul, unde v-ați întors pentru o săptămînă, după ce ați trăit și ați muncit aici.

— Cînd am ajuns, nu știam nimic despre această țară. Am venit să fac un film. Aveam, evident, în minte imagini din război și din luptele cu americanii. Dar ele s-au estompat încet, încet, pentru a le lua locul viziuni mult mai romantice. Și chiar melancolice. Sincer vorbind, nu-mi închipuiam, înainte să ajung în Vietnam, că această țară poate fi atît de minunată.

— Ați căutat să vedeți anumite locuri?

Întreabă-mă
să te-ntreb!

Ortografia de piață (î din a)



— Cum e cu î din a?

— Ansîrșit!

Nu e o întîmplare ci încăntare; din cînd în cînd, în întîmpinarea trebuințelor nației, avînd a corige slăbiciunile limbămîntului nu ne căcăm și bîldăbăc, producem noi leguiri.

Acum, de-o pildă, l-am repus în drepturi pe î din a!

★

Hai să mai răsflăm o țîră (țără?) și să mai scriem ca pînă ieri-alaltăieri, cu acel mizerabil (asiatic?) î din i, spre a ne mira de fastul cu care Academia a ținut să umble la ortografie. Exact în ziua cînd capul țării îl vizita la el acasă pe Nea N.A.T.O. la București, cu doar un vot împotriva (e drept, al lingvistului numărul unu), s-a dat dezlegare pentru întoarcerea în cuprinsul frazei a oropsitului î din a și a fost impusă — logic — formula sunt în dauna lui sint.

Nu comentăm.

Entuziasmul luării istoricelor decizii va fi fost cumva ușor exagerat, nefiind vorba de o revoluție ortografică, nici de insurrecție sau puci. Dar dacă și N.A.T.O. compătimește cu beneficul (național) î din a, e bine.

N-avem de nici unele, dar îl avem, slavă Domnului, pe î din a, întors din Transnistria tragicului său surghiun. Ne-am făcut, singuri, dreptate.

Ne-am lipit de măduarele limbii mai vechi, așa cum se scria ca pe timpul orînduirii burghezo-moșierești.

Ne-am întors la baștină.

Am învins.

(Cu domnișoarele dactilografe o să fie mai greu, pînă se vor deprinde cu noua ordine: întîi îl bați pe a, apoi căciula aferentă! Și cu flăcăii tipografi, la fel. Fiindcă, naiba să le ia, dar mașinile de scris, ca și cele de tipărit, au de toate, dar nu prea au „î” din a!).

Dacă ar fi avut timp, bărbaiții academici ar fi scos din limbă (scrierea) și alte semne care ne împiedică să intrăm în limbile civilizate, cum nefericitul t, cum a ori ș. Ni s-ar traduce mai ușor soneturile în alte limbi. Numele politicienilor noștri ar fi rostite corect de crainicele televiziunilor din străinătăți. S-ar desena cu ele tricouri și sorturi. Ar fi, lesne, pe toate buzele.

Dar să avem răbdare (că apă n-avem) și tutun (un pachet Kent — șase kile de griu!) și vom fi mai mari și peste alte legi atîngătoare la sentimentul patriotic.

Senatul ar trebui să fie jaluz.

Și Parlamentul.

Pe ce? Pe cine? Pe Academie, firește, văzînd cît de prompt își lansează edictele, în timp ce alte instituții le-guitoare...

Mai bine se ocupa Academia de Legea Pămîntului, în vreme ce Senatul ar fi discutat în 86 de ședințe stringente probleme la ordinea zilei: introducem au ba accentele (tari și moi) scriem cu sedilă? Ne întoarcem la... Helia-de? La Pumnul (Arune)?

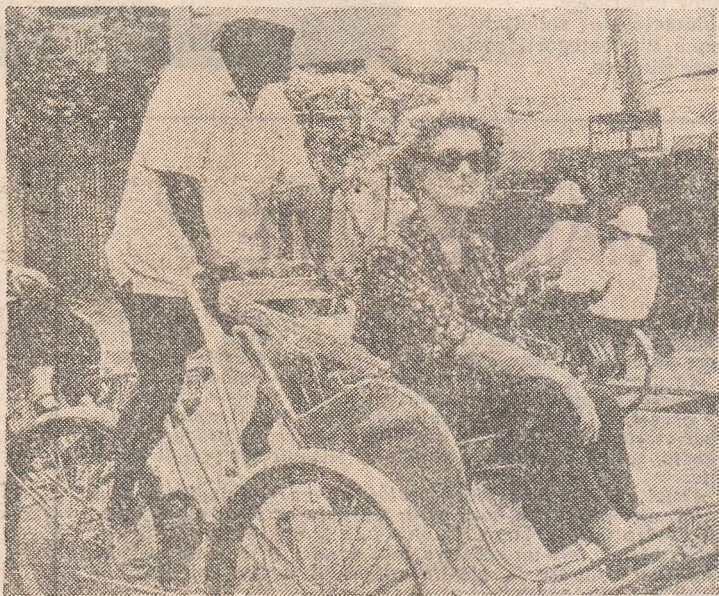
Oricum, ceva-ceva s-a mișcat.

Il avem.

Ne-am reîmproprietărit cu propriul î din a!

Jos cu î din u!

GHEORGHE TOMOZEI ■



— Nu. Nu prea împărtășesc exaltarea belicoasă, și cînd un actor lucrează în străinătate are puțin timp la dispoziție pentru a vedea prea multe lucruri. El este, mai ales, în contact cu oamenii. El te țin în actualitate.

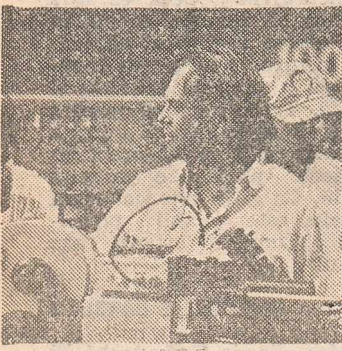
— V-am văzut adesea vorbind cu oamenii. Cu cei de pe stradă, din magazine. N-ati ezitat să vă așezați pe troicar și să mîncăți din coșuri, să împrumutați cite o rîcșă pentru

a o conduce în cartierele mîrginașe. Aici sînteți foarte departe de imaginea netedă și stăluitoare de pe hîrtia velină a revistelor.

— În general, nu trebuie să te încrezi în aparente, și înai ales, în ceea ce mă privește. În film ca și în viață.

(va urma)

Traducere și adaptare
DOINA LINCU ■



HOPE OF DELINERANCE? Da și cu Paul Mc Cartney cu tot și cu toate bunele lui intenții, ca un adevărat salvator!

● Interviu realizat de
CRISTIAN SIMON
la RADIO VICTORIA
Baden - Baden

Simon: Paul, în orașul tău natal, Liverpool, ai inițiat un proiect exemplar: The Liverpool Institute for Performing Arts. Ai strîns fonduri din surse proprii și publice pentru a constitui o școală pentru arte interpretative, cum ar fi muzica, dans, actorie, institut ce va avea ca local vechea școală din centrul Liverpool. Într-un fel, aceasta va fi ca școala „Fame” care poate fi văzută în popularele serii TV, un fel de școală pregătitoare a viitoarelor staruri în artă și show-business. Institutul e planificat să se deschidă în 1995.

Ce semnificație are acest institut referitor la perioada ta de școală în Liverpool?

McCartney: Ei bine, aveam 11 ani și m-am dus la această școală mare, ea fiind la o jumătate de oră depărtare de casă cu autobuzul. Fusesem înainte numai la școli mici. Și eram acolo mii de băieți care învățau, în așa fel încît să știu că eram de-a dreptul intimidat. În primul rînd, s-au apucat să ne învețe limbi străine. Am învățat spaniola, apoi anul următor germana la care nu eram prea bun, recunosc

„Jakob, der Rabe” e încă bucată mea celebră. Dar, se numește că am învățat limbi străine și am mai învățat latina.

Așa că semnificația adevărată era aceea de a lua pe cineva ca mine, eu provenind dintr-o familie destul de săracă, și de a-i oferi echivalentul educației pe care o putea permite apartenența la o familie bogată. Bineînțeles am întâlnit o mulțime de buni prieteni, incluzîndu-l pe George Harrison de exemplu, ca să numesc numai unul. Obişnuiam să mergem cu același autobuz.

Simon: Cînd am fost recent la Liverpool, am văzut în ce condiții deplorabile se află clădirea de fapt. De ce oare s-a permis o asemenea ruinare?

McCartney: Cred că au fost rațiuni politice. Adevărul e că Liverpool a avut vreme îndelungată un consiliu „militant” ceea ce înseamnă că era foarte socialist, aproape comunist. Și cred că școala a fost considerată un pic elitistă, nu era îndejuns de accesibilă pentru toată lumea, nu existau șanse îndejuns de egale pentru fiecare pentru că trebuia să fii un pic isteț ca să ajungi la ea. Personal nu cred că eram din cale-afară de deștepti. Eram indivizi medii cînd s-a întîmplat acest lucru. Au închis-o fără să le mai pese de soarta ei ulterioară și păcat pentru că era o școală bună.

Cînd m-am dus acolo, erau cărți deschise pe pupitre, erau

experimente științifice care încă mai reacționau. Era, să zicem, sulfură încă arzînd potasiu sau ce-o fi fost acolo. Era foarte ciudată atmosfera și am avut sentimentul straniu că totul s-a petrecut în mare pripă ca și cum cineva ar fi suflat într-un fluier și în clipa aceea toată lumea ar fi plecat ca ferindu-se de o primejdie și parcă era o școală fantomă.

Apoi bineînțeles, odată părăsită, a început să se deterioreze: acoperișul a început să cadă, totul a devenit epavă. Și m-am gîndit: e nedrept ca o clădire frumoasă și veche, construită în 1825 să fie abandonată și lăsată în paragină. Și am început să caut soluții pentru a o salva.

Simon: Ce e cu ideea asta de a începe acest institut? Ce sperî să realizezi în 1995?

McCartney: Ceea ce vrem noi e să redeschidem școala în 1995, să restaurăm clădirea și să o ferim de alte deteriorări. Să deschidem o școală de arte, un fel de școală „Fame”. Și uite cum a fost: prin 1991 cred, am avut în Liverpool ceva dezordini și revolte. Și pe urmă ai văzut și tu, sigur, în Germania și în Europa în general la stîr, cum oamenii ieșeau în stradă și se confruntau cu poliția ca în Los Angeles și ai pîndit: Ei drace, dar asta-i revoluție! Vreau să spun, ce poți să faci cînd te afli în iureșul unor asemenea evenimente? Ești mort! Și asta e

un lucru pe care evident nu-l vrea prea multă lume.

Așa că, imediat după asta, am întîlnit un tip de culoare din Liverpool. Eram la aceeași petrecere și stăteam de vorbă și, bineînțeles, conversația s-a îndreptat către acest lucru cel mai important care se întîmpla. Și el și-a dat cu părerea asupra motivelor acestor incidente și eu am spus: „Ce se poate face? Oare ce ne rezervă viitorul?” Și el a spus: „Știi de ce are nevoie Liverpool? Cred că are nevoie de o școală „Fame”. Ei bine, am urmărit scriile „Fame” și am înțeles ce a vrut să spună. Era pentru prima dată cînd cineva menționa o idee care într-adevăr mi-a rămas întipărită în minte.

Lumea îmi spunea: „Ar trebui să deschizi o fabrică auto, de mașini acolo”. Dar eu mi-am spus: „Ar fi o nebunie pentru că nu știu nimic despre mașini”. La doi ani după ce as deschide-o as avea o grămadă de someri, mașinile ar fi un eșec, n-ar merge deloc și mi s-ar da o sumă de bani ca să salve situația. Așa că nu mi-a plăcut soluția aceasta niciodată. Dar ideea de școală „Fame” chiar că ar merge. Îi știu pe cei care stau în Liverpool. Sînt oameni buni, oameni muncitori și primitivi. Am încercat să mă așez, am vorbit prima dată cu George Martin care a spus că e bine. Am mai găsit niște oameni ca el care au a-

derat la proiect în loc să stea cu minile în sin la colț de stradă cu nici un fel, încrezători în guvern, sceptici asupra viitorului. Și ne-am spus: „Ce le place copiilor”? Le place veselie, muzica, dansul și teatrul. Poate îi putem canaliza spre aceste activități. Și am început să discut în stînga și-n dreapta. (L-am abordat pe Mark Featherstone-Witty care acum este liderul proiectului.) Localul de desfășurare era ales: școala veche. Și am început să ne mișcăm.

Am luat masa la Londra cu cîțiva editori muzicali care au fost foarte generosi și ne-au încurajat. Apoi am stabilit alte contacte în Europa și sperăm să fie generosi în ceea ce privește fondurile. Acum că am început trebuie să ajungem undeva. Deocamdată am pus acoperișul ceea ce va salva clădirea. Am discutat recent cu oameni de afaceri încercînd să-i conving să facă donații care să se adauge la cea pe care am făcut-o eu și să investim împreună în această treabă o sumă importantă, pentru că într-adevăr e vorba de a face ceva în beneficiul copiilor. Și cred că e o cauză bună. Așa că mîncăm din răsputeri pentru ea. Mark de asemenea și mai sînt o mulțime de alți oameni, care sînt optimiști în ceea ce privește realizările.

(Va urma)



● Treffa de pică, sau de pici (jos!)

Dracula este primul film component al unei trilogii pe care Francis Ford Coppola intenționează să o consacre celor mai celebri monștri ai universului fantastic. Frankenstein va fi al doilea episod realizat și interpretat de actorul britanic Kenneth Branagh. Turnarea va debuta în primăvară la Londra. Cel de-al treilea film va purta titlul: Mumiă. Să le tot vezi.

● Superba Mylène Farmer, libertină și totodată Tristana, întotdeauna cit se poate de adevărată, ne va supune atenției (în sfîrșit!) un nou album „Dances Remixes” cu remix-uri ale unor piese din repertoriul ei, dar și cu o piesă inedită „Que Mon Coeur Lâche”, piesă ce are deja un clip realizat de Le Grand Bleu adică Luc Besson. Există de asemenea perspectiva apariției pe marele ecran, Mylène

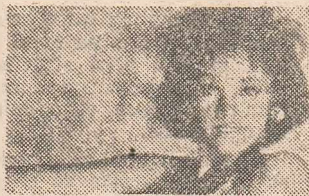
cîntînd în engleză. Așa să fie!

● CLAUDIA SCHIFFER și... PATRICK BRUEL?

La 21 de ani și în ciuda măsurilor remarcabile (95—62—92), frumoasa Claudia e încă celibatară. Ultima bîrfă pe seama ei era că s-a logodit cu Albert de Monaco. Claudia a negat însă, susținînd că frațele Stephaniei nu-i este decît foarte bun prieten. Inima celei mai frumoase femei din lume e, deci, disponibilă și așteaptă cucerirea? Poate. Și fericitul ales va fi, poate, un anume Patrick Bruel. De cînd s-au cunoscut și unde? În mai '92, la Monaco, cu ocazia festivității World Music Award. De atunci n-au ratat nici o ocazie de a se afișa împreună. Recent, trecînd prin New York, Bruel s-a întîlnit cu prietenul său, Yannick Noah și prietena sa, Patrick

● Top 5 al preferințelor lui BRIAN MAY
JIMI HENDRIX — Voodoo Child
BEATLES — Hey Jude
VAN HALEN — Jamie's Crying
CREAM — White Room
FREDDIE MERCURY — The Great Pretender

● Dacă vrei să-i serietă lui... WHITNEY HOUSTON
C/o Nippy Inc.
Grant Centre
2160 North Central Road
Forth Lee
NJ 07024 USA



era bineînțeles acompaniat de... Claudia Schiffer. Cele două cupluri au cinat împreună, după care s-au infundat într-un bar de noapte. Mai tirziu, despărțindu-se de ceilalți,



Patrick a condus-o pe Claudia acasă, înainte de a se întoarce singur la hotel. Între ei e sigur ceva. Sînt „lovers” sau „just friends”? Dubiile persistă, însă ea are toate șansele să transforme relația într-una amoroasă!

● KIM BASINGER la pămînt (la sol mai degrabă!)

Bomba sexuală se unduiește lăsciv pe... jos, pentru a realiza un clip însoțitor al unei piese semnate WAS NOT WAS și a face grupului un serviciu, de ce să nu recunoaștem? Maniera foarte su-



gestivă în care ea se aruncă pur și simplu către sol ca și cum ar face-o deasupra unui bărbat (care se pare că există și el!) ne face să credem că scena finală e posibilă de cenzură pe anumite canale.

Topuri — Radio Contact

— ediția a 8-a —

● TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. U 2 (BONO) — (Can't Help) Falling In Love
3. MICHAEL BOLTON — Drift Away

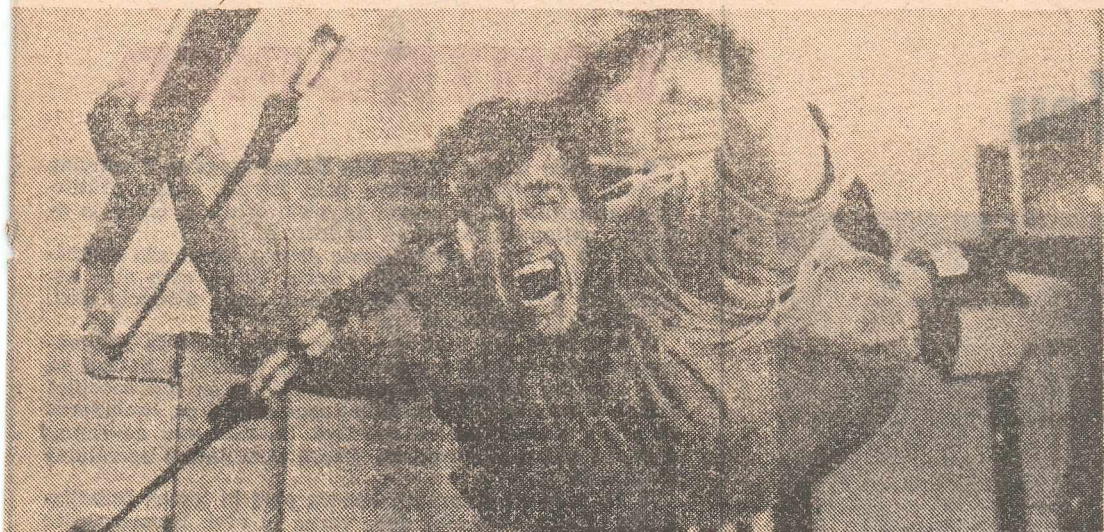
● TOP 5 — TOP MATINAL

1. GENESIS — Jesus He Know Me
2. NAZARETH — Tell Me That You Love Me
3. FARFARELLO — Sea Of Emotions

● TOP 30

1. Z UNLIMITED — No Limit
2. FELIX — It Will Me Crazy
3. SNAP — Exterminate





Din culisele unui film

TOTAL RECALL

Marte pe Pământ

• Machiaj, electronică, optică, efecte pe calculator

Având un doctorat în matematică și fizică, regizorul american Paul Verhoeven este cunoscut de efectele speciale. În **TOTAL RECALL** (în traducere românească **AMINTIRE PERFECTĂ**), a încercat să-și dea întreaga măsură. Și a făcut-o cu multă imaginație și... foarte mulți bani.

Filmările au început pe 20 martie 1989, la Studiourile Churubusco din Mexic, unde, pe 10 platouri uriașe, s-a născut o lume fantastică, lumea martiană. 360 de lucrători, conduși de scenograful William Sandell și designerul Ron Cobb, au ridicat aeroportul martian, cartierul Venusville, luminat în roșu, centrul urban cu trafic intens, o vastă rețea suburbană de tunele și catacombe. „Pentru viața de pe Marte, explică Sandell, era necesară arhitectura în stincă... În toate decorurile noastre, roca face parte din arhitectură.” Pentru Pământ și viața din 2084, anul în care este plasată acțiunea, s-au construit structuri monolitice uriașe, linsite de vegetație în jur, pentru ca personajele să pară foarte mici.

La **TOTAL RECALL** s-au folosit intens ecranul de retroproiecție, machetele uriașe, construcții electronice impresionante, cum ar fi taxiuri conduse de roboți. Rob Bottin — nominalizat, de altfel, pentru Premiul Oscar — declară: „Efectele speciale de machiaj constau în modificarea înfățișării fizice a unui actor, în timp ce efectele vizuale create de mine au fost realizate pe calculator; sau am construit, pur și simplu, o marionetă controlată electronic. Anumite efecte au luat mai mult de 7 luni pentru a fi create, fiind o combinație de machiaj, mecanisme de control, electronică și optică. Personajele mai complicate, care trebuiau să reproducă ființe vii, au necesitat detalii, ca mișcarea mușchilor sub piele sau secreția salivei prin mică tuburi. Acest fel de muncă cere multă gândire, proiectare și muncă de echipă.” A fost una dintre cele mai bune echipe din lume, căreia i s-a alăturat Arnold Schwarzenegger, despre care se poate spune că este un actor extrem de scump, dar care aduce și foarte, foarte

mulți bani producătorilor. După o impresionantă premieră, filmul **TOTAL RECALL** a însemnat 100 milioane de dolari aduse numai în primele 40 de zile de rulat pe ecrane, după care a continuat să spargă piața incasărilor din lumea întreagă, inclusiv la noi, prezentat prin intermediul Companiei „Guild Film Romania SRL”.

Ce este, în fond, **TOTAL RECALL**? Cel mai bun răspuns îl poate da, se înțelege, autorul său, Paul Verhoeven: „E un film SF de acțiune, cu implicații psihologice. Este SF pentru că se petrece în viitor și o parte din evenimente au loc pe Marte, care a devenit colonie a Pământului și este exploatată de colonizatori. Este de acțiune fiindcă e vorba despre un om pe care alții îl urmăresc, vrind să-l ucidă, deoarece anumite informații latente din creierul acestuia sînt primejdioase pentru ei. Dar este și un film despre realitate, ceea ce îi dă o adîncă complexitate psihologică.”

LIANA TATOS

CE PREGĂTESC MARILE STARURI

CLINT EASTWOOD pregătește deja un alt film, care se va numi **In the Line of Fire**. După succesul cu **Unforgiven**, considerat ca fiind unul din cele mai bune westernuri ale cinematografului, onorat cu Marele Premiu al Criticii și Globul de Aur pentru cea mai bună regie, plus Globul de Aur pentru cel mai bun rol masculin secundar atribuit lui Gene Hackman, Clint Eastwood se lansează, de data aceasta, într-un film politic a cărui acțiune se petrece în jurul președintelui Kennedy.

JEAN PAUL BELMONDO va reveni în curînd pe marile ecrane cu filmul **L'inconnu dans la maison** de George Lautner, după cartea lui Geor-

ges Simenon, într-un rol neobișnuit pentru el. „La cei 60 de ani pe care îi împlinesc în curînd, ar fi patetic să mă vedeți atîrnat de un elicopter” — a spus, zîmbind, Bébél, care în noul film va interpreta un avocat alcoolic. Gata cu spectaculoasele cascadorii!



ELIZABETH TAYLOR ține să dezmințe toate zvonurile alarmiste despre ea și va apărea pe ecrane într-un film semnat de Peter Markle, **Faithful**.

MEL GIBSON are planuri mari pentru 1993. Va face primul său film ca realizator: **Man Without a Face** — istoria unui bărbat acuzat de violențe sexuale asupra unui copil; și va juca în filmul **Forever Young**, sub regia lui Steve Miner, alături de Jamie Lee Curtis, rolul unui pilot de avion readus la viață după 50 de ani de hibernare.

ALAIN DELON încearcă să depășească pasa proastă care durează deja de vreo cîțiva ani. În primul semestru '93, el va scoate un nou film, **Derapaj**, a opta colaborare cu regizorul Jacques Deray, după un roman polițist de Gilles Perault. Delon va avea rolul unui avocat.



ADA NICOARĂ

MERYL STREEP VINE DE PE ALTĂ PLANETĂ

• Sînt cea mai fericită dintre femei



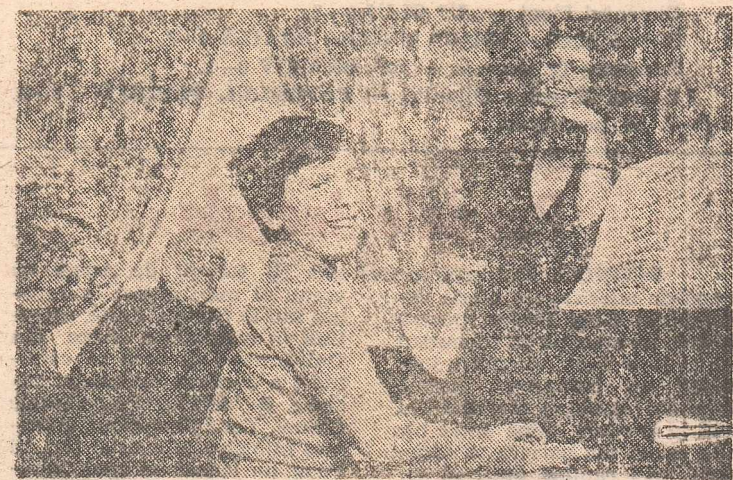
Supranumită „diamantul Hollywood-ului”, Meryl Streep se mindrește că este un anti-star. La 43 de ani, își acceptă vîrsta fără probleme și singura oglindă în care se privește sînt ochii sotului ei, sculptorul Donald Crummer. „Sotul meu îmi iubeste ridurile, spune ea, puloverele mele vechi, veșnicul coc...”

Ea, care ar putea să-și petreacă viața în locurile la modă, să se arate la cocteiluri, la premiere sau parăzi ale modei, preferă să se grăbească

spre casă de îndată ce regizorul intrerupe turnarea. Pentru Meryl, turnarea unui film nu este decît o meserie pe care vrea să o facă cît mai bine posibil. Spre deosebire de alte vedete, Meryl Streep este îndrăgită de tehnicienii echipelor de filmare, pentru că mereu punctuală, nu-i exasperază cu tot felul de capricii. Banii, în general, n-o prea interesează și, fapt fără precedent la Hollywood, actrița șochează spunînd că este prea bine plătită!

Cele mai scumpe comori ale lui Meryl nu sînt premiile Oscar pe care le-a obținut, ci cei patru copii și sotul, cu care s-a căsătorit în anul 1978. Pentru ei, ca orice femeie, ea gătește, spală, freacă, șterge. „Știu că sînt o privilegiată, mărturisește ea. În fiecare dimineață îi mulțumesc Cerului că m-a ajutat să-mi înlănesc sotul. Datorită lui, și nu lumii ipocrite a cinematografului, sînt cea mai fericită dintre femei.”

Traducere de Elena Grecescu



Melodiile cîntate la pian de Carlo Junior incită întreaga familie

AMBASADOAREA SOPHIA LOREN

Cunoscuta artistă de cinema a împlinit 58 de ani. În luna martie 1991 a primit „Oscarul de onoare”, pentru interpretarea diverselor roluri, unele în regia lui Carlo Ponti, cu care s-a căsătorit la 9 aprilie 1966. După doi ani, cînd artista împlinise 34 de ani, l-a născut pe Carlo Junior, iar la 8 ianuarie 1973 a apărut pe lume și cel de-al doilea băiat, Eduard.

Într-o zi, la Geneva, unde locuiește, a primit o scrisoare, în care o mină nesigură așternuse cîteva rînduri. Mesajul, printre altele, spunea: „scumpă matusă Sophia, cred că îți amintești de mine. Te sîrut cu mare drag, Antonietta”. Scrisoarea i-a reamintit anul 1982, cînd actrița a petrecut o lună de zile în... închisoarea din Caserta, aflată în apropiere de Neapole, pentru nedeclararea către fîscul italian a veniturilor realizate. Antonietta a văzut lumina zilei în dosul celorlalte, unde mama ei își ispășea pedeapsa, fiind condamnată pentru furtul unei poșete. Tot timpul cît a stat

închisă, Sophia Loren s-a ocupat, cu multă dragoste, de pruncul ce avea, pe atunci, cîteva luni. Antonietta și mama ei, Rose, după ce au ieșit din închisoare, au continuat să ducă o viață teribil de săracă, fiind nevoite, pentru a nu muri de foame, să cerșească sau să vîndă, pe la colțuri de stradă, șervețele de hîrtie. După primirea scrisorii, extrem de emoționată, Sophia s-a hotărît să facă o adopțiune „de suflet”. Prin intermediul unei prietene, aflată în Italia, i-a asigurat familiei tot ceea ce este necesar unui trai decent. Gestul ei poate fi considerat ca pornind din partea unei ambasadoare a copiilor lumii, ce așteaptă ajutor. Mai trebuie amintit că înaltul comisar al ONU pentru refugiați, Sadako Ogata, cunoscînd marea dragoste a Sophiei Loren pentru oameni și în mod special pentru copii, a numit-o în funcția de ambasador onorific pentru Somalia și Kenya.

AUREL DIANU

16 pentru un trofeu

Cupa României nu s-a dezmăntat nici de această dată, „șaisprezecimile“ producând câteva surprize, cum ar fi eliminarea fostelor „europene“ Politehnica și Electroputere, ca și a recent desemnatei în Cupa Intertoto, Oțelul. De asemenea, Petrolul nu a obținut calificarea decât în extremis, iar Progresul, Dacia Unirea sau F. C. Brașov s-au impus la limită. Să vedem ce ne vor rezerva sortii pentru „optimi“, în care Capitala este reprezentată de un cvarțet de elită.

Dar, pînă atunci, duminică 7 martie, se reia campionatul diviziei naționale, din prima etapă reținînd atenția partide-

le „Poli“ — Dinamo, Rapid — Petrolul, „U“ Craiova — Sp. Studențesc și Steaua — Oțelul. Între timp, pe micul ecran vom putea urmări, în transmisiuni directe, F. C. Porto — A. C. Milan, în Liga Campionilor Europeni (miercuri) și, mai ales, Royal Club Anvers — Steaua, în sferturile de finală ale Cupei Cupelor (joi). Din acest colț de pagină dorim mult succes reprezentanței noastre în „primăvara europeană“!

Săptămîna trecută, în preliminariile C. M.: Portugalia — Italia 1-3 (grupa 1), Olanda — Turcia 3-1 (grupa a 2-a) și Spania — Lituania 5-0 (grupa a 3-a).



F.C. MARAMUREȘ — „Poli“ Timișoara 5—1
MINERUL MOTRU — Electroputere Craiova 2—1 (după prelungiri).
I.C.I.M. BRAȘOV — Oțelul Galați 1—0.
C.S.M. REȘITA — F.C. Farul 1—0.
F.C. SELENA BACĂU — Sportul Studențesc 2—0
 Gloria Buzău — **STEAUA BUCUREȘTI** 0—2.
 Danubiana București — **DINAMO BUCUREȘTI** 1—8.
 Electromecan Onești — **RAPID BUCUREȘTI** 0—3.
 A.S.A. Agrochim Cîmpulung Moldovenesc — **PROGRESUL** 1—2.
 Venus Lugoj — **UNIVERSITATEA CRAIOVA** 0—6.
 Aris Arad — **GLORIA BISTRITA** 1—6.
 C.S.M. Bucecea — **F.C. INTER SIBIU** 1—5.
 Cimentul Fieni — „**U**“ **CLUJ** 0—2.
 Steaua Mizil — **DACIA UNIREA BRAILA** 0—1.
 Severnav Tr. Severin — **F.C. BRAȘOV** 0—1.
 Unirea Tricolor Oltenița — **PETROLUL PLOIEȘTI** 0—0.
 (7—8 la penaltyuri).

Paralele inegale

● **CADOU.** Federația americană. Și tocmai de aceea nu cană de atletism i-a oferit veteranului **Greg Foster**, pentru ultima sa apariție în concursul de la New York, un cadou original: un balansoar. Astfel, triplului campion mondial la 110 m garduri, după acest ultim sezon din cariera sa sportivă, nu-i rămîne decît să viseze legănîndu-se în balansoarul primit. ● **SPERANȚĂ.** Atacantul brazilian **Antonio Careca** nu a abandonat speranța de a rămîne să joace în Italia în următorul sezon, contractul său cu Napoli expirînd la 30 iunie. „M-am resemnat deja, știu că voi părăsi Napoli, întrucît nimeni nu mi-a cerut să rămîn. Încă, încă mă simt capabil să joc și nu oricum, ci la un nivel, cel puțin doi

ani. Și tocmai de aceea nu vreau să mă transfer în Japonia sau în Statele Unite, așteptînd în continuare oferte din Italia, unde aș vrea să continui“, a declarat fotbalistul carioca. ● **APEL.** Președintele Chinei, Yang Shangkun, și primul ministru al acestei țări, Li Peng, au lansat un apel Comitetului Internațional Olimpic (CIO) pentru a susține candidatura **Beijing-ului** la organizarea Jocurilor Olimpice din anul 2000. Într-un mesaj adresat președintelui CIO, Juan Antonio Samaranch, președintele chinez a arătat că „alegera țării sale, în care trăiește 22 la sută din locuitorii Terrei, pentru a celebra cea de-a 27-a ediție a Jocurilor Olimpice, va avea o mare semnificație pen-

tru China, pentru Asia și pentru lumea întreagă“. După cum se știe, Beijing, Sydney, Berlin, Milan, Manchester, Brasília și Istanbul sînt cele șapte orașe-candidate la organizarea Olimpiadei din anul 2000. CIO va desemna orașul organizator pe data de 23 septembrie, la Monaco. ● **REGRET.** Tenismenul american **Malvivi Washington**, al 16-lea jucător mondial, s-a arătat nemulțumit de faptul că nu a fost selecționat în echipa SUA pentru primul tur al Cupei Davis, declarînd: „Mi-ar fi plăcut să fiu cooptat și sînt convins că ar fi fost cea mai bună alegere. I-am spus lui Tom Gorman că ar face bine să cîștige, altfel...“. După cum se știe, selecționații au fost Brad Gilbert și David Wheaton.

TEODORA OPREA ■

iar Sandu Guzun a rămas să perfecțeze cu conducerea clubului unele detalii privind transferul, — Rapid a tratat cu toată seriozitatea și la modul profesionist confruntarea respectivă. ● Debut de partidă cu emoții: la o sară ofensivă, Fănel Tîră este lovit cu cotul în față și trîntit la pămînt de către doi adversari, suferind o comotie! Scos cu targa de pe teren și transportat la spital, el a revenit la pauză, fiind în afară de orice pericol. ● O primă repriză în care oaspeții, pe un gazon înghețat și cu petice de zăpadă, nu-și pot valorifica integral superioritatea tehnică evidentă. Tentativele de atac ale localnicilor sînt însă zădărnice de jocul excelent al liniei noastre de fund (Ungureanu, Cîrstea, Iovan, Vameșu). Inevitabilul se produce în min. 41, cînd înscrie inepuizabilul Constantinovici, recidivînd în min. 48, iar în minutul următor, prin eliminarea lui Ficu (pentru al doilea „galben“) conturile gazdelor sînt încheiate. Golul lui Chiriță din min. 78 consfințește victoria meritată a alb-vișiniilor (3—0), salutată cu entuziasm de cei vreo 500 de eroici suporter ai acestora. ● În același timp, pe calea undelor, ne parvenea o altă veste îmbucurătoare: calificarea handbalistelor de la Rapid—Mecanică fină în semifinalele Cupei I.H.F.! ● Iată că după confirmarea înscrierii în Cupa Internațională de Fotbal, Rapid a făcut un prim pas cu dreptul în Cupa României. Să fie într-un ceas bun!

FANE RAPIDISTU ■

CONTRE-PIED

● Se vede treaba că lui **Ilie Balaci** nu prea îi convine postura de antrenor undeva prin Africa, acesta arătîndu-și intențiile de a reveni în țară, oriunde, chiar la echipa... națională, numai să fie între ai lui.

● Ceea ce nu se poate spune despre fostul său coechipier la Universitatea magna, **Sorin Cîrțu**, care abia așteaptă să plece să antreneze afară, după ultimele știri, în Turcia, la Bursaspor.

● Mai mult din motive sentimentale decît de altă natură, **Biroul federal** întrunit marțea trecută a hotărît să mai lase din pedeapsa dictată acum un an antrenorului **Mihai Jivan** de la UTA, sancționat atunci cu excluderea pe viață din activitatea sportivă. Și, uite așa, au rămas doar doi ani de suspendare, dintre care unul e pe cale să fie ispășit.

● Se pare că despre un așa-zis **puci** în lumea fotbalistică a Craiovei nu sînt doar vorbe în vînt. Forțe reunite vor să îl răstoarne pe prosperul om de afaceri **Corneliu Stroe** de la președinția clubului Universitatea, dar domnia sa nu vrea neam.

● Selecționata de fotbal a arbitrilor noștri divizionari, după turneul recent de la Galați, anunță că este gata de a da ochii cu cea a conducătorilor de cluburi. Să te ții atunci plătit de polite și totul în văzul lumii, într-un meci-spectacol pe care îl așteptăm deja cu nerăbdare. Mai ales că pe arbitrii i-am văzut la lucru și nu știm ce arme secrete ar putea arunca la bătaie președinții de cluburi.

● Din nou despre **Sorin Cîrțu**. Pînă să găsească un contract, fostul nostru internațional va activa ca „jurnalista“ la „Sportul românesc“ începînd cu data de 1 martie. Totul cu acte în regulă, cu contract, nu ca pînă acum, pus pe liber de forțe oculte din anturajul Universității din Bănie.

● Om de afaceri nu știm cît de prosper, **Gino Iorgulescu** este întrutotul antamat de economia de piață, ce se vede, adicăteala magazinul său din Piața Amzei fiind în pragul falimentului, pe motiv de produse nevandabile din cauza prețurilor enorme. Asta la vedere, repet, pentru că se mai naște o întrebare și anume cine îl ține pe respectivul în funcția de antrenor secund al lotului reprezentativ, într-o meserie care pînă una-alta nu i se potrivește deloc.

● După cum merge treaba, rundele de convorbiri în ceea ce privește soarta lui **Silviu Lung**, vor dura pînă după închiderea ediției de campionat. Economie de tîrg, ce mama naibii!

OZONEL ■

Ne-ai lipsit, Doinița!



Iartă-l, Doamne, că nu știe ce spune!

Vajnicul **Cornel Dinu** își scoate, mai nou, pîrleala după turneul italo-sud-nord-american și dă cu gura pînă la conferințe de presă și teveu (la instituția din urmă împreună cu Dumitru Graur, alt îndrăgostit de propriile vorbe). De ce spunem că își scoate pîrleala? Păi, simplu, în amintitul turneu nici un ziarist nu l-a băgat în seamă, dovadă că delegația n-a cumpărat (declarație formală) nici un ziar din țările pe unde a hălăduit. Dacă ar fi apărut vreo cugetare de-a lui Dinu, precis acesta îi rupea copilului un dolar din pensia alimentară și cumpăra gazeta. Așa însă... Ei bine, cum spuneam, C.D. vorbește de-o vreme incontinent, în asemenea hal încît îi mai scapă și cite o păsărică (alta decît graur), spunînd că în curînd s-ar putea să-și dea demisia. Conștiincioși, ziaristi înregistrează, ba mai au și ideea stranie să creadă și transcriu în ziarele lor. Am zis, conștiincioși? Am greșit, inconștienți trebuia să scriem, întrucît chiar a doua zi unicul declară sus și tare că n-a rostit mult așteptatele cuvinte. Din acel moment, firmele „Sony“, „Sharp“, „Samsung“ și alte nenorociri producătoare de reportofone au fost inundate de reclamații redacționale, cum că aparatele lor înregistrează anapoda. Curios că acest lucru se întîmplă numai cînd vorbește **Cornel Dinu...**

Ce s-o fi întîmplat, oare? Deși prezentă la fata locului, cu nările fremătînd de nerăbdare, cunoscuta noastră compatriotă **Doina Stănescu** n-a mai comentat pe postul național de televiziune turneul de la Stuttgart! O fi confundat-o domnul Paul Everac cu Sandra Vișan (se pare suspendată datorită rîrîiturilor? Sau refuzat orice colaborare pînă cînd nu va apărea în astfel de turnee **Dinu Pescariu**? Ori, mai degrabă își păstrează superlativele pentru campionatele mondiale de patinaj artistic de la Praga, anume pentru momentele cînd va evolua protejatul domniei sale **Cornel Gheorghe**? Da, sigur, despre asta-i vorba, cunoscută fiind D.S. ca făcînd parte din categoria: „N-are idei multe, dar le are fixe!“

Peștele de la cap...

În disputa Rapid — SOCED, oaspeții au confundat baschetul cu cîțch-ul. Astfel, în min. 8 al întîlnirii, **Dobre** și **Lazăr** au crezut că, după ce l-au lovit cu capul, pot lovi și cu picioarele un adversar căzut la pămînt (**Vasilică**)! Pe bună dreptate, cei doi anonimi au fost descalificați. Spre finalul meciului, din nou un gest huliganic: fiind, de asemenea, descalificat, **Mădărac** (tot SOCED) a scuipat pur și simplu arbitru, proferînd injurii! Nu vi se pare, domnilor din Biroul federal, că protejării secretarului general al F.R.B., **Mircea Cîmpeanu**, au întrecut prea mult măsura? A se vedea și înfrîngerea — „surpriză“ cu **Dinamo Oradea**. Care apoi pierde „acasă“ cu **Dinamo București...**

DE SUB PODUL GRANT

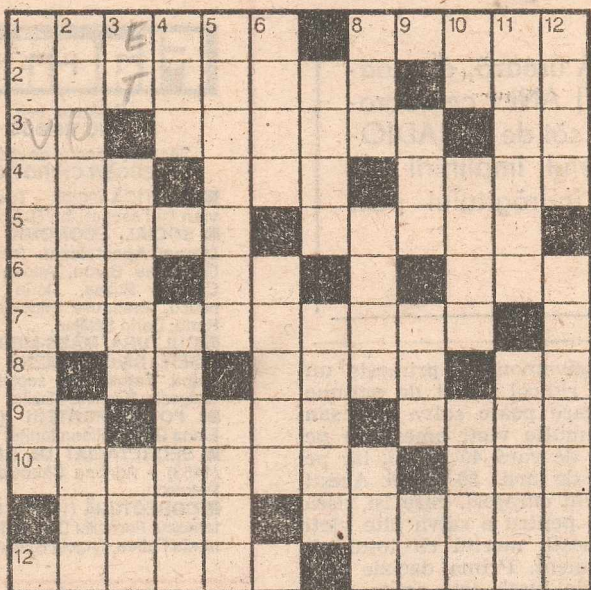
● La hotel „Trotușul“ din urbea de pe riul cu același nume, fotbalistii giuleșteni au fost întîmpinați de un anunț: „Telegramă... fotbal. Senzațional! **Rapid București** joacă la... **Onești!**“. ● **Teo Codreanu** și-a regăsit mulți prieteni din perioada 1982—1984 cînd a activat aici ca antrenor al echipei din Borzești. ● În același timp, extrema echipei noastre de aur a profitat de un răgaz spre a merge să aprindă o luminare la mormîntul fiului său, **Cătălin**, care ar fi implinit 27 de ani. ● Apropo de hotel: într-una din camere se acuiuse de mai multă vreme o... bufniță. Ei bine, **Tîră** și **Ronțea** au avut „șansa“ să fie repartizați împreună cu neobișnuita colocatară. Bineînțeles că s-a produs un „divorț“ urgent de aceasta. ● Confruntat cu zăpezile care s-au găsit să-și scoată pîrleala, clubul organizator **Electromecan** (personal, inimosul președinte **Puiu Nicolae**) a făcut eforturi deosebite pentru ca terenul de joc să se prezinte în condiții acceptabile. ● Deși pe locul 17 în seria I a diviziei B, gazdele nu-și ascundeau ambițiile de a produce o mare surpriză. În consecință s-a recurs la achiziționarea unor jucători, echipa a intrat în cantonament de joi, se promiseau prime frumuse în cazul calificării. ● Cu toate că a deplasat un lot restrîns — au lipsit **Caciureac**, **Goanță**, **Dumitrașcu** și **Drăghici** — (indisponibili),



Definiții:
TUDOR ARGHEZI

Incrucișare:
N. GH. POPESCU-REBUS

CUVINTE...



ORIZONTAL: 1) E răspînită în toată viața omului — Tusca mută a timpului rupt. 2) Stare sufletească de surîri — Ce poate fi altceva decât poezie? 3) Jumătate de oală — Carcasă vegetală — Mache Stamati. 4) Munți în apii Retici — Antilope africane — Produse ale unei înțelegeri strict țărănești (sg.). 5) Putini de miere — Niste feioare zvelte cu amforele purtate pe cap (sg.). 6) Macaroană de cauciuc — Preced pe Cernisevski — Parte dintr-un cot. 7) Atunci cînd apuci să începi ceva. 8) Monosilab de tăgădă — Barcă ușoară de sportiv — Mosin Poteca. 9) Fiul Florentin — Stai numai într-una, fiindcă nu poți în mai multe — Aripă de corabie (sg.). 10) Furtună de singe și de moare — Drumet după stele. 11) Oras în Arabia — Niste gospodine pricepute la dulceață (sg.). 12) Ritm în trei timpi — Piatră prețioasă.

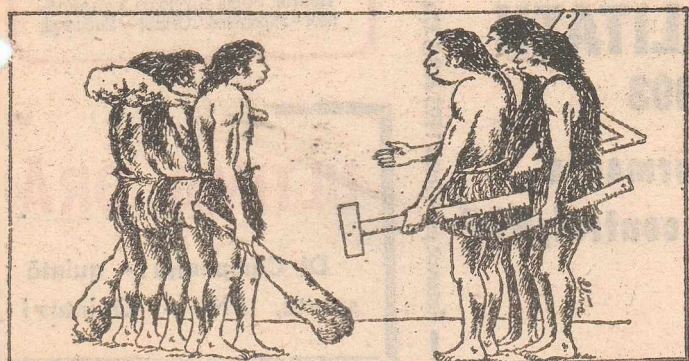
lucrului convenit că vine la timp — Talaze, albastrimi și feluri de verde, furnicate de scăpări. 3) Sfirșit de sonet! — Piatră roșie de podoabă — Măgele pe șiret. 4) Frate siamez cu Zag — Numele de familie al lui Penes Curcanul. 5) Reflecții artistice — Folosea iodul într-un amestec. 6) Oras în Tracia și rimă la Erektion — Niste cucoane în șaluri și scurteci de pene (sg.). 7) Personaj legendar și rimă la staul — Haină veche. 8) Centimetru cub — Anticamera cimitirului — Se zice despre spațiul dintre două rînduri scrise. 9) Stăpînitorul furtunilor (mit.) — Literă ebraică — Din vorbe...! 10) Idee întreruptă...! — Și le dă fudulul — Prinț arab. 11) Sac pentru pescuit — Avînt de cerb (pl.). 12) Starea unei sălcii trăsnete — Cocă.

Dictionar: ERR, GNU, RUP, RIAD, CMC, VAV.

Dezlegările problemelor din nr. 6

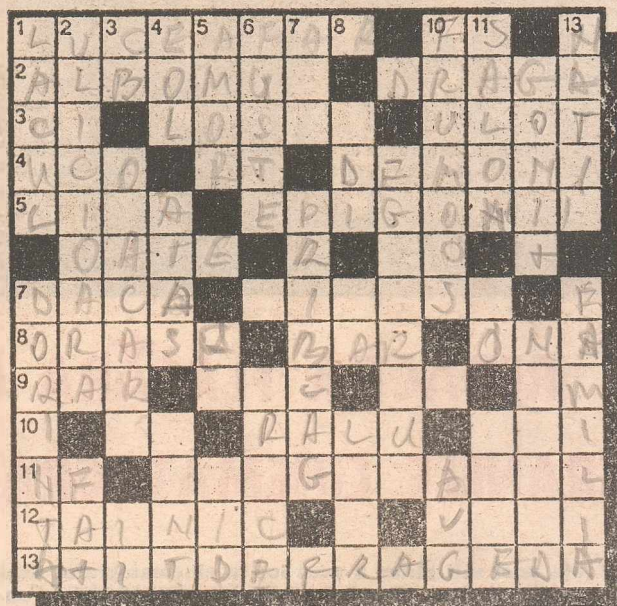
Tara lălelelor: IOLANDA; SB; C; OLANDA; EPARV; LAND; MARINAR; ANUAL; CANALE; IR; ANASON; U; V; IELE; MZ; RR; ED; TESS; ADOI; NIVEL; AF; UN; EG; REMBRANDT; TURN; MOARA; I; IRIAN; TNA; EL; AIN; RUISDAEL.

Pretext hibernal: PATINATOARE; OMAT; BORTOS; BOR; P; POAME; URĂTORI; CAN; MT; AMURG; NI; BIR; I; CER; N; A; AT; CERNA; CĂCIULĂ; ALI; ULITĂ; NA; BN; ATE; FULGUI; SLALOM; CASE.



ORIZONTAL: 1) Steaua strălucitoare a geniului eminescian (neart.) — Felicia Sorescu. 2) Poezie publicată de Mihai Eminescu în anul 1877, din care cităm: „Spre-a-ți aminti trecutele petreceri, / Condeiu-n mină tu ni-l pui cu silă, / De la oricine-un snop de paie seceri, / Apoi te uiți rîzînd la cite-o filă” — „Sara pe deal buciulul sună cu jale, / Turmele-l urc, stele le scapără-n cale, / Apele plîng, clar izvorînd în fîntîne: / Sub un salcîm, ... m-aștepti tu pe mine”, prima strofă din binecunoscuta poezie „Sara pe deal”. 3) Începe „Cînd amintirile ...” — A recita — Gen de mușchi (Bot.). 4) Localitate în Peru — Carte! — „Înger și ...”, poezie citită pentru prima dată de Mihai Eminescu la sedința „Junimii”, la 7 septembrie 1872 (pl.). 5) „In ...-mi geme și suspin-un cînt”, poem publicat de Mihai Eminescu în anul 1876 — Cunoscută creație a „poetului neperche” apărută la 15 august 1870 în „Convorbiri literare”, la Iași, din care am ales primele două versuri: „Cînd privesc zilele de-aur a scripturilor române, / Mă cufund ca într-o mare de visări dulci și senine”. 6) „Ai noștri tineri la Paris învață / La git cravatei cum se leagă nodul / Și-apoi ni vin de fericesc norodul / Cu chipul lor isteț de ... creață”, prima strofă din binecunoscuta poezie „Ai noștri tineri ...” (dim.) — „Scrisoarea IV” și „Scrisoarea I” — 7) Și ... titlu unei alte poezii desprinse din creația lui Eminescu, poezie publicată la 13 noiembrie 1883 în revista „Familia” — „Ieniceri, copii de suflet ai lui Allah și spahii / Vin de-ntunecă pămîntul la Rovine în ...”, două versuri din „Scrisoarea III” de M. Eminescu. 8) „Privesc ... furnicar”, poezie din care am ales: „O fată trece c-un profil / Rotund și dulce de copil, / Un cine fuge spăriet, / Și-ur-un lotru de băiet” (neart.; pl.) — Cuvînt care imită strigătul oilor — Măsura lui Cuza. 9) Din cînd în cînd — Fire textile — „La steaua” — Individ. 10) În trecut! — Domnița ... fiica mai mică a domnului Țării Românești Ioan Gheorghe Caragea, cea care a inițiat, în 1817, prima formă organizată de teatru cult din România (Teatrul de la Cișmeaua Roșie) — Citate din „Călin” — 11) Nicolae Filimon — Așa cum se dovedește a fi creația eminesciană de-a lungul timpului (masc.). 12) „Ce șoptești atît de ...”, o altă cunoscută poezie ce poartă semnătura lui Mihai Eminescu — „Dar nu ... Singuratic / În zadar suspin și sufăr / Lîngă lacul cel albastru / Încărcat cu flori de nufăr” („Lacul”; inf.). 13) Poezie publicată de Mihai Eminescu în „Convorbiri literare” în 1879: „Abia atîngi covorul moale, / Mătasa sună sub picioare, / Și de la creștet pînă în poale / Plutești ca visul de ușor”. (3 cuv.).

EMINESCIANA



VERTICAL: 1) Cunoscut poem apărut la 1 septembrie 1876 în „Convorbiri literare”, poem din care am ales versurile: „Să plutim cuprinși de farmec / Sub lumina blîndeii lune — / Vintu-n trestii lin foșnească, / Unduioasa apă sune!” — Titlu unei alte poezii desprinse din creația „lucăfărilor poeziei românești” din care vom reda prima strofă: „Vino-n codru la izvorul / Care tremură pe prund, / Unde prispa cea de brazde / Crengi plecate o ascund”. 2) „Pe aceeași ...”, poezie publicată în „Convorbiri literare” la 1 februarie 1879, alături de „Pajul Cupidon” și „O, râmfi” — „...-Frumos din lacrimă”, basm publicat în „Convorbiri literare”, numerele de la 1 și 15 noiembrie 1870. 3) Cub gol! — ... cap îngust”, alt titlu selectat dintre nemuritoare capodopere eminesciene — Ibis! 4) Personificare divină a vîntului de la răsărit, la vechii greci — Anexa motocicletei — „In liră-mi geme și suspin-un ...”, poezie care se încheie cu versurile: „Și nu-mi rămîne decît să pornesc / Spre al meu trist mormînt încet-încet”. 5) „... unei marmure”, poezie de Mihai Eminescu, publicată prin intermediul lui Iosif Vulcan în revista „Familia” (neart.) — „...și urma cărarea-n codru”, poezie ale cărei versuri finale sînt: „Iar ea ochii și-i deschide / Mari, puternici, plutitori: / — Îmi ești drag din cale-afară, / Dar o brazdic uneori.” — Cîntec de blestem, la magicienele scandinave. 6) „Iar cărările vieții

fiind grele și înguste, / Ei încearcă să le treacă prin protecție de ...”, binecunoscută versuri ce fac parte din „Scrisoarea II” — „De-or ... a-nii”, o altă capodoperă a inegalabilului Eminescu. 7) Care nu este aceeași persoană (masc.) — „Cum n-oi mai fi ... / De-atunci înainte, / M-or troieni cu drag / Aduceri aminte”, versuri desprinse din poezia „Mai am un singur dor”, poem publicat în decembrie 1883. 8) Început de idilă! — Mihai Eminescu — Mic arbore cu frunzele căruia se încununau odinioară poezii. 9) Poezie publicată la 1 octombrie 1872 în „Convorbiri literare”: „Marea-n fund clopote are care sună-n orice noapte; / Nilu-n fund grădine are, pomi cu mere de-aur coapte”. 10) „Făt... din tei”, poezie de Mihai Eminescu care se deschide prin versurile: „Blanca, află că din leagăn / Domnul este al tău mire, / Căci născută ești copilă / Din nemuritoare iubire”. (pl.) — Avangardă (abr.) 11) „Codru și ...”, un alt titlu desprins din creația lui Eminescu — Ileana Odeanu — Poetă franceză din secolul XVI. 12) Alungat — Cîntec de Crăciun, prezent și în volumul de „Poezii” de Mihai Eminescu (1958 — ediție îngrijită de Fernessicud, 1973) — ... e perfid și lacom, tot Fanarul, toți iloții, / Toți se scurseră aicea și formează patrioții, / Încît fonfi și flecarii, păgăuții și gușatii, / Bîlbîții cu gura strîmbă sunt stăpînii astei ...”, versuri din „Scrisoarea III” — Revista în care Mihai Eminescu publică prima sa poezie, „De-aș avea ...”, ajutat fiind de Iosif Vulcan.

Dictionar: ULOT, UCO, ALI, EUF, NID, AVG, ABEE.

MIHAI ZGUBEA

Replici

— Eu niciodată nu cumpăr Schweitzer.
— De ce?
— Îți dai seama? La un kilogram de Schweitzer îți dă cel puțin o litră de găuri...

Domnule Director, să-mi spuneți, dar sincer, fata mea are sau n-are talent de actriță?

— !?!?!?
— Pentru că altfel prefer să rămînă fată cîntită...

— Elevul Ionescu! Ce poți să-mi spui despre marii chimiști ai secolului al XVIII-lea?

— Ei sînt morți toți, domnule profesor...

— Dragul meu, bucură-te, în curînd vom fi trei!

— Scumpa mea! Vrei să spui că voi fi tată?

— Nu chiar. De săptămîna viitoare vine mama să stea la noi...

— Domnule Mark Twain, îl cunoașteți pe milionarul Cutare? Uite, acela care stă cu mîinile în buzunare.

— Nu-l cunosc, dar e primul milionar pe care-l văd că și bagă mîna în propriul lui buzunar.

— Ei, cum merge mariajul tău?

— Ciudat, dar după ce i-am servit micul dejun, bărbatul

meu mi-a lăsat pe masă un bacșiș. Iar cînd i-am întins palaria mi-a dat alt bacșiș.

— Nu-ți face griji. E doar puterea obișnuinței.

— Da, dar cînd i-am ținut pardesiul m-a sărutat...

— Domnule Brîncuși, ce reprezintă lucrarea asta a dv.?

— Pentru dv. o lucrare de Brîncuși, iar pentru mine 20.000 de dolari.

— Spune, pușor, de ce plîngi așa de amarnic?

— Domnule, fratele meu a spart un geam...

— Și ce-ți pasă ție?

— Păi, noi sîntem gemeni și tata nu ne deosebește în totdeauna...



Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

REDAȚIA FLACĂRA PE ECRANELE CINEMATOGRAFELOR

În fața unei săli pline, a avut loc la cinematograful Scala din Capitală, vineri seara, premiera filmului ATAC ÎN BIBLIOTECĂ, un „polițist” „spumos” și alert, în care viteza de reacție și umorul personajului central, ziaristul colectiv Anăreț Mladin, au dat nota dominantă a spectacolului. Realizat după romanul omonim al colegului nostru GEORGE ARION și având o distribuție actoricească remarcabilă, filmul (ale cărui numeroase cadre au fost filmate chiar în redacția FLACĂRA!) s-a bucurat de succes, constituind un spectacol deosebit de agreabil. Îi dorim viață lungă pe ecrane.

Jocul cu moartea

SALVAMONTUL ÎN PERICOL

După ani buni de funcționare, Serviciul Salvamont de la cota 2000 — Sinaia e pe cale de a fi desființat și transformat în unitate cu profil alimentar. Situația refugiaților Salvamont — Sinaia este destul de ciudată. Ele se află amplasate pe un teren ce este în proprietatea Primăriei Sinaia,

proprietate ce poate fi demonstrată cu acte. Ciudat este că acest teren pe timpul iernii este în administrarea S.C. Alpin, care nu are nici un act care să dovedească că ar fi proprietar. Pentru obținerea imobilelor în care activează, Serviciul Salvamont se află în dispută cu Primăria Sinaia și

S.C. FA. GOT S.R.L., societate care are în locație de gestiune aceste imobile de la S.C. Alpin. După intențiile pe care le are, se pare că S.C. FA. GOT S.R.L., ar dori să desființeze refugiu de la cota 2000 — Sinaia. Dacă această idee se transformă în realitate, atunci activitatea serviciului de Salvamont este pusă în pericol, iar eficacitatea intervențiilor salvatorilor ar fi destul de serios diminuată. Mai mult, chiar viața salvatorilor montani este destul de grea. Pentru jocul cu moartea,

un salvamontist primește un tarif ridicol: o zi de acțiune (în care poate salva una sau mai multe vieți omenești) pe timp de vară 40 de lei, iar pe timp de iarnă 80 de lei. Acești oameni curajoși, care își riscă viața pentru a salva alte vieți omenești, merită cu totul alt tratament. Prima decizie care trebuie luată este aceea de a se clarifica statutul Serviciului Salvamont, urmată de rezolvarea încadrării juridice a acestei formațiuni.

GHEORGHE BARBU ■



Cadavrul unui turist, descoperit de echipa Salvamont Sinaia în zona Piatra Turcului. Alături de cadavru, este salvamontistul Mircea Stoica.



Se pregătește transportul accidentatului, în spate, cu ajutorul corzii. În centru, salvamontistul Mircea Stoica iar în dreapta imaginii se află accidentul. Zona: Valea Zgarburei.

Din nou despre bombardierul „B 24”

În luna august 1992, pe raza comunei Comana, județul Giurgiu, în baltă Comana, a fost identificat un avion militar „B-24” (bombardier) de producție S.U.A. Acest tip de avion a fost achiziționat de către armata engleză de la americani, în perioada celui de-al II-lea război mondial. Survolind teritoriul comunei Comana, acest „B-24” a fost lovit în fuselaj de un avion german Stukas. Cele două avioane s-au prăbușit în baltă Comana.

Ca urmare a identificării avionului „B-24” de trei aventurieri din municipiul Giurgiu, au început săpăturile pentru scoaterea la suprafață a epavei aeronavei. Odată cu părțile componente ale avionului, au fost scoase la suprafață și două bombe de calibre diferi-

te, în greutate de 40—80 kg.

La puțin timp după cele descoperite, cei trei aventurieri, au fost opriți să mai continue săpăturile și au fost evacuați din zonă, împreună cu utilajele pe care le aveau în dotare: un autocamion și un tractor cu scafă de săpat. Intervenția a fost făcută de specialiști ai M.A.N.-ului, sesizați de poliția locală.

Geniștii au dezamorsat cele două bombe și încă trei care au fost găsite ulterior.

În apropierea locului unde a fost identificată această aeronavă, la cca. 300—400 m., s-a stabilit că se află și avionul de vânătoare nemțesc Stukas, care a fost și el reperat, dar nu a fost încă scos la suprafață.

CLAUDIA STROE ■



QUALITY TESTING SHOW SALONUL NATIONAL AL CALITATII Sala Palatului 26-30 aprilie 1993

- produse electrice si electronice de performanta
- aparatura si echipamente de masura si control; NDT

ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 București
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd



Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:

Președinte — director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20
(cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR,
sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0
BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) — Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Salăjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Greculescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) — Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Bazarabiei



■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenta Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sandoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandos, Călin Mărcușanu, Octavian Nută, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

ULTIMA ORĂ

DI Câmpeanu — quintă
spartă, PNL — Quintus!